

Nota: El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
30 DE MAIG DE L'ANY 2013 - SESSIÓ NÚM. 6/2013 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO i MORENO
SRA. ALMUDENA ALMAGRO VARGAS
SR. JOAQUIM BIGORDÀ i AMAT
**SRA. M^a. TERESA CASALS i CIENFUEGOS-
JOVELLANOS**
SR. PEDRO DOMÍNGUEZ NEVADO
SR. JUAN ANTONIO GALLARDO LEÓN
SRA. EVA HERRERO ALONSO
SR. JOSÉ MANUEL JIMÉNEZ CÁRDENAS
SRA. CARME LABÒRIA i ROJAS
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SR. CARLES ORIACH i FONT
SRA. MARIA ÁNGELES PEINADO SÁNCHEZ
SR. ANTONI PERARNAU i BURGÉS
SR. ANTONIO E. PEREIRA REBOLLAR
SR. MANUEL PÉREZ DÍAZ
SRA. MONTSERRAT PLAYÀ i CAMPS
SR. ALEJANDRO RODRÍGUEZ ULLOA
SR. JOSEP RULL i ANDREU
SR. ANTONI SALVADÓ NAYACH
SRA. EVA SALVADOR i CUENCA
SR. PERE SOLER i CAMPINS
SRA. JOSEFINA SOLER i CARRERA
SR. GABRIEL TURMO i SAINZ
SRA. CRISTINA VALVERDE i MOLINA
SR. ALFREDO VEGA LÓPEZ
SRA. MARIONA VIGUÉS i JULIÀ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

INTERVENTOR

SR. FÈLIX GÓMEZ i MUNNÉ

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a trenta de maig de l'any dos mil tretze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Fèlix Gómez i Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les set de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de les actes de les reunions realitzades els dies 28 de febrer i 8 de març d'enguany (números 2 i 3/2013, respectivament). L'Acta de la reunió del dia 8 de març (número 3/2013) és aprovada per unanimitat. Pel que fa a l'Acta de la reunió del dia 28 de febrer (2/2013), el Sr. Alcalde anuncia que la seva aprovació resta a sobre de la taula, en atenció a algunes discrepàncies sobre els acords recollits en un dels punts de l'Ordre del Dia.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva part resolutiva.

ÀREA PLANIFICACIÓ URBANÍSTICA I TERRITORI

Epígraf 2) Aprovació definitivament del Pla Especial de canvi d'ús dels antics Jutjats de Terrassa a la Rambla d'Egara.

Pren la paraula la Sra. Labòria per tal de presentar aquest punt de l'Ordre del dia. La Sra. Labòria recorda que aquest Pla fou aprovat inicialment per la Junta de Govern Local el dia 22 de febrer passat. La proposta ha estat promoguda per la Direcció General del Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya, que és la propietària de l'edifici. L'esmentat Pla Especial ha estat redactat pels serveis tècnics municipals. La Sra. Labòria recorda que aquest edifici fou projectat per l'Arquitecte Pere Llimona Torras i es va inaugurar l'any 1984. Des d'aleshores i fins al febrer de 2009 va acollir els jutjats, que ara estan situats a la Rambleta del Pare Alegre. L'objecte del Pla Especial és propiciar la reocupació de l'edifici, que actualment es troba sense activitat. Es proposa incrementar els actuals usos, aptes només per a equipaments administratius vinculats a l'administració pública, per tal de poder acollir un major ventall d'usos possibles, tant de serveis propis de l'administració pública com de tercers: universitaris, educatius, esportius, sanitaris, serveis socials, cívics, culturals, etc. Per tant, el Pla proposa la modificació de la qualificació urbanística vigent, d'Equipament administratiu a la d'Altres Equipaments, amb el manteniment de l'actual volumetria i de la superfície edificada. La Sra. Labòria afegeix que no s'han presentat al·legacions durant el període d'exposició pública. L'expedient compta amb els informes favorables de la Comissió Territorial d'Urbanisme i de l'Agència Catalana de l'Aigua. L'edifici, reitera la Sra. Labòria, és propietat de la Generalitat de Catalunya i la nova qualificació urbanística permet obrir al màxim les possibles opcions d'implantació d'usos, tot i mantenint la seva destinació a equipaments comunitaris d'interès públic. La tipologia de l'edifici, afegeix la Sra. Labòria, és força complexa, i suposa per si mateixa limitacions a l'hora de trobar-li un ús. Hi haurà usos que tindran més fàcil la seva implantació, i d'altres que la tindran més difícil i requeriran una adaptació més important de l'espai.

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui manifesta que el Grup del PPC aplaudeix aquest canvi d'ús de l'edifici dels Jutjats, ja que s'amplia de forma considerable el ventall de possibilitats per tal que compleixi les necessitats de la ciutat. El Sr. Rodríguez insisteix, igual que ho va fer en el marc del Grup de treball de la Rambla, en relació a una reunió de caràcter urgent amb la Generalitat de Catalunya per a què es pugui definir ja un projecte d'aquest edifici, un projecte clar i determinat. El Sr. Rodríguez recorda que fa més de quatre anys que aquest edifici està literalment abandonat, donant una imatge de la Rambla i de la ciutat que caldria millorar. Amb aquesta ampliació d'usos i amb un major ventall de possibilitats, cal demanar ja una reunió, de caràcter urgent, amb la Generalitat de Catalunya i definir un projecte clar per a l'edifici.

La Sra. Labòria recorda que l'edifici és propietat de la Generalitat de Catalunya. Fa una mica més de quatre anys que, efectivament, l'edifici està en desús, sense ocupació. La Sra. Labòria remarca que l'Ajuntament de Terrassa ha estat molt proactiu a l'hora d'aconseguir l'objectiu final: que l'edifici es reocupi. Al llarg d'aquests quatre anys, l'Ajuntament de Terrassa ha realitzat diverses accions per tal que l'edifici pogués desenvolupar alguna activitat nova. S'ha acompanyat davant la Generalitat de Catalunya diverses activitats privades interessades en l'edifici, realitzant les gestions directes per tal de possibilitar l'accés a l'edifici per part dels interessats. La Sra. Labòria es refereix a iniciatives formatives i residencials sanitàries. S'ha proposat a la Generalitat de Catalunya, en reiterades ocasions, que destini l'edifici a equipaments necessaris per a la ciutat. La Sra. Labòria recorda que durant el mandat anterior es va demanar que s'utilitzés com a ampliació del CAP Rambla. També es va demanar que s'utilitzés per part del Consorci de

Normalització Lingüística. També es va suggerir a la Generalitat de Catalunya la idoneïtat de redactar un pla especial per ampliar el ventall d'usos, canviant la qualificació d'Equipament administratiu a Altres Equipaments. Els serveis tècnics de l'Ajuntament han redactat el Pla Especial, de forma gratuïta i en el marc de la col·laboració institucional, per tal de facilitar i col·laborar amb al Generalitat en la recerca d'usos alternatius. La Generalitat de Catalunya s'ha compromès a redactar un plec de bases per cedir aquest espai. L'Ajuntament de Terrassa continuarà essent proactiu, tot i que la responsabilitat correspon a la propietat, és a dir a la Generalitat de Catalunya.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar definitivament el "Pla Especial de canvi d'ús dels antics Jutjats de Terrassa a la Rambla d'Egara", promogut per la Direcció General de Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya i que contempla la modificació de la qualificació vigent, d'Equipament administratiu, clau E.9, substituint-la per la d'Altres Equipaments, clau E.10.

SEGON.- Publicar l'acord d'aprovació definitiva al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona i, així mateix, trametre a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona la documentació tècnica i administrativa completa del Pla Especial de canvi d'ús dels antics Jutjats de Terrassa a la Rambla d'Egara".

TERCER.- Notificar aquests acords al promotor.

Epígraf 3) Aprovació del conveni d'expropiació, resolt de mutu acord, dels immobles ubicats al carrer Sant Damià 257 bis, 1r 1a i 3r 3a, del barri de Ca n'Anglada.

Pren la paraula la Sra. Labòria, qui anuncia que es referirà conjuntament als epígrafs 3, 4 i 5 de l'Ordre del dia, atès que estan relacionats entre si. La Sra. Labòria recorda que ha estat habitual en les darreres sessions plenàries la tramitació de tot un seguit d'expedients relacionats amb l'esponjament de Ca n'Anglada, alguns urbanístics i altres de gestió urbanística, que han anat donant compliment al conveni signat al mes de setembre de 2012 entre l'Ajuntament de Terrassa i el Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, que té per objecte redefinir el grau d'intervenció en les diferents parts del procés per part de les dues administracions. Al Ple d'avui es presenten tres expedients, que la Sra. Labòria resumeix. Pel que fa a l'epígraf número 3, es tracta d'un conveni d'expropiació de mutu acord per a l'adquisició de dos habitatges propietat de la societat CITIFIN, SA, EFC. L'epígraf número 4 fa referència a l'aprovació definitiva del Projecte d'expropiació per taxació conjunta del bloc número 9. La Sra. Labòria recorda que aquest expedient ja fou aprovat inicialment per la Junta de Govern Local, i ha estat elaborat pels serveis tècnics de l'Institut Català del Sòl. En el mateix es delimiten els béns i drets afectats i la valoració de cadascun dels habitatges del bloc número 9, que és el que està en pitjor estat i per tant és el primer en el que s'han de real·lotjar els veïns a altres edificis. Pel que fa a l'epígraf número 5, es tracta de l'aprovació d'un conveni tipus, també de mutu acord, per a l'expropiació dels immobles ubicats al carrer St. Damià núm. 255 bis (bloc 9), Sant Damià núm. 257 bis (bloc 8) i Sant Cosme 198bis (bloc 7). Es tracta dels tres blocs que es troben en pitjor estat, i per tant els primers en els quals cal actuar. Es planteja una actuació mitjançant permuta amb habitatges existents al mercat lliure. La Sra. Labòria recorda que ja es va presentar al Ple un conveni tipus per real·lotjar les persones que tenen dret de real·lotjament a Torre-sana. En aquest cas, però, es tracta de veïns que volen fer el real·lotjament en habitatges del mercat lliure. La Sra. Labòria destaca la complexitat de tot aquest procés, de negociació i d'arribar a acords amb cadascun dels propietaris. Cadascun d'ells

té una situació i una casuística diferent. Per tant, es tracta d'un procés molt complex. Actualment s'han signat ja onze acords de substitució de reallotjament a Torre-sana. S'ha fet la tercera tanda de sorteig. Fa quinze dies es van sortejar quinze habitatges més per reallotjar veïns a Torre-sana. Ara s'està pendent de signar davant notari el reallotjament en cinc habitatges. Al Ple d'avui es presenten dos habitatges més, amb acord directe amb CITIFIN, així com el cas d'una persona interessada en ser reallotjada en el propi barri de Ca n'Anglada. Per tant, es tracta d'uns vint casos, dins d'un procés molt complex i llarg. La Sra. Labòria assenyala que des de què es va signar el conveni amb el Departament de Territori, s'estan resolent els problemes i cada casuística d'una manera àgil. També cal remarcar que en una situació complexa i de crisi econòmica, dues administracions han estat capaces de posar-se d'acord, superar les discrepàncies i fer una forta aposta per tirar endavant un projecte tan complex i d'aquesta envergadura.

El Sr. Oriach planteja en primer lloc una pregunta a la Sra. Labòria. Si es miren les xifres de les diferents operacions, el conveni d'expropiació de mutu acord signat amb CITIFIN és molt avantatjós per a l'Ajuntament de Terrassa. Comparat amb les taxacions fetes del bloc contigu, les xifres es troben força per sota. El Sr. Oriach pregunta com ha estat possible aconseguir unes condicions tan avantajoses i què passarà a partir d'ara amb d'altres pisos que són propietat d'entitats financeres, per motius sobradament coneguts per part de tothom. Cal suposar que el preu de taxació serà força més elevat. El Sr. Oriach pregunta si hi ha algun mecanisme previst i quina xifra de pisos propietat d'entitats financeres hi ha ara mateix, i en relació als quals pugui haver discrepàncies entre els diferents preus. El Sr. Oriach destaca tot seguit, en relació a l'epígraf número 5, que el conveni tipus és bo perquè accelerarà força el procés, i això és positiu per als veïns de Ca n'Anglada. Això vol dir, però, que els membres de l'oposició no veuran tots i cadascun dels convenis. El Sr. Oriach demana que els Grups de l'oposició rebin tota la informació, de manera diligent, a mida que es vagin tramitant.

La Sra. Labòria insisteix en què aquest procés és un tema força complex. El que s'ha de fer és negociar i renegociar cada vegada amb cada propietari. És cert que hi ha divergències en relació a diferents casos. Hi ha propietaris que tenen hipoteques per diferents quantitats, algunes d'elles molt elevades. Tan elevades, en alguns casos, que es podria dir que la propietat és encara de l'entitat financera. En aquest cas, el tema és diferent. En els dos habitatges propietat de CITIFIN s'ha tancat un acord per 24.286 € i 25.220 €. Aquestes quantitats estan molt per sota de la valoració que s'ha fet en el projecte de taxació conjunta. En aquest cas, els habitatges estan buits, no tenen llogaters ni propietaris que els ocupin amb hipoteques. Per tant s'ha pogut tancar un bon acord amb l'entitat financera i favorable a l'Ajuntament de Terrassa. És cert que el fet d'aprovar convenis tipus accelera el procés perquè no caldrà que a cada sessió plenària es vagin presentant expedient per expedient. Es pacta un conveni tipus que serà utilitzat en cada cas. Sí és veritat, però, que el Ple no tindrà constància de cadascun dels expedients. Per aquest motiu la Sra. Labòria assumeix el compromís d'anar informant en el marc de la Comissió Informativa en relació al desenvolupament del procés i els habitatges que s'han pogut reallotjar, en quins casos s'han signat convenis, ja sigui a Torre-sana o a d'altres habitatges de la ciutat.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- APROVAR en tots els seus termes el Conveni subscrit en data 25 d'abril de 2013 entre l'Ajuntament de Terrassa i la societat CITIFIN, SA, EFC, pel que s'acorda l'adquisició per expropiació, resolta de mutu acord, dels habitatges ubicats al carrer St. Damià 257bis, a la planta 1a, porta 1a, inscrita al Registre de la Propietat núm. 2 de Terrassa, al Tom 2881, Llibre 242, Foli 138, finca registral 10.964 (cadastral núm. 9124713DG1092B0005MO), i a la planta 3a, porta

3a, inscrita també al Registre núm. 2, al Tom 2975, Llibre 336, Foli 146, registral núm. 20.409 (cadastral núm. 9124713DG1092B0015UH), propietat ambdós immobles de la societat CITIFIN, SA, EFC.

SEGON.- El Conveni que s'aprova estableix com a preu just de la transmissió acordada de mutu acord de les dos finques, i de tots els drets dimanants de l'expropiació, lliure d'ocupants i en l'estat de càrregues en que es troben, un preu de 24.286 € per l'habitatge ubicat al carrer St. Damia 257bis, planta 1a, porta 1a, i un preu de 25.272 € per l'habitatge ubicat al carrer St. Damia 257bis, planta 3a, porta 3a, de conformitat amb l'article 24 de la Llei d'Expropiació Forçosa.

TERCER.- El pagament es farà efectiu, en els termes i condicions previstos al referit Conveni, signat en data 25 d'abril de 2013, amb càrrec a la partida 1432.15100.6000, del pressupost municipal, amb número de Projecte 13009 "Esponjament de Ca n'Anglada", sempre i quan les finques es trobin lliures d'ocupants.

QUART.- FACULTAR a la Regidora de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori, la Sra. Carme Labòria i Rojas, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i de rectificació, per a l'efectivitat dels presents acords, sempre que no s'alteri el contingut essencial del Conveni aprovat.

CINQUÈ.- NOTIFICAR el contingut dels presents acords als interessats

Epígraf 4) Aprovació definitiva del Projecte d'expropiació, per taxació conjunta, del bloc 9, escala núm. 255 bis del carrer St. Damia, inclosa dins l'illa 15 del Polígon 2 de la Modificació Puntual del POUM al barri de Ca n'Anglada.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- APROVAR l'informe de tractament d'al·legacions de data 9 d'abril de 2013 emès pels tècnics de l'Institut Català del Sòl, mitjançant el qual es dona resposta als escrits d'al·legacions presentats durant el termini d'informació pública i audiència concedit a les persones titulars dels béns i drets afectats per la present actuació expropiatòria.

SEGON.- APROVAR definitivament la relació concreta i individualitzada dels béns i drets afectats continguda al document número 2 del "Projecte d'expropiació per taxació conjunta del bloc 9 (escala núm. 255 bis del c. Sant Damia) de l'Illa 15 del polígon 2 de la modificació Puntual del POUM de Terrassa al barri de Ca n'Anglada".

TERCER.- APROVAR definitivament el "Projecte d'expropiació per taxació conjunta del bloc 9 (escala núm. 255 bis del c. Sant Damia) de l'Illa 15 del polígon 2 de la modificació Puntual del POUM de Terrassa al barri de Ca n'Anglada", elaborat pels serveis tècnics de l'Institut Català del Sòl.

QUART.- APROVAR les operacions registrals descrites al cos del present document.

CINQUÈ.- NOTIFICAR individualment el contingut dels presents acords a les persones titulars dels béns i drets afectats, que es podran pronunciar en relació amb la valoració dels seus béns i drets en el termini de 20 dies a comptar des de l'endemà de la notificació dels presents acords. La notificació ha d'advertir a les persones interessades que la manca de pronunciament en el

referit termini de 20 dies es considerarà com una acceptació de la valoració fixada. Si en aquest termini es manifesta per escrit la disconformitat amb la valoració aprovada, es transferirà l'expedient al Jurat d'Expropiació de Catalunya, perquè en fixi l'apreument.

SISÈ.- ACORDAR L'AIXECAMENT de les corresponents Actes de Pagament i Ocupació així com, en el seu cas, LA CONSIGNACIÓ del just preu fixat si les persones titulars de béns o drets afectats refusen rebre el just preu o existeix qualsevol qüestió, litigi o desacord entre l'interessat i l'Administració, així com entre els propis interessats.

Els pagaments i/o en el seu cas consignacions dels preus just fixats, els quals ascendeixen d'acord amb el Projecte d'expropiació a la quantitat total de 913.034,15 €, dels quals 880.634,15 € es corresponen al valor d'expropiació de la Propietat (inclòs el 5% de premi d'afecció), i 32.400 € al valor d'expropiació d'ocupació, es faran efectius amb càrrec a la partida 1432.15100.6000, del pressupost municipal, amb número de Projecte 13009 "Esponjament de Ca n'Anglada".

SETÈ.- FACULTAR a la Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori, la Sra. Carme Labòria i Rojas, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i de rectificació, per a l'efectivitat d'aquests acords.

VUITÈ.- NOTIFICAR el contingut dels presents acords a altres possibles interessats en l'expedient administratiu.

Epígraf 5) Aprovació de la proposta de Conveni tipus, de mutu acord, per a l'expropiació dels immobles ubicats al carrer St. Damià núm. 255 bis, Sant Damià núm. 257 bis i Sant Cosme 198 bis, al barri de Ca n'Anglada, per mitjà de permuta amb habitatges del mercat lliure ubicats dins el municipi de Terrassa.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- APROVAR la proposta de Conveni tipus, de mutu acord, per a l'expropiació dels immobles ubicats al carrer St. Damià núm. 255 bis (bloc 9), Sant Damià núm. 257 bis (bloc 8) i Sant Cosme 198bis (bloc 7), al barri de Ca n'Anglada, per mitjà de permuta amb habitatges existents al mercat lliure del municipi de Terrassa, que compleixin les condicions d'habitabilitat i suficiència de programa exigibles.

SEGON.- FACULTAR a la Regidora de l'Àrea de Planificació Urbanística i Territori competent en matèria d'urbanisme, o a qui la substitueixi en el càrrec, per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris, fins i tot d'esmena i de rectificació, per a l'efectivitat d'aquest acord, sempre que no s'alteri el contingut essencial de la proposta aprovada, inclòs la d'aprovació dels convenis específics de mutu acord amb els propietaris afectats dels blocs indicats en l'anterior acord i signatura dels documents públics necessaris per a la formalització de les permutes que es convinguin.

Epígraf 6) Aprovació definitiva de l'expedient de declaració de parcel·la sobrera, alteració de la qualificació jurídica i alienació directa de la parcel·la del núm. 19 del carrer del Cardaire.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar parcel·la sobrera i disposar l'alteració de la qualificació jurídica, de la finca que es descriu a continuació:

“URBANA. Porció de sòl de forma irregular, té una superfície de 354,35. m², amb qualificació urbanística de Nucli Històric Clau A1.D. Llinda: pel seu front Nord amb el carrer del Cardaire núm. 19; pel seu límit Est amb les finques del carrer del Cardaire núm. 17 i del carrer de la Font Vella núm. 45; pel seu límit Sud amb finca del carrer de la Font Vella núm. 37.; i pel seu límit Oest amb la finca de la Casa-Museu Alegre de Sagrera propietat de l'Ajuntament de Terrassa de la que se segrega”

El canvi d'afectació de la finca descrita en aquest punt Primer, consistent en la seva desafectació del demani públic, té com a finalitat la seva alienació directa als únics propietaris confrontants a la mateixa.

SEGON.- Reflectir en la rectificació de l'inventari general la desafectació de la descrita porció de sòl per a la seva conversió del domini públic a bé patrimonial.

TERCER.- Aprovar la venda directa de la parcel·la sobrera de propietat municipal, descrita a l'acorden Primer, als propietaris de la única finca de titularitat privada que hi confronta al carrer del Cardaire núm. 17, els Srs, Pere Amat Garriga i Mònica Ventayol Carbonell, per l'import de CENT VINT MIL CENT TRENTA EUROS AMB VINT-I-VUIT CÈNTIMS D'EURO (120.130,28 €) més les despeses i impostos derivats de la transmissió que s'aprova, incloses les requerides per ENDESA pel trasllat dels esmentats elements d'escomesa elèctrica existents a l'interior de la parcel·la.

QUART.- Notificar els presents acords als Srs. Pere Amat Garriga i Mònica Ventayol Carbonell, i requerir-los per tal que en el termini màxim de dos mesos des que els sigui notificats els presents acords, compareguin davant el Notari que l'Ajuntament indicarà per tal d'atorgar la corresponent escriptura de compravenda.

CINQUÈ.- Disposar que l'import resultant de l'alienació que s'aprova mitjançant l'acord Tercer s'adscriu al Patrimoni Municipal de Sòl i d'Habitatge.

SISÈ.- Facultar a la Tinent d'Alcalde de l'àrea de Planificació Urbanística i Territori, la Sra. Carme Labòria i Rojas o a qui la substitueixi en el càrrec per tal de firmar i atorgar tots els documents que siguin necessaris per a l'efectivitat d'aquests acords.

Epígraf 7) Aprovació de l'adhesió a la Declaració de Lleida sobre educació ambiental.

Pren la paraula la Sra. Herrero per tal de presentar aquest punt de l'Ordre del dia, tot assenyalant que l'Assemblea anual de la Xarxa de Ciutats i Pobles per la Sostenibilitat, que es va fer el 7 de març d'enguany a Lleida, va aprovar per unanimitat aquesta Declaració, i va instar als 250 ajuntaments que en formen part a aprovar-la per part dels seus plens municipals. Això és precisament el que avui es planteja al Ple. Aquesta Declaració pretén reconèixer el paper protagonista i essencial que ha tingut l'educació ambiental en la millora i en la transformació de la societat, i el paper que han tingut totes les entitats del tercer sector, tota la ciutadania i totes les

entitats socials, en aquesta tasca de millora de la qualitat ambiental dels municipis. A partir d'aquest reconeixement, la Declaració planteja un seguit de compromisos dels quals la Sra. Herrero en destaca tres. En primer lloc, la necessitat de potenciar polítiques d'educació ambiental en el món local, atès que és on viu la ciutadania i és el millor fòrum per practicar aquestes polítiques. En segon lloc, la necessitat d'impulsar l'educació ambiental, formal, als centres educatius i en totes les etapes educatives, així com l'educació ambiental no formal, generant diferents espais ciutadans d'aprenentatge, a partir de la transversalitat de totes les polítiques. En tercer lloc, la Sra. Herrero destaca la necessitat de continuar invertint en educació ambiental, per l'elevat retorn social i ambiental que ha demostrat fins ara.

El Sr. Pereira comença assenyalant que el Grup del PPC sempre s'ha mostrat a favor de subscriure i potenciar qualsevol àrea del coneixement. I més quan això comporta polítiques d'educació per a la sostenibilitat, la incorporació de noves tecnologies i el treball conjunt amb el sector empresarial per activar l'economia terrassenca. Per tot això, i amb una bona acció formativa, es pot deduir que les futures generacions sabran crear, en simbiosi, infraestructures i respecte al medi ambient. Podran crear en el futur els valors naturals, que la generació actual ha heretat i que ha de deixar en herència. Amb l'adhesió a aquesta Declaració s'uneixen totes aquestes necessitats: formatives, tecnològiques, empresarials, i amb caràcter sostenible. Les futures generacions hauran de dur a terme la construcció del futur de les ciutats, entre elles Terrassa. Només manca que el govern compleixi amb aquesta Declaració i sigui capaç de transmetre els aspectes fonamentals de la mateixa. També que sigui capaç de mostrar que es poden dur a terme, a nivell municipal, les infraestructures necessàries. El Sr. Pereira es mostra convençut de què amb una bona formació i una informació adequada, aquestes generacions ho sabran dur a terme, malgrat el rebuig que el govern municipal té al respecte. El Grup del PPC, en conseqüència, votarà a favor del present dictamen.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Adherir-se a la *Declaració de Lleida*, per tal de refermar el compromís de les administracions locals per l'educació ambiental.

SEGON.- Donar la màxima difusió possible de la Declaració de Lleida a la ciutadania, i en especialment a la comunitat educativa, per tal de promoure els valors que defensa.

TERCER.- Notificar els presents acords a tots els interessats i concretament al president de la *Xarxa de ciutats i pobles cap a la sostenibilitat*.

Epígraf 8) Aprovació de l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a l'associació Xarxa de custòdia de territori.

La Sr. Herrero comença informant que el que avui es planteja és aprovar l'ingrés de l'Ajuntament de Terrassa a l'associació Xarxa de custòdia del territori, que és una organització sense ànim de lucre, creada l'any 2003 i formada per 165 membres, entitats, institucions, persones a títol individual, ajuntaments i altres administracions. Té per objectiu la custòdia del territori com una de les fórmules més beneficioses, i que s'han demostrat més eficaces i més eficients, per ajudar a conservar i millorar el nostre entorn natural. Amb aquesta adhesió es dona compliment a la Proposta de Resolució transaccionada amb el Grup de CiU al juliol de l'any passat, en la qual es va acordar analitzar la conveniència o no d'ingressar en aquesta Xarxa, en el marc de Taula de l'Anella Verda. En la reunió del dia 24 d'abril es va presentar un informe elaborat pel Servei de Medi Ambient i Sostenibilitat, en el qual s'analitzaven els beneficis que podia tenir l'ingrés en aquesta

Xarxa. Es va exposar als membres de la Taula i es va considerar que podia ser molt útil, tant en la fase d'elaboració del Pla de l'Anella Verda com en la fase d'execució del mateix. Les converses amb l'entitat també han permès ajustar la quota inicialment prevista per a un ajuntament com el de Terrassa, i acordar pagar una quota força reduïda en relació al que està previst. Això també fa que sigui possible formalitzar l'ingrés durant aquest any.

El Sr. Pereira assenyala que tal i com ja es va exposar en la sessió plenària de l'any passat, a la qual ha fet esment la Sra. Herrero, el Grup del PPC està d'acord amb els principis fonamentals de l'associació de custòdia del territori, amb els seus principis rectors i els valors de la mateixa. També considera que des d'aquí es pot potenciar el projecte Orbital B-40, que encaixi, en simbiosi amb el territori, la qual cosa s'ha d'afegir a les oportunitats que ofereix, dins del Pla director 2012-2016. El Sr. Pereira afegeix, però, que no és correcte pertànyer a entitats supramunicipals i que això no tingui una clara utilitat per a la ciutadania de Terrassa. Bàsicament, el que es recull és el que ja va argumentar l'any passat el Grup del PPC, i es planteja en major o menor mesura en la Taula de l'Anella Verda. Això, unit a què l'Ajuntament de Terrassa hagi d'abonar una quantitat de diners, per molt simbòlica que sigui, i donada la situació actual, fa que calgui treure el màxim partit en tots els camps en els quals es postuli l'Ajuntament per a la ciutat de Terrassa. Per tot plegat, valorant allò positiu de l'associació, l'oportunitat de renàixer de l'Orbital B-40, integrada en el medi, i demanant que es tregui el màxim partit contemplant tot el que ha expressat el Grup del PPC en relació a la pertinença a la mateixa, el seu vot serà favorable.

La Sra. Valverde anuncia que va ser el Grup de CiU el que va presentar la Proposta de Resolució al Ple del juliol de l'any passat. Per tant, aquest Grup està content de què avui s'aprovi l'adhesió. La Sra. Herrero ja ha exposat els avantatges que suposa la pertinença a aquesta Xarxa. Avui en dia, més que mai, el treball en xarxa, entre totes les persones i entitats que treballen en un determinat àmbit, fa que s'optimitzin els recursos, i que es tingui el suport tècnic que es pot necessitar en determinats moments.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa com a membre de l'associació "XARXA DE CUSTÒDIA DEL TERRITORI", per tal d'impulsar l'ús de la custòdia del territori com a part de l'estratègia de conservació dels recursos i dels valors naturals, culturals i paisatgístics del territori.

SEGON.- Assumir els drets i les obligacions que se'n derivin dels estatuts i dels acords que s'estableixin en el desenvolupament de les finalitats de l'associació i concretament la quota ordinària de participació en el finançament de l'esmentada associació amb un import anual de CENT CINQUANTA EUROS (150 Euros), assignar-la com a dotació amb càrrec a la partida 1533.17002.22699 del Pressupost Municipal vigent per al present exercici.

TERCER.- Nomenar a la Regidora Delegada de Medi Ambient i Sostenibilitat, Sra. Eva Herrero Alonso, com a representant de l'Ajuntament de Terrassa en l'Associació XARXA DE CUSTÒDIA DEL TERRITORI i per a que pugui atorgar tots els documents públics i privats que siguin necessaris als efectes de representació municipal, fins i tot de rectificació i de subsanació, i als efectes de dur a terme totes les gestions necessàries per a fer efectius els acords adoptats per l'Ajuntament relacionats amb les presents disposicions.

QUART.- Notificar els presents acords a totes les persones interessades i concretament a la secretaria tècnica de l'associació.

Epígraf 9) Aprovació definitiva de l'expedient per a l'elaboració i aprovació del Pla de Protecció Civil de Terrassa, concretament el Pla Específic Municipal pel Risc durant la celebració del Festival del Circ.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova el següent acord:

Únic. Aprovar definitivament l'expedient per a l'elaboració i l'aprovació del Pla de Protecció Civil de Terrassa, concretament el Pla Específic Municipal pel Risc durant la celebració del Festival del Circ de Terrassa, que conté el Manual d'Actuació, els annexos generals i el programa d'implantació i manteniment, i trametre'l a la Comissió de Protecció Civil de Catalunya per a la seva homologació.

Epígraf 10) Aprovació definitiva de l'expedient per a l'elaboració i aprovació del Pla de Protecció Civil de Terrassa, concretament el Pla Específic Municipal pel Risc durant la celebració del Carnestoltes.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova el següent acord:

Únic. Aprovar definitivament l'expedient per a l'elaboració i l'aprovació del Pla de Protecció Civil de Terrassa, concretament el Pla Específic Municipal pel Risc durant la celebració del Carnestoltes de Terrassa, que conté el Manual d'Actuació, els annexos generals i el programa d'implantació i manteniment, i trametre'l a la Comissió de Protecció Civil de Catalunya per a la seva homologació.

Epígraf 11) Aprovació definitiva de l'expedient per a l'elaboració i aprovació del Pla de Protecció Civil de Terrassa, concretament el Pla Específic Municipal pel Risc durant la celebració de la Fira Modernista.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova el següent acord:

Únic. Aprovar definitivament l'expedient per a l'elaboració i l'aprovació del Pla de Protecció Civil de Terrassa, concretament el Pla Específic Municipal pel Risc durant la celebració de la Fira Modernista de Terrassa, que conté el Manual d'Actuació, els annexos generals i el programa d'implantació i manteniment, i trametre'l a la Comissió de Protecció Civil de Catalunya per a la seva homologació.

Epígraf 12) Aprovació de la suspensió de l'atorgament de llicències d'activitats i obres per a la implantació de centres de culte.

Pren la paraula la Sra. Labòria, qui comença assenyalant que aquesta proposta respon a la necessitat de regular, mitjançant la tramitació de la modificació puntual del POUM, les condicions urbanístiques per a la implantació de centres de culte en àmbits urbans. Aquestes condicions urbanístiques es referiran tant a la definició de l'amplada mínima de les voreres del perímetre d'accés als centres de culte, a les condicions d'accessibilitat a l'interior dels mateixos, a

la previsió d'un nombre de places d'aparcament mínim, incloses les disponibles per a persones amb discapacitat, a la previsió d'un espai de càrrega i descàrrega, que també sigui apte per autocars, a les condicions de mobilitat destinades a regular el trànsit que es generi a les hores d'entrada i sortida, a la dotació de transport públic, i a totes aquelles condicions de caràcter urbanístic que es considerin necessàries per tal d'aconseguir un correcte encaix en l'entorn urbà de la ciutat. La Sra. Labòria continua recordant que la Generalitat de Catalunya va aprovar l'any 2009 la Llei de centres de culte, i l'any següent el Reglament que desplegava aquesta llei. Aquesta llei té per objectiu garantir l'efectiu dret de culte, i per garantir-lo el Reglament estableix que els planejaments urbanístics municipals hauran d'incorporar una regulació específica, adaptada als nous requeriments tècnics fixats, i es donava un termini màxim de deu anys per a què aquests planejaments municipals s'adeqüessin, és a dir fins l'any 2019. L'Ajuntament de Terrassa, en compliment del que estableix aquesta legislació, considera necessari ajustar i modificar la regulació normativa del POUM, per incorporar i desenvolupar les condicions tècniques i materials definides per nous centres de culte. L'objectiu és que la seva implantació respongui a aquells criteris d'accessibilitat, mobilitat, seguretat i previsió de molèsties, que desenvolupa el propi Reglament. Fins ara, la tramitació per part del govern de la Generalitat de Catalunya d'una modificació de la Llei de centres de culte, que es va anunciar a l'inici de l'anterior legislatura, aconsellava ajornar aquesta adaptació de la regulació urbanística al Reglament vigent. La paralització, de moment, de la tramitació parlamentària de la modificació ha portat al govern municipal a no esperar més i a escometre l'esmentada adaptació del planejament. La Llei d'Urbanisme contempla que quan s'ha d'abordar un expedient d'aprovació d'un planejament, o d'una modificació d'un planejament existent, com seria aquest cas, es pugui fer una suspensió de llicències per tal d'evitar que aquestes puguin acabar essent contradictòries amb la nova regulació. Es tracta d'una mesura preventiva. La llei preveu un termini màxim de suspensió de llicències d'un any. La Sra. Labòria afegeix que la idea és posar-se a treballar de forma immediata en la proposta de modificació puntual del POUM. Per això ja s'ha convocat per a la setmana vinent una primera sessió de treball, en la qual s'analitzarà la normativa aplicable i altres propostes sorgides d'altres municipis.

El Sr. Pereira comença assenyalant que respecte al Decret 94/2010, de 20 de juliol, de desplegament de la Llei 16/2009, de 22 de juliol, dels centres de culte, i a la seva Disposició Transitòria Primera, relativa als plans d'ordenació urbanística municipals, la Sra. Labòria ha omès un detall molt important: que aquesta ordenació urbanística s'ha de realitzar, la seva revisió, abans de l'agost de l'any 2019. Per aquesta raó, el Grup del PPC, tot i acatant allò que diu la llei respecte a l'adaptació a les circumstàncies previstes pel Reglament, no entén la urgència de la mateixa. El marge d'aplicació és fins l'any 2019. Per aquesta raó el Sr. Pereira pregunta sobre quins han estat els motius reals que impulsen l'equip de govern a plantejar aquesta mesura amb caràcter d'urgència. El Sr. Pereira recorda, a més, que la Llei està en vies de modificació. Aquesta normativa afecta a totes les confessions presents a la ciutat. L'equip de govern defensa que es tracta d'una mesura urgent. El Sr. Pereira pregunta on és la conflictivitat i on queda el respecte, un respecte que el govern municipal sempre exigeix al Grup del PPC. El Sr. Pereira pregunta perquè el govern no posa de manifest el motiu real d'aquest plantejament. El Sr. Pereira considera que el motiu radica en l'ampliació de la mesquita o en la instal·lació de noves mesquites. També pregunta perquè no proposa realment mesures per a què, entre tots i sense perjudicar a totes les confessions, es pugui resoldre això. Potser, pregunta el Sr. Pereira, es pretén plantejar disposar de temps per reservar terrenys per assentar al centre de la ciutat una mesquita. El Grup del PPC no vol ser cínic, i per això no pot votar a favor d'una proposta que el Reglament diu que hi ha de marge fins l'any 2019 per complir amb l'adaptació. Es perjudicarà a totes les confessions. I tot i això sabent que hi haurà una modificació de la llei al respecte abans del 2019. El Sr. Pereira considera que amb tot plegat es pretén adaptar i reservar els terrenys adequats per a una confessió determinada, en perjudici de totes les demés.

El Sr. Oriach comença manifestant que entén els dubtes que ha plantejat el Grup del PPC sobre la urgència de la proposta. Però el fet de tenir de marge fins l'any 2019 no treu que no sigui ara mateix un debat que està present a la ciutat. A Terrassa hi ha hagut alguns conflictes, per l'ampliació del centre de culte de la plaça de Catalunya, i també per altres peticions a d'altres zones de la ciutat. Actualment la normativa permet que es puguin instal·lar centres de culte gairebé a tot arreu de les zones residencials. En canvi no ho permet a les zones industrials, quan aquesta podria ser una alternativa vàlida. Altres poblacions ho han fet i és quelcom a estudiar. El Sr. Oriach considera que com abans es comenci a fer aquesta feina, molt millor. Els conflictes acaben venint perquè hi ha unes condicions urbanístiques al voltant que no fan que siguin les zones més idònies per ubicar un centre de culte, un centre que ara es podria instal·lar, per exemple, al carrer de la Rasa, o a d'altres zones congestionades pel trànsit, amb pressió d'aparcament, amb molta aglomeració de persones, etc. Abans, doncs, de tenir nous problemes, és bo que s'hi posin solucions. Respecte a si la via de la urgència no era la més encertada i es podria haver presentat aquest tema al mes de juny, el Sr. Oriach pensa que potser sí, encara que prefereix començar a treballar la setmana vinent, amb la reunió que ja ha estat convocada, que no pas passat Sant Joan.

La Sra. Labòria es refereix a la intervenció del Sr. Pereira, quan aquest ha dit que havia obviat el termini fins a l'any 2019. La Sra. Labòria reitera que la Generalitat de Catalunya va aprovar l'any 2009 la Llei de centres de culte, i l'any següent el Reglament que desplegava aquesta llei. Aquesta llei té per objectiu garantir l'efectiu dret de culte, i per garantir-lo el Reglament estableix que els planejaments urbanístics municipals hauran d'incorporar una regulació específica, adaptada als nous requeriments tècnics fixats, i es donava un termini màxim de deu anys per a què aquests planejaments municipals s'adequessin, és a dir fins l'any 2019. Així doncs, la Sra. Labòria no ha obviat que hi ha de temps fins l'any 2019. La llei no diu, però, que s'hagi d'esperar fins l'any 2019, sinó que hi ha un termini màxim fins aquest any. La Sra. Labòria recorda que el POUM de Terrassa va ser aprovat l'any 2003. La llei és de l'any 2009. Per tant el POUM és anterior. Des de l'any 2003 fins ara s'han atorgat a Terrassa un total de set llicències per a la implantació de nous centres de culte o d'ampliacions substancials de centres existents. Totes elles anteriors a l'aprovació de la Llei de centres de culte. Tres han estat edificis de nova planta, cap d'ells corresponent a una mesquita. Quatre per reforma d'edificis existents: dos corresponents a la mesquita, un de l'Església Evangèlica, i un altra de l'Església de Jesucristo de los Santos. Tota la resta de centres de culte s'han implantat amb anterioritat al POUM. També s'han demanat ampliacions parcials. Hi ha hagut multitud de centres que han demanat informació sobre el tipus de llicència o la tramitació a seguir per implantar-se o ampliar els centres existents. La Sra. Labòria puntualitza que aquest expedient no ha estat presentat per urgència al Ple, sinó que forma part de l'Ordre del dia. El que es fa, preventivament, és suspendre l'atorgament de llicències perquè mentre s'està treballant la modificació del POUM no es demani una llicència que al final acabi essent contradictòria amb els acords que s'acabin negociant i pactant en el Ple municipal. S'ha considerat que no cal esgotar el termini d'un any que permet la llei pel que fa a la suspensió de llicències. Es començarà a treballar en la modificació del POUM el més aviat possible, i per això s'ha convocat ja una primera reunió la propera setmana. Respecte a la intervenció del Sr. Pereira, la Sra. Labòria manifesta que no hi ha cap altre motiu real que el que s'ha dit. La llei demana que els planejaments urbanístics municipals s'adaptin a la llei vigent. Es podia haver fet fa un any, però aleshores semblava que havia la intenció de modificar la llei i d'aprovar-ne una de nova. Per això es va considerar oportú esperar. Quan s'ha confirmat que de moment no hi haurà modificació de la llei, i que l'actual continua vigent, obligant a l'adaptació dels planejaments urbanístics municipals, s'ha decidit fer-ho.

El Sr. Pérez es refereix a les preguntes del Sr. Pereira sobre els interessos de l'equip de govern. El Sr. Pérez pregunta quins són els del Grup del PPC. El Grup del PPC demana esgotar el

calendari, que dona un marge fins l'any 2019. El Sr. Pérez posa de manifest que hi ha una realitat, que és el dret de culte. Hi ha una llei, amb un reglament, que planteja la forma d'adaptació d'aquesta realitat als planejaments urbanístics. El Sr. Pérez assenyala que en el present debat s'han posat de manifest diverses posicions. En un cas es planteja la implantació d'aquests equipaments a les zones industrials, atès que hi ha altres municipis que ho han fet. Una altra posició ha mostrat el seu temor respecte a una eventual ubicació al centre de la ciutat. El Sr. Pérez manifesta que allò que s'intenta regular és el que una llei, a través del dret de totes les persones creients al culte, preveu i adaptar-ne el planejament urbanístic.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER. Aprovar la suspensió de l'atorgament de llicències d'activitats i obres per a la implantació de centres de culte, d'acord amb els articles 8.5, 73 i 74 del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la llei d'Urbanisme en aquells àmbits adscrits al règim del sòl urbà, inclosos en la relació de claus urbanístiques, on l'ús religiós, d'acord amb la normativa del POUM, és un ús compatible o condicionat. Aquests àmbits estan grafiats en els plànol adjunt.

SEGON. El termini de suspensió serà d'un any, comptat des de la data de publicació d'aquest acord en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

TERCER. Publicar l'acord de suspensió de llicències esmentat en l'apartat anterior al Butlletí Oficial de la província de Barcelona, a la premsa local i a la premsa provincial.

ÀREA D'HISENDA I SERVEIS GENERALS

Epígraf 13) Aprovar la declaració d'especial interès o utilitat municipal de diverses obres i, en conseqüència, concedir les corresponents bonificacions en l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 1, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

SEGON.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen

en l'annex 2, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3.a) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

TERCER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 3, en considerar que concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2.a) del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2.2.3.d) de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres gaudiran d'una bonificació de fins el 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

QUART.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 4, en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran d'una bonificació del 95 per cent de la quota de l'esmentat impost.

CINQUÈ.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província

ÀREA DE SERVEIS A LES PERSONES, COHESIÓ I BENESTAR SOCIAL

Epígraf 14) Prendre en consideració la Memòria tècnica del Servei d'acolliment temporal per a persones sense sostre i per situacions d'emergència i aprovar la revisió del projecte d'establiment del Servei, així com el Reglament de règim intern del Centre d'acolliment temporal per a persones sense sostre i per a situacions d'emergència.

Pren la paraula el Sr. Salvadó per presentar aquest punt de l'Ordre del dia. Amb la tramitació que avui es presenta es modifica un servei inclòs dins la cartera de serveis municipals, que fins al moment es prestava de manera provisional a la seu local de la Creu Roja. El Sr. Salvadó considera que és el moment d'agrair, solemnement i en nom de la ciutat, la dècada llarga durant la qual una entitat de la ciutat ha prestat casa seva per acollir els que no tenien on passar la nit. Amb aquest canvi s'obren les portes a una nova etapa, amb una seu pròpia, municipal, amb més capacitat, doblant el nombre de places actualment disponibles, amb millors instal·lacions per anar oferint cada dia una tasca socio-educativa de més qualitat, que permeti que l'estada de les persones al centre sigui una estada temporal. Els documents que se sotmeten a la consideració del Ple detallen aspectes molt diversos del seu funcionament, des de l'àmbit normatiu, la definició del servei, la titularitat i la gestió, els objectius i funcions, les característiques del servei, perfils de les persones usuàries, criteris generals d'accés, vies d'accés, horaris, temporalitat, tipologies d'intervenció, etc. El Sr. Salvadó destaca el procediment pel qual s'ha arribat a l'acord de modificació del servei, un procés d'àmplia participació, amb dues potes bàsiques. Per una banda, la constitució d'un grup de treball per redactar el Reglament i la Memòria, en el qual, a banda de la dedicació abnegada d'una bona colla de tècnics, als quals el Sr. Salvadó agraeix la seva tasca, també han participat, de forma molt activa, representants de tots els Grups municipals, als quals el Sr. Salvadó també agraeix la seva implicació en el procés l'elaboració i redacció. En segon lloc, les principals línies de l'esborrany de

Reglament van ser compartides en el seu moment amb les entitats veïnals, socials i amb els equipaments presents en el grup de treball del Pla d'Entorn, per garantir-ne la màxima transparència. Aquest grup de treball és plenament funcional, d'acord amb els compromisos adquirits. Amb aquest tràmit, doncs, s'obre la porta a la posada en marxa, de força immediata, del nou centre per a persones sense sostre, servei que provisionalment serà proveït, durant el que resta d'any, per l'actual gestor concertat, a l'espera de la cobertura definitiva del servei a partir de l'any 2014, mitjançant un procediment negociat.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui comença felicitant i elogiant, en nom del Grup del PPC, el treball i la disposició al diàleg del personal tècnic dels Serveis Socials municipals. També agraeix el tarannà dialogant de l'equip de govern respecte a totes les esmenes i suggeriments que ha presentat el Grup del PPC. La Sra. Peinado anuncia tot seguit que el vot del Grup del PPC serà d'abstenció. És cert, reconeix la Sra. Peinado, que el Grup del PPC ha presentat multitud d'esmenes i que totes han estat recollides. Pràcticament la totalitat del Reglament i bona part de la Memòria tècnica conté algun dels suggeriments i de les esmenes del Grup del PPC. Això no significa que la Sra. Peinado no estigui conforme i orgullosa del treball realitzat pel seu Grup municipal. Es més, ha actuat com ho havia de fer. Encara que es tracti d'una iniciativa de l'equip de govern, el Grup del PPC ha volgut ser responsable i treballar intensament per oferir als ciutadans els millors textos possibles, el Reglament i la Memòria. I també per a què d'alguna manera quedi reflectit en aquests textos allò que el Grup del PPC defensa, tot i que sempre estigui limitat per les directrius de l'equip de govern atès que es tracta del seu projecte. Gràcies a aquestes esmenes del Grup del PPC, la Memòria i el Reglament delimiten amb major precisió un seguit d'aspectes, com ara el tipus d'equipament que finalment ha estat dissenyat, resultant un allotjament de mitjana i llarga estada. També els usuaris als quals va adreçat, excloent els transeünts que estan de pas per la ciutat, o les persones que tenen associada una problemàtica sense tractament. Igualment queda explícita la necessitat d'arrelament a la ciutat i l'empadronament dels usuaris, i el compliment de la normativa d'estrangeria. En aquest darrer sentit, la Sra. Peinado recorda que totes les administracions estan obligades a posar en coneixement de l'administració competent la circumstància de si una persona es troba al país sense el permís administratiu corresponent, a fi i efecte que aquest òrgan competent acordi la regulació o el retorn de la persona, segons procedeixi. També l'obligació de l'administració d'elaborar un pla d'entorn ha quedat reflectida en el Reglament. O les vies d'accés dels usuaris al centre, que han quedat més precisades. Tot això entre d'altres aspectes. No obstant, el vot del Grup del PPC serà d'abstenció, perquè aquest Grup hagués fet les coses de forma molt distinta. En primer lloc, hagués desenvolupat aquesta iniciativa segons es va acordar en el procés de participació ciutadana, l'original. I si tècnica o pressupostàriament no hagués estat possible, aleshores o bé hagués obert un nou procés de participació ciutadana, demanant perdó a la població per la manca de previsió, o bé hagués buscat un equipament comptant amb el vistiplau i el consens de l'entorn. Evidentment, això no ha estat així. En segon lloc, perquè el Grup del PPC hagués estat més ambiciós. Tenint en compte la situació de crisi actual i els seus efectes sobre la població, sobretot pel que fa a l'habitatge, hagués impulsat un pla local d'atenció a famílies i persones sense habitatge, en el qual quedés recollida la diversitat de situacions possibles i els recursos, serveis o equipaments disponibles, públics o privats, buscant la complicitat i coordinació amb les entitats del tercer sector. La Sra. Peinado entén que totes aquestes són raons suficients per mantenir l'abstenció del Grup del PPC.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Valverde, qui posa de manifest que l'any 2006 es va aprovar, gràcies a una Proposta de Resolució presentada pel Grup de CiU, realitzar l'equipament que ara està a punt d'obrir-se. Aquest centre d'acollida era una obligació legal, atès el nombre d'habitants de Terrassa. Avui s'aprova el Reglament i es pren en consideració la Memòria tècnica. Cal dir que la comissió creada a aquest efecte ha treballat de valent i ha arribat a grans consensos

respecte a tot el que avui es presenta al Ple. La Sra. Valverde s'afegeix a l'agraïment a tots els tècnics que hi han participat, per la seva paciència, pel seu to dialogant, un to que el Grup de CiU hagués volgut que hagués estat present des del principi. Des de l'any 2007 fins avui han passat set anys, i en alguns moments s'ha vist perillar la realització d'aquest equipament. Va ser gràcies a la proposta ciutadana, en el marc dels pressupostos participatius de l'any 2010, que aquesta proposta va guanyar amb contundència, amb el suport dels ciutadans. Això li va donar un embranchement, i avui el Ple votarà els documents presentats gràcies a totes les persones que ho han fet possible. La Sra. Valverde es refereix també a la polèmica provocada, sovint tenint coneixement dels fets per mitjà de la premsa i faltant així als principis de participació i de transparència, pel canvi d'ubicació d'aquest equipament, la qual cosa va comportar tot un enrenou entre els veïns del Condicionament Terrassenc. La Sra. Valverde hagués volgut que des d'un bon començament aquest procés hagués estat diferent, facilitant abans la informació adient als Grups municipals, com a representants dels ciutadans. La Sra. Valverde continua manifestant que avui pertoca parlar del present i del futur, tot i que cal emmarcar-los en les circumstàncies anteriors, per tal de no repetir en el futur situacions que no han estat del tot correctes. La Sra. Valverde assenyalava que aquest equipament permetrà donar un servei de qualitat a les persones que ho necessiten. La maduresa d'una societat es mostra en el tractament que té envers les persones més desfavorides i amb dificultats, així com la solidaritat que cal mostrar-los en moments en què ho estan passant malament.

El Sr. Salvadó agraeix en primer lloc la coherència del Grup de CiU, en la mesura que acaba votant d'acord amb la feina realitzada i amb els compromisos de vot assumits en el seu moment. Això sembla una obvietat, però a la vista de com s'està desenvolupant el present debat el Sr. Salvadó considera que no està de més dir-ho. El Sr. Salvadó llegeix tot seguit l'enunciat del present punt de l'Ordre del dia, per tal que quedi clar què és el que s'està debatent i votant, i no altres coses. L'actitud del Grup del PPC és paradoxal, en la mesura en què acaba abstenint-se en la votació d'uns documents que ha contribuït a redactar, en els quals s'ha transaccionat fins l'última de les seves esmenes, i que s'havia compromès a recolzar. I més traient com a excusa el treball d'antics debats que no pertocuen en el punt de l'Ordre del dia que s'està substanciant, i també traient a col·lació qüestions d'estrangeria que el Sr. Salvadó no sap què tenen a veure amb aquest tema, més enllà de voler donar un cert vernís ideològic, característicament dretà, que el Grup del PPC està posant de manifest en les darreres sessions plenàries.

La Sra. Peinado lamenta que el Sr. Salvadó no agraeixi el treball del Grup del PPC, que ha estat més que digne de reconeixement. La Sra. Peinado repeteix que no hi ha contradicció i que és un acte de responsabilitat del Grup del PPC que qualsevol text que surti a exposició pública sigui, si més no d'inici, el millor possible. Des d'aquest punt de vista, amb independència de si el projecte és de l'equip de govern, tot allò que el Grup del PPC entengui que és millorable ho plantejarà. De la mateixa manera, la Sra. Peinado reconeix la predisposició de l'equip de govern per admetre els suggeriments del Grup del PPC. Això no és contradictori amb el vot d'abstenció. La Sra. Peinado considera que és molt important saber d'on provenen les coses. El govern tenia avui probablement la darrera oportunitat d'explicar a aquells veïns de l'entorn de l'actual emplaçament les raons del perquè es va triar finalment l'actual ubicació, perquè es va produir de la manera en què va succeir, i resolent així la manca de transparència que va mancar en el seu moment. Ara tenia l'oportunitat de resoldre-ho. Però no sembla que l'equip de govern hagi après, i és una llàstima. La Sra. Peinado considera que ha quedat molt clara quina és la posició del Grup del PPC al respecte. Aquest Grup valora l'equipament com molt important, i per això no votarà en contra. El vot serà d'abstenció.

El Sr. Pérez comença assenyalant que l'oxímoron és una figura literària que contraposa dos conceptes oposats, creant-ne un de nou. Per exemple, *banca ètica*. El que ha fet el Grup del

PPC és *esperar allò inesperat, i feliçment frustrat*. La Sra. Peinado ha plantejat quelcom que ja ha estat debatut abastament al Ple, fins i tot amb intervencions d'entitats veïnals, que no té res a veure amb el dictamen que avui es presenta per a la seva votació. I a partir d'aquí, aprofita per plantejar qüestions que no pertocuen, intentant així provocar una *dolça amargura*, un nou oxímoron.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	ABSTENCIÓ
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

Primer.- Prendre en consideració la Memòria tècnica del Servei d'acolliment temporal per a persones sense sostre i per a situacions d'emergència, que ha estat elaborada per la Comissió d'Estudi creada per a la revisió de l'esmentat servei i, conseqüentment, aprovar inicialment la revisió de la prestació del servei així com el Reglament de Règim Intern del Centre d'acolliment temporal per a persones sense sostre i per a situacions d'emergència, adjunts.

Segon.- Sotmetre a informació pública l'expedient, mitjançant la publicació dels anuncis corresponents al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, al Butlletí Oficial de la Província, i al Tauler d'anuncis de la seu electrònica de l'Ajuntament de Terrassa, per un termini de trenta dies hàbils a comptar des de la publicació que es produeixi en el BOP, amb la indicació que en cas que no es presenti cap al·legació i/o reclamació en el termini indicat, els acords anteriorment referits esdevindran definitius.

PARTICIPACIÓ CIUTADANA

Epígraf 15) Intervenció de l'entitat Òmnium Cultural en relació a la defensa de la llengua catalana.

Pren la paraula el Sr. Xavier Ordeix Mendiola, qui en nom de l'entitat Òmnium Cultural pronuncia les següents paraules:

« Gràcies Sr. Alcalde i gràcies al Consistori per donar-nos l'oportunitat de parlar. Òmnium Cultural és entitat fundada l'any 1961 que treballa per la promoció i la normalització de la llengua catalana, la cultura i la identitat de Catalunya. En l'actualitat, i després d'anys de treball constant, Òmnium té la voluntat d'esdevenir el punt de trobada de la societat civil. Una casa comuna generadora d'idees i projectes que permetin afrontar els nous reptes que planteja una societat canviant i en constant evolució: la Catalunya del segle XXI.

» Òmnium organitza campanyes de sensibilització, reivindicació i resposta que refermen la realitat cultural i nacional de Catalunya. D'aquesta manera treballa a través de les diferents delegacions repartides pel territori per posar a l'abast de tothom la llengua i la cultura catalana amb programes i projectes dirigits, principalment, a la població nouvinguda. També ofereix servei jurídic i lingüístic gratuït als socis i suport a l'educació mitjançant l'edició de materials per a mestres com la revista Escola Catalana. D'altra banda impulsa iniciatives en els àmbits de la música i l'espectacle a més de finançar la publicació i difusió de treballs i estudis que permetin conèixer la realitat social catalana.

» I la delegació territorial d'Òmnium Terrassa no n'és cap excepció; al contrari. És ben conegut pel conjunt de terrassencs i terrassenques de les accions impulsades a la nostra ciutat, juntament amb altres entitats i partits terrassencs, a favor de la llengua; ja sigui per defensar el nostre model educatiu i lingüístic així com per defensar la unitat de la nostra llengua.

» Així doncs, des de la Junta d'Òmnium de Terrassa hem decidit intervenir al Ple municipal per fer sentir la nostra veu en defensa de la llengua i per mostrar el nostre rebuig a qualsevol intent i acció de representants de la ciutadania a voler destruir un dels pilars de la nostra raó de ser: la llengua, la cultura i el país.

» Darrerament, hi ha dos fets que sobrepassen qualsevol lògica científica: l'aprovació d'aquesta anomenada "llengua aragonesa pròpia de l'àrea oriental", LAPAO, a les Corts d'Aragó i l'aprovació, per part del Consell de Ministres del govern espanyol, de l'avantprojecte de la Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (Lomce), altrament coneguda com la "Llei Wert".

» L'aprovació de la nova llei de llengües de l'Aragó és el darrer exemple d'una estratègia política del PP que té com a únic objectiu la desaparició del català. Sembla ben bé que al PP li molesta la diversitat i, des de Òmnium considerem una barbaritat cultural la negació d'una evidència com és el fet que a la Franja de Ponent s'hi parla català.

» En aquest sentit, recordem que la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans va emetre un comunicat contra la normativa avisant que la confusió sobre el nom de les llengües, deliberada o no, és contrària al sentit comú i a la convenció científica, i impròpia de la practica legislativa democràtica, sigui autonòmica, estatal o internacional.

» El projecte de llei aprovat pel Govern espanyol no segueix cap criteri ni pedagògic, ni tècnic ni acadèmic, sinó que segueix únicament criteris polítics i partidistes. Aquest projecte de llei constata que la voluntat expressada fa uns mesos pel Ministre Wert d'espanyolitzar els alumnes catalans és real.

» I d'altra banda, la llei Wert suposa una recentralització de les competències en matèria educativa que tenen les comunitats autònomes i un atac frontal al model educatiu i lingüístic que fa més de trenta anys que funciona amb èxit a Catalunya.

» L'escola catalana és un model d'èxit. Catalunya disposa d'un model educatiu i lingüístic que en els més de trenta anys que fa que funciona s'ha demostrat que és un èxit des del punt de vista pedagògic i social. Aquest model garanteix el coneixement equivalent del català i del castellà i garanteix, sobretot, la cohesió social i la igualtat d'oportunitats per a tots els alumnes de Catalunya independentment de la seva llengua o origen. Les proves d'avaluació fetes l'any 2010 pel Ministerio de Educación van donar com a resultat que el nivell de coneixement del castellà per part dels alumnes catalans era igual o superior al de la mitjana de l'Estat.

» Davant de tot això, des d'Òmnium Terrassa demanem als grups municipals de l'Ajuntament de Terrassa que, en el marc de les relacions internacionals, institucionals i ciutadanes, treballin per promoure convenis de col·laboració per a l'agermanament lingüístic i cultural amb els municipis de parla catalana, en especial amb els de la Franja de Ponent. I, com a entitat Òmnium, ens oferim per col·laborar en aquesta tasca. Moltes gràcies.»

Pren la paraula tot seguit el Sr. Aguado, qui agraeix en primer lloc la tasca cultural que Òmnium Cultural de Terrassa realitza colze a colze amb la resta d'entitats culturals que, sortosament, defensen i construeixen dia a dia l'espai cultural terrassenc. Des del govern municipal es treballa amb el convenciment de què la cultura és cabdal per a la construcció d'una societat plural, que és un instrument per esdevenir lliures i una eina imprescindible per a la construcció de l'esperit crític. La cultura és un element essencial per a la llibertat dels pobles i per al progrés social. La intervenció d'Òmnium recull la voluntat de l'entitat d'esdevenir el punt de trobada de la societat civil. A Catalunya es parla de societat civil referint-se a la força del poble català per organitzar-se lliurement i esdevenir agent actiu en la construcció social. Tothom recorda com el paper de les entitats socials i culturals va esdevenir el motor de la lluita per la transició democràtica, per la recuperació de les llibertats i de la democràcia. Si es mira enrere, es recorden campanyes com “No tinguis por a aprendre”, o la de la “Norma”, els primer cursos de normalització, o la constitució del Consorci per la Normalització Lingüística. Una tasca ingent per a la construcció d'un país en el qual el municipalisme esdevé hereu de la força de la nostra societat. Des d'aquest municipalisme, a nivell de Terrassa, es poden recordar accions en aquest sentit, com ara coproduccions teatrals sobre l'obra de Jesús Montcada, intercanviant, a través del Centre d'Arts Escèniques de Terrassa, representacions amb la població de Mequinensa. O el suport institucional als esbarts, que des de la seva creació han donat difusió a les danses dels Països Catalana. El Sr. Aguado esmenta aquestes activitats a tall d'exemple, doncs sempre s'han considerat aquests fets normals en el si del normal funcionament d'una llengua i una cultura. El govern municipal dóna ple suport a la tasca de l'entitat que avui ha participat en el Ple, i es compromet a atendre, en el marc de les competències d'aquesta Corporació la petició de promoure la col·laboració per l'agermanament lingüístic i cultural entre municipis de parla catalana. El Sr. Aguado agraeix i accepta l'ofertament d'Òmnium Cultural en aquesta tasca, i anuncia que el govern treballarà per fer extensiu aquest compromís a la resta d'entitats socials, culturals i educatives de la ciutat de Terrassa.

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 16) Presentada pel Grup municipal del PSC, en relació a la defensa del dret a la lliure decisió de les dones.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PSC, és el que a continuació es transcriu:

« El ministre de Justícia ha anunciat que el govern d'Espanya presentarà aviat una nova regulació de la interrupció voluntària de l'embaràs. Segons les pròpies declaracions efectuades per Alberto Ruiz Gallardón, aquesta nova regulació tindrà els punts claus en:

- El retorn a una llei de supòsits molt més restrictiva que la Llei de 1985, en la qual les dones no podran decidir, seran els metges qui decidiran per elles.
- Eliminació de la possibilitat d'interrompre l'embaràs quan existeixi malformació fetal.
- Fiscalització intolerable respecte al supòsit de risc per a la salut de la mare, mostrant un clar menyspreu i desconfiança cap a les dones, a les quals deixa sense poder de decisió, donant aquest poder a professionals externs.

» El Govern central està preparant una de les lleis d'avortament més restrictives del món occidental i, així, Espanya serà el primer país que quan legisla sobre l'avortament retrocedeix. Això suposa un retorn al passat, fins i tot més enllà de la primera llei de l'any 1985, deixant les dones espanyoles amb dues úniques opcions, avortar fora d'Espanya si tenen recursos per fer-ho, o bé avortar a Espanya en condicions de clandestinitat amb el conseqüent risc per a la seva salut i la seva vida.

» Volem recordar que el Tribunal Constitucional el 1985, va fer palès que, en relació l'avortament, no estem en un conflicte entre dos drets fonamentals, perquè els únics drets fonamentals implicats aquí són els drets de les dones, sent el no nascut un bé jurídic que resta degudament protegit per la legislació vigent.

» També és important tenir en compte que la llei actual, aprovada l'any 2010 pel govern d'aquell moment, va ser totalment avalada pel Consell d'Estat, que en aquell moment, va argumentar que era necessari reformar la regulació per adaptar-la a la realitat i també va destacar la constitucionalitat dels seus articles.

» Malgrat tot això, el Partit Popular va presentar un recurs d'inconstitucionalitat contra la llei actual - com ho va fer en relació als matrimonis homosexuals -que encara no ha quedat resolt pel Tribunal Constitucional. Tot i així, Gallardón prefereix no esperar el dictamen del Tribunal Constitucional i, es doblega, una vegada més, a les demandes dels sectors més ultraconservadors de la nostra societat.

» Perquè d'allò que està parlant Gallardón, d'acord amb la Conferència Episcopal, és en realitat d'eliminar el dret a decidir de les dones, i que aquesta eliminació sigui a costa de posar en risc la salut i la vida de les dones, tot considerant-les ciutadanes de segona i sense dret a decidir lliurement sobre el seu propi cos i sobre les seves vides.

» S'ha demostrat que les lleis restrictives d'avortament no redueixen el nombre d'avortaments, només incrementa el nombre de dones mortes o que perden la salut perquè avorten en la clandestinitat i en condicions insalubres. Si aquesta anunciada reforma segueix endavant és segur que estaran retallant dos drets a les dones: la lliure decisió i el dret a la salut.

» La proposta del govern sobre l'avortament ens portarà a la cua d'Europa, a la clandestinitat, a una regulació que estarà al nivell de Malta, Andorra o Polònia, els països més restrictius i conservadors en els seus normatius. Ens situa en la clandestinitat o en l'estranger. És més, en els últims 28 anys, 36 països han liberalitzat les seves lleis d'avortament, però cap d'ells no ha retrocedit.

» La gran majoria de països d'Europa permet la interrupció voluntària de l'embaràs sense justificació fins la setmana 14, oscil·lant entre la setmana 10 de Portugal i les 24 setmanes d'Holanda.

» L'any 2008 ja el Consell d'Europa va aprovar una recomanació per als seus 47 països on consagra el dret a l'avortament legal i sense riscos, garantit per l'Estat, que converteixi aquesta pràctica en accessible i segura. També suggereix despenalitzar l'avortament, allà on és delictiu. I el més important per a la situació actual: es mostra a favor d'una llei de terminis i reclama classes d'educació sexual obligatòries per als i les joves.

» La Llei Orgànica 2/2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs reconeix a les dones el dret a una maternitat lliurement decidida, que implica, entre altres coses, que les dones decideixin sobre el seu embaràs i que aquesta decisió -conscient i responsable- sigui respectada; a més, aquesta llei garanteix el dret a l'educació i la salut sexual. Perquè només amb l'educació sexual adequada i amb la millora a l'accés a mètodes anticonceptius, podem evitar de manera més efectiva, especialment en la gent jove, infeccions de transmissió sexual i embarassos no desitjats i, per tant, el nombre d'IVEs. Tanmateix, l'actual llei de Salut Sexual i Reproductiva i IVE garanteix la igualtat en l'accés, en totes les Comunitats Autònomes, a les prestacions en l'àmbit de la salut sexual i reproductiva, així com l'accés a mètodes anticonceptius i d'interrupció voluntària d'embaràs.

» Entenem que no pot legislar-se d'esquena a la realitat, i la realitat més gran és que les dones arreu del món tenen avortaments (legalitzats o no). Alhora sembla que s'ha de tornar a afirmar que les dones tenen i han de tenir dret a prendre les seves decisions de manera lliure i que, aquestes han de ser plenament respectades, en especial, si afecten a la seva salut i a les seves vides.

» La millor manera de reduir el nombre d'avortaments no és negant l'accés de les dones a procediments legals i segurs, sinó donant-les el poder de controlar la seva pròpia fecunditat i de prevenir els embarassos no desitjats.

El Grup Municipal Socialista proposa per a la seva aprovació al Ple de l'Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer.- El Ple de l'Ajuntament de Terrassa reconeix el dret a una maternitat lliurement decidida, que implica, entre altres coses, que les dones decideixin sobre el seu embaràs i que aquesta decisió conscient i responsable sigui respectada.

Segon.- El Ple de l'Ajuntament de Terrassa recorda al Govern d'Espanya l'aconfessionalitat proclamada en la Constitució i, en aquest sentit, rebutja qualsevol ingerència en el dret a una maternitat lliurement decidida.

Tercer.- El Ple de l'Ajuntament de Terrassa es mostra contrari a la reforma anunciada de la Llei Orgànica 2/2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs anunciada pel ministre Gallardón i rebutja la regressió que això suposaria.»

Pren la paraula la Sra. Almagro per tal de procedir a la presentació d'aquesta Proposta de Resolució. La Sr. Almagro comença assenyalant que essent com és la seva primera intervenció en aquest Consistori, no pot negar certa decepció en defensar una Proposta de Resolució basada en el dret a l'avortament. Un dret que com a dona i ciutadana creia del tot assolit. Ara, al 2013, després de més de trenta anys de democràcia al nostre país, la Sra. Almagro se sent sorpresa quan escolta les declaracions d'alguna Diputada dient que les dones que avorten són les que tenen menys estudis. Li sorprèn quan un ministre gosa comparar l'avortament amb els assassinats d'ETA. Encara no s'ha entès en aquest país que estar a favor de l'avortament no és anar en contra de la vida. Les dones no són màquines reproductives a disposició de la societat. No són éssers de segona a les quals se les hagi de tutelar. Les dones tenen dret a decidir sobre el seu cos i sobre el seu futur de manera lliure, i més encara quan aquestes decisions afecten a la seva salut. Però desgraciadament hi ha un sector de

la societat que encara creu que pot fiscalitzar les seves vides amb un clar menyspreu i desconfiança cap a la seva capacitat de decisió. L'actual govern de l'Estat espanyol està preparant una de les lleis d'avortament més restrictives del món occidental. Segons declaracions del propi Sr. Ministre Alberto Ruiz-Gallardón, la nova legislació de l'avortament tornarà de nou a ser una llei de supòsits, fins i tot més restrictiva que la Llei de 1985. També es pretén eliminar la possibilitat d'interrompre l'embaràs si existeix malformació fetal i que en cas de risc per a la salut de la mare seran necessaris dictàmens preceptius de varis professionals externs. Per tant, el nostre país passaria a ser de capdavanter en la regulació de l'avortament a estar a la cua d'Europa. En els últims 28 anys, 36 països han liberalitzat les seves lleis d'avortament, però cap d'ells no ha retrocedit. La Sr. Almagro es pregunta si això es vol fer aquí. Això suposaria clarament un retorn al passat, a tornar a viure situacions que ja es pensava salvades, que no pas oblidades. Les estadístiques de l'Organització Mundial de la Salut demostren que lleis més restrictives no redueixen el nombre d'avortaments. En canvi sí que augmenten la mortalitat femenina. Se sap que independentment de la seva regulació, a Espanya cada any avorten al voltant de 100.000 dones. 100.000 dones que si no compten amb procediments legals i segurs posarien la seva salut i la seva vida en risc. Abans de l'any 85, més de 200 dones morien cada any al nostre país amb un avortament clandestí i unes 5.000 tenien complicacions de salut, algunes de elles perdien la possibilitat de tornar a ser mares en un futur. El propi Consell d'Europa, l'any 2008, va aprovar una recomanació per als seus Estats membres que deia que tots els països han de garantir aquesta pràctica de forma accessible i segura. La Sra. Almagro continua posant de manifest que si finalment s'aprova la reforma que va anunciar el Ministre Ruiz-Gallardón, segurament es tornarà al turisme avortiu, com abans de la dècada dels 80. Això sí, seran aquelles dones que s'ho puguin permetre econòmicament, ja que la resta, les que no tinguin recursos, es veuran forçades a enfrontar-se a un embaràs no desitjat o a un avortament clandestí posant en risc la seva salut sexual i fins i tot la integritat de la seva vida. De nou l'actual govern central deixa clar que no tots els ciutadans poden accedir als mateixos drets, ja que això dependrà de la seva classe social. Per aquest motiu el Grup municipal del PSC és totalment contrari a la reforma de la llei orgànica 2/2010 de salut sexual, reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs, si això ha de suposar una ingerència en el dret a una maternitat lliurement decidida, o en un risc innecessari per a la salut i vida de les dones. I per tant recomana a l'actual govern central que reconsideri la seva reforma si això ha de suposar un retrocés dels drets de les dones i un problema més de salut de la població femenina. La Sra. Almagro posa finalment de manifest que a proposta de la Regidora de CiU, Sra. Vigués, en el redactat de la moció presentada pel Grup municipal del PSC, i a l'apartat de l'exposició de motius, en el penúltim paràgraf, es modifica el seu redactat, eliminant les paraules "Els i les socialistes", començant el paràgraf per "Entenem....".

Pren la paraula a continuació la Sra. Herrero, qui anuncia que el vot del Grup d'ICV-EUiA serà favorable a la Proposta, com ja ho va ser a la Proposta de Resolució presentada el mes de setembre passat, que era molt similar a aquesta. Justament ara fa un any que el Ministre de Justícia, Sr. Ruiz-Gallardón, va anunciar als mitjans de comunicació la reforma de la llei de salut sexual i reproductiva i de la interrupció voluntària de l'embaràs. Durant l'any 2013, a banda del Sr. Ruiz-Gallardón, s'han afegit les opinions d'altres dirigents del Partit Popular. El cert és, però, que encara ningú sap com serà aquesta llei i en què consistirà. El que caldria preguntar-se és sobre el perquè d'aquestes declaracions que ha anat fent el Ministre de Justícia, espaiades en el temps, i el perquè d'aquesta reforma i d'aquest atac brutal contra els drets de les dones. Segons entén la Sra. Herrero, hi haurien dos grans motius. El primer seria perquè el Partit Popular ha incomplert, de dalt a baix, el seu programa electoral. Va dir que baixaria els impostos. I no només no els ha abaixat, sinó que els ha pujat. Va dir que crearia ocupació. I no només no l'ha creada sinó que a sobre n'ha destruït. Va dir que no tocaria les prestacions d'atur ni les pensions. Les ha tocades i encara les tocarà més. Per tant, el seu electorat està descontent, se sent traït, se sent enganyat. I les úniques promeses electorals que poden complir són la reforma de la llei d'educació, la Lomce, que ja està en tràmit

parlamentari, i la reforma de la llei d'avortament. Dues reformes fonamentalment ideològiques, i totes dues regressives i retrògrades. El segon motiu és satisfer les exigències i les pressions dels sectors més ultraconservadors del Partit Popular i de la Conferència Episcopal, generant un debat mediàtic que no existeix ni a la societat ni al carrer. Al carrer hi ha moltes preocupacions, però la de l'avortament no n'és una d'elles. Per tant, es tracta de desviar l'atenció, un cop més, i utilitzar els drets de les dones com a cortina de fum per tapar les mentides i els escàndols de corrupció del Partit Popular. La Sra. Herrero continua assenyalant que del que ha transcendit de la reforma, per les declaracions del Ministre, sembla que es planteja una modificació que situaria les dones en una situació encara pitjor a la que existia amb la llei de l'any 1985. Fins i tot ha qüestionat la possibilitat d'exercir el dret a la interrupció voluntària de l'embaràs en casos de violació i en casos de malformació dels fetus. Per tant, estem davant d'una clara involució de drets, que no es justifica de cap manera. La realitat ha demostrat que disposar d'una llei d'interrupció voluntària i lliure de l'embaràs no ha fet incrementar el nombre d'interrupcions voluntàries. El que ha fet és que les que ja es feien es facin amb major dignitat i amb majors garanties sanitàries. La Sra. Herrero manifesta que el dret a decidir sobre la interrupció de l'embaràs és un dret conquerit per la lluita del moviment feminista, com la majoria dels drets de les dones. És un dret que no obliga a cap dona a fer allò que no vulgui, sinó que garanteix que totes les dones, lliurement, decideixin si volen o no exercir aquest dret a la interrupció de l'embaràs. El que no es pot permetre és que aquelles que lliurement ho decideixin siguin criminalitzades moralment i condemnades a la clandestinitat. Des del Grup d'ICV-EUiA es reivindica i es defensa aquest dret, es dona recolzament i suport a la Plataforma pel dret a l'avortament de Terrassa, que tot just s'acaba de constituir, i de la qual hi ha dones presents avui al Saló de Plens, per lluitar, des de la ciutat i des d'on calgui, contra el major atac durant l'etapa democràtica contra els drets de les dones.

Intervé seguidament el Sr. Turmo, qui comença assenyalant que aquesta Proposta de Resolució forma part de l'apartat d'assumptes supramunicipals del Ple, fruit de la inesgotable *síndrome del Diputat*, desbocada des de fa mesos per part de tots els Grups municipals del Consistori a excepció del Grup del PPC. En aquest cas es tracta de la llei d'avortament, i en relació a una proposta que ja es va presentar al Ple municipal el mes de setembre passat. Per tant, es dupliquen les propostes sobre temes no municipals. El Grup del PPC continuarà fent el recordatori de vot, així com explicant la motivació del mateix, en aquest tipus de propostes que no són de competència municipal i respecte de les quals aquest Ajuntament no pot decidir. El Grup del PPC no intervindrà en aquests apartats de la sessió plenària, limitant-se a manifestar el sentit del seu vot i una breu motivació del mateix. Per tant, no té intenció, per respecte a la ciutadania de Terrassa, de discutir i debatre qüestions sobre les quals l'Ajuntament de Terrassa no pot decidir. Un temps que dedicaran la resta de Grups que no es destinarà a resoldre les importants problemàtiques de la ciutat. El Grup del PPC no té intenció de participar en debats plenaris que responen, única i exclusivament, a interessos partidistes, que es plantegen per pura estratègia política. Estan duplicant i triplicant debats que ja han estat objecte de discussió i votació en els àmbits que els hi corresponen: el Parlament o el Congrés. Per tant, el Grup del PPC no entrarà en aquest joc polític interessat, en aquesta escenificació que organitzen els altres Grups polítics municipals per justificar-se davant les seves respectives organitzacions polítiques. El Sr. Turmo recorda, en relació a la present Proposta de Resolució, que s'ha presentat una de similar en el Parlament. Això demostra el que el Sr. Turmo acaba d'argumentar. El sentit del Grup municipal del PPC és contrari a la Proposta, entre d'altres motius perquè aquest Grup defensa el dret a la vida, perquè està en contra de què la vida del no nascut quedi absolutament desprotegida en les primeres catorze setmanes de gestació, és a dir està en contra de l'avortament lliure dins de les primeres catorze setmanes. També està en contra de què les dones menors de divuit anys i majors de setze puguin avortar sense el consentiment i, en ocasions, sense el coneixement dels seus pares o tutors. El Sr. Turmo recorda que entre les possibles modificacions que es plantegen per part del govern de l'Estat, de majoria absoluta, escollit pels

ciutadans del país, se suprimeixen les penes de presó i multa respecte les dones, penes que sí recollien les lleis socialistes de l'any 1985 i de l'any 2010.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Vigués, qui recorda que en la sessió plenària de setembre de 2012, el Grup municipal Socialista va presentar una Proposta de Resolució en relació a l'anunci del govern de l'Estat espanyol de reformar la llei 2/2010, de 3 de març, de salut sexual i reproductiva i d'interrupció voluntària de l'embaràs. Aleshores, el Grup de CiU ja va manifestar la voluntat de no entrar en el debat del contingut de la proposta. Avui es presenta una proposta similar, i en coherència amb allò que el Grup de CiU ha fet sempre en relació a temes d'aquesta sensibilitat, els seus Regidors i Regidores no entraran en el debat de la proposta i tornaran a exercir el dret a la llibertat de vot individual. En la qüestió de l'avortament hi ha diferents sensibilitats, en el si del propi Grup municipal, sorgides de les creences i consciències personals de cadascú. Això porta a tenir posicions diferents respecte al contingut de la proposta, i a cadascun dels seus acords. Per aquest motiu, la Sra. Vigués demana votació separada dels acords que conformen la proposta, i en concret de l'acord segon. El redactat de la proposta és, per al Grup de CiU, més assenyat que el que es va presentar el mes de setembre passat. El vot dels components del Grup de CiU es manifestarà, doncs, entre el sí i l'abstenció, més enllà de les argumentacions que han fet la Sra. Almagro, la Sra. Herrero o el Sr. Turmo. El Grup de CiU votarà a favor o abstenció als tres acords.

Intervé seguidament la Sra. Almagro, qui assenyala que, tal i com deia en la seva primera intervenció, són pocs els Plens que porta com a Regidora, tot i que ja n'està aprenent la dinàmica: l'equip de govern es preocupa per tots aquells assumptes que afecten als terrassencs i terrassenques i el Grup municipal del PPC diu que aquests assumptes només s'han de tractar de forma centralitzada. La Sra. Almagro dubta de què els terrassencs i terrassenques estiguin a favor de la postura d'aquest darrer Grup. La Sra. Almagro pregunta qui pot pensar que els progressistes no estan a favor de la vida; o qui pot pensar que quan una dona decideix tristament avortar ho fa de forma alegre. Tot el contrari, la dona pateix psicològicament quan avorta, sigui pel motiu que sigui. En aquell moment s'enfronta a una tremenda dualitat. Però ha de ser ella i només ella la que pugui avaluar conscientment, com a ésser perfectament definit, quan i de quina manera afronta la seva maternitat, estudiar els pros i els contres i finalment decidir lliurament si tirar o no endavant, sense imposicions legals ni culturals. Però el govern central sap molt bé què està fent. Sap que és el moment idoni per retallar drets, perquè d'altres necessitats dels ciutadans i les ciutadanes s'imposen. Tenint com a excusa i justificació la crisi, va fent mica en mica reformes legals per imposar una ideologia retrograda per afavorir només a uns quants. El Ministre Alberto Ruiz-Gallardón al·lega, com també ho fa el Sr. Turmo, en el seu intent de reformar la llei del 2010, aprovada sota govern socialista, que aquesta oblidava els drets del "nasciturus" i dels futurs discapacitats perquè el concebut ha de tenir dret a la vida ja que és un dret inalienable. La Sra. Almagro suposa que el Ministre, i el Sr. Turmo, saben que els drets a la llibertat i a l'expressió són també drets inalienables, i per tant intransferibles, irrenunciables i irrevocables. Llibertat de la dona per decidir i expressar-se sobre la seva vida i de com la vol viure, sense que l'Administració intervingui ni la condicioni. Tot i així, la Sra. Almagro considera estranya aquesta especial protecció i consideració que ara el Partit Popular vol tenir en relació als discapacitats concebuts no nascuts, quan està congelant i retallant ajuts econòmics a les persones dependents. Hi ha doncs algun detall en aquesta consideració del Ministre de Justícia, i del Sr. Turmo, que no s'acaba d'entendre des del PSC.

Es procedeix a continuació a la votació separada dels tres acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal Socialista.

L'acord Primer és aprovat amb els vots següents:

PSC (11 vots) A FAVOR
 CiU:

SR. JOSEP RULL I ANDREU: A FAVOR
 SRA. MARIONA VIGUÈS I JULIÀ: A FAVOR
 SRA. CRISTINA VALVERDE I MOLINA: ABSTENCIÓ
 SRA. EVA MARIA SALVADOR I CUENCA: A FAVOR
 SR. ANTONI PERARNAU I BURGÉS: ABSTENCIÓ
 SR. CARLES ORIACH I FONT: A FAVOR
 SR. PERE SOLER I CAMPINS: A FAVOR
 SRA. MONTSERRAT PLAYÀ I CAMPS: ABSTENCIÓ
 SR. JOAQUIM BIGORDÀ I AMAT: A FAVOR

PPC (4 vots) EN CONTRA
 ICV-EUiA (3 vots) A FAVOR

L'acord Segon és aprovat amb els vots següents:

PSC (11 vots) A FAVOR
 CiU

SR. JOSEP RULL I ANDREU: ABSTENCIÓ
 SRA. MARIONA VIGUÈS I JULIÀ: A FAVOR
 SRA. CRISTINA VALVERDE I MOLINA: ABSTENCIÓ
 SRA. EVA MARIA SALVADOR I CUENCA: A FAVOR
 SR. ANTONI PERARNAU I BURGÉS: ABSTENCIÓ
 SR. CARLES ORIACH I FONT: A FAVOR
 SR. PERE SOLER I CAMPINS: A FAVOR
 SRA. MONTSERRAT PLAYÀ I CAMPS: ABSTENCIÓ
 SR. JOAQUIM BIGORDÀ I AMAT: A FAVOR

PPC (4 vots) EN CONTRA
 ICV-EUiA (3 vots) A FAVOR

L'acord Tercer és aprovat amb els vots següents:

PSC (11 vots) A FAVOR
 CiU:

SR. JOSEP RULL I ANDREU: A FAVOR
 SRA. MARIONA VIGUÈS I JULIÀ: A FAVOR
 SRA. CRISTINA VALVERDE I MOLINA: ABSTENCIÓ
 SRA. EVA MARIA SALVADOR I CUENCA: A FAVOR
 SR. ANTONI PERARNAU I BURGÉS: ABSTENCIÓ
 SR. CARLES ORIACH I FONT: A FAVOR
 SR. PERE SOLER I CAMPINS: A FAVOR
 SRA. MONTSERRAT PLAYÀ I CAMPS: ABSTENCIÓ
 SR. JOAQUIM BIGORDÀ I AMAT: A FAVOR

PPC (4 vots) EN CONTRA

ICV-EUiA (3 vots)

A FAVOR

Epígraf 17) Presentada pels Grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA, demanant la continuïtat del finançament de la Llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència.

Per part de la Presidència es posa de manifest que el contingut de la present Proposta de Resolució, inicialment presentada pel Grup municipal del PSC, ha estat transaccionat incorporant aspectes de la Proposta de Resolució presentada pel Grup d'ICV-EUiA, corresponent a l'epígraf número 18 de l'Ordre del dia. Per tant, es procedeix al debat d'aquesta nova proposta, presentada conjuntament pels Grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA, el contingut de la qual es transcriu a continuació:

» El 4 de desembre de 2006, el Congrés aprovava la Ley 39/2006, de 4 de diciembre, de promoción de la autonomía personal y atención a las personas en situación de dependencia (LAPAD). Aquest instrument legal reconeixia un nou dret subjectiu i universal de cura a les persones que bé per motius d'edat, bé per motius de discapacitat (física, psíquica, mental o sensorial) es trobava en situació de dependència. L'aprovació tant de la LAPAD com, a Catalunya, de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de Serveis Socials, va suposar la creació del Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència (SCAAD) que, ha atès a més de 161.000 persones. En el cas de Terrassa han entrat al sistema de la dependència més de 8.000 persones i d'aquests una mica més d'un miler disposen d'un servei d'atenció domiciliària.

» Des de l'arribada del PP al Govern, l'atenció a les persones amb dependència ha estat objecte de retallades importants. La decisió de paraitzar la Llei de Dependència per als dependents moderats es va prendre en el primer Consell de Ministres del Govern de Rajoy, el 30 de desembre de 2011 i va ser aprovada al Congrés amb el suport de CiU. Posteriorment, utilitzant els PGE per al 2012, el Govern va retardar encara més el seu accés al sistema i, finalment, al RD Llei 20/2012 del passat mes de juliol, el Govern del PP va aprovar una nova retallada de l'atenció a la Dependència. Aquest Reial Decret modificà 16 disposicions de la Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència.

» Ara, en data 26 d'abril de 2013, el Govern ha presentat el Programa Nacional de Reformas 2013 (PNR) i podem conèixer quin és l'abast d'aquelles modificacions. Aquest programa pretén, suposadament, racionalitzar la despesa pública i aconseguir un suposat estalvi econòmic. En realitat, el Govern torna a utilitzar la crisi com excusa per a justificar la retallada de serveis públics i de drets a la ciutadania, i desmantellar el sector públic en benefici del privat.

» La proposta de l'actual Govern de l'Estat, pel Sistema de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones en situació de Dependència, és retallar 1.108 milions d'euros (quantia superior a la pressupostada per aquest nivell administratiu al 2013, que en temes de dependència és de 1087 milions d'euros).

» Aquestes mermes de recursos implicaran un increment dels copagaments que s'estimen en un 50% i això pot implicar l'expulsió de moltes famílies de classes populars del sistema

» La retallada també implicarà una reducció de la cobertura dels serveis i de l'import de les prestacions, així com noves restriccions de compatibilitat entre ambdues. Això afectarà tant

als serveis professionals (residències, per exemple) com a les condicions de les cuidadores no professionals.

» La reducció pressupostària perllongarà la suspensió d'entrada en el sistema de persones amb dependència moderada i, per tant, incrementarà el nombre de dependents que hores d'ara ja estan morint sense gaudir efectivament d'uns serveis als quals (en molts casos) ja tenien un accés reconegut. Aquest no cobriment de vacants de places i prestacions amb nous beneficiaris està reduint les xifres absolutes de beneficiaris del sistema, en un moment en que hi ha més necessitats socio sanitàries que mai com a conseqüència de l'envelliment poblacional i del deteriorament de la situació social.

» Així doncs, la retallada que el Govern del PP pretén fer a la Llei de Dependència, suposa un greu risc de desatenció per a les persones depenents i les seves famílies, i, en definitiva, el desmantellament del sistema. Però aquesta reducció pressupostària no significa únicament la vulneració de drets assolits a l'any 2006. Des de l'entrada en vigor de la llei fins a l'any 2011, en un context de greu crisi econòmica com l'actual, el sector d'atenció a les persones depenents va crear més 185.000 llocs de treball directes i 63.000 indirectes; i com reconeixen diferents informes, inclosos els de la UE, aquest sector és un dels que té més potencialitat a l'hora de generar ocupació de qualitat i no deslocalitzable. El Govern del PP enlloc d'apostar pel sector, aplica retallades que suposaran el tancament de moltes empreses, i per tant la pèrdua de llocs de treball (el propi sector parla de 25.000 llocs de treball menys); el que, si més no, resulta inverosímil, quan el país té una taxa d'atur superior al 26%.

» Aquestes retallades estan generant una alarma social important, tal i com han expressat les entitats professionals i associatives de serveis socials i geriàtrics (per exemple la Taula del Tercer Sector). A nivell local aquest neguit es va expressar de forma clara en el darrera reunió del Consell Municipal de Serveis Socials de Terrassa.

» Cal denunciar que aquesta retallada situarà més pressió en els nivells administratius infraestatals, com són els ajuntaments i les CCAA. Això no obstant cal recolzar les veus (com el Col·legi de Treball Social de Catalunya) que demanen al Govern de la Generalitat i a la resta de forces polítiques un pacte que garanteixi la cobertura de les persones depenents. Per això, ha instat a la Generalitat a impulsar una atenció compensatòria amb caràcter d'urgència per a què les entitats socials i les administracions locals puguin garantir l'atenció a tots els col·lectius. Aquesta petició està d'acord amb l'article 166 de Estatut de Catalunya dictamina que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de Serveis Socials.

Els Grups Municipals Socialista i d'ICV-EUiA proposen per a la seva aprovació al Ple de l'Ajuntament de Terrassa els següents

ACORDS

Primer.- Rebutjar les retallades anunciades al Programa Nacional de Reformes 2013, en especial aquelles que impacten en la qualitat de vida de les persones, i en aquest cas, específicament, de les persones depenents.

Segon.- Sol·licitar al govern espanyol la rectificació de l'esmentat Plan Nacional i la derogació del Reial Decret Llei 20/2012, en tots dos casos pel que fa referència a la Llei 39/2006 de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a Persones en Situació de Dependència. Cal exigir al Govern central que mantingui, i si s'escau incrementi, l'aportació pressupostària d'atenció a les

persones en situació de dependència, ja que aquest no només és i ha de seguir sent un servei bàsic, subjectiu i universal de la cartera dels serveis socials municipals, sinó que a més s'ha demostrat que és un sector que genera ocupació de qualitat i no deslocalitzable.

Tercer.- Exigir al Govern de la Generalitat que executi les bestretes compromeses en el contracte programa vigent, relacionades amb l'atenció a les persones depenents.

Quart.- Sol·licitar al Govern de la Generalitat que impulsi accions compensatòries amb caràcter d'urgència per a què entitats socials i administracions locals puguin garantir l'atenció de les persones depenents.

Cinquè.- Demanar a la Generalitat de Catalunya que elabori un complet desenvolupament del Sistema Català d'Autonomia i Atenció a la Dependència (SCAAD), incorporant el desplegament dels serveis de promoció de l'autonomia personal, prevenció de la dependència, i impulsant una atenció integral que incorpori l'atenció socio sanitària.

Sisè.- Reclamar al Govern estatal i a la Generalitat que compleixin amb els terminis de pagament acordats legalment amb les entitats i els governs locals.

Setè.- Sol·licitar als governs espanyol i català la recerca de vies alternatives per fer sostenible el sistema estatal d'atenció a la dependència, vies que no haurien de passar pel retall de prestacions i serveis sinó per un nou sistema de finançament basat en una reforma del sistema fiscal espanyol que incrementi la seva progressivitat i faciliti una lluita eficaç contra el frau fiscal

Vuitè.- Comunicar aquests acords al Govern de l'Estat espanyol, al Govern de la Generalitat de Catalunya, als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, als grups parlamentaris del Congrés de Diputats, a la FMC, a l'ACM i als ajuntaments de les comarques de Barcelona.»

Pren la paraula la Sra. Soler, qui posa de manifest que mitjançant aquesta Proposta de Resolució, presentada conjuntament pels Grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA, es demana la continuïtat del finançament de la Llei de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a la dependència. L'aprovació i desenvolupament de la Llei va suposar, l'any 2006, el naixement d'un dret universal per a les persones que patien una discapacitat física, psíquica o sensorial, o que tenien limitada la seva autonomia vital. Aquesta llei va suposar un avenç molt important en les polítiques de benestar i va situar el país al nivell dels països més avançats d'Europa. Però amb les retallades que ha anat patint la llei durant aquest darrer any i mig, s'ha endarrerit l'accés al sistema, s'han reduït de manera molt important les ajudes econòmiques i la cobertura de serveis. Tot això ha implicat una gran desatenció a les persones amb discapacitat i a les seves famílies. En el desenvolupament de la LAPAD es va parlar de la dignitat de les persones amb discapacitat i de la seva autonomia personal. Amb les retallades, el desenvolupament de la LAPAD ha patit un desmantellament del sistema d'ajuda a la dependència, atacant un dret bàsic, un dret de ciutadania. Això està comportant una gran alarma social, en el sector de les empreses, dels discapacitats, de les famílies, i en totes les entitats socials. L'última proposta que ha fet el govern del Partit Popular és retallar 1.108 milions d'euros. Això implica un increment del 50% del copagament, una suspensió d'entrada en el sistema de dependència de nous casos i una reducció de la cobertura social. Afectarà, sobretot, al sector de les residències, de les empreses del sector, i segons els entesos afectarà a uns 25.000 llocs de treball, la qual cosa resulta inversemblant amb un índex d'atur tan elevat com té el país. Els serveis de la LAPAD a Terrassa han beneficiat, aproximadament, a més de 8.000 persones. Ara, com a conseqüència de les retallades, l'entrada de nous casos en el sistema de

dependència a Terrassa s'ha reduït en un 65%. En l'actualitat hi ha 1.003 usuaris actius del SAD. A Terrassa hi ha 600 persones, amb un grau I, que no podran entrar en el sistema, 300 de les quals serien susceptibles de poder rebre actualment aquest ajut. La Sra. Soler considera que no és just que, un cop més, paguin les persones més febles de la societat. Es tracta de persones que han treballat tota la seva vida, que han construït la nostra societat, i que en aquests moments es troben sense cobertura, una cobertura que ja era de mínims; de persones amb discapacitat que haurien de tenir la protecció de l'Estat. Ha costat molt assolir aquesta protecció social, i no ens podem permetre el luxe de perdre-la. Al capdavant, el dispositius que desenvolupa aquesta llei estan intrínsecament lligats amb el cicle vital de les persones.

Intervé seguidament el Sr. Salvadó, qui comença reiterant que l'executiu del Partit Popular ha anunciat una nova retallada en el pressupost d'aplicació a la Llei de dependència per enguany, per un import 1.100 milions d'euros. El Sr. Salvadó vol donar algunes dades, per tal de copsar la magnitud del què això pot significar. La retallada que es planteja suposa una xifra major que el que té pressupostat l'Estat per aquest concepte durant tot l'any. Evidentment, hi ha d'altres administracions que també hi fan aportacions. Però la retallada és superior a tot allò que l'Estat es comprometia a aportar per enguany. La segona dada és que l'any passat ja es va produir una primera retallada en la Llei, per import de 600 milions d'euros, aproximadament la meitat del que es planteja per enguany. Els efectes que va tenir aquesta retallada, durant l'any 2012, ja van ser comentats en aquest saló de Plens, en la sessió de setembre de l'any passat. Aleshores s'estimava en 3.500 el nombre de ciutadans de Terrassa que patirien aquesta reducció, en termes de la pèrdua de prestacions i de serveis, comptant conjuntament dependents i cuidadors. Certament, hores d'ara es disposa poc més que d'una xifra, amb incerteses sobre com s'aplicarà la retallada d'enguany. Però les previsions no poden ser bones. Si l'any passat, amb una retallada de 600 milions d'euros, es va produir una afectació social tan greu, el Sr. Salvadó pregunta què passarà enguany amb una retallada de 1.100 milions. No és estrany, doncs, que totes les plataformes d'afectats i de professionals del país estiguin parlant, ara mateix, d'un cop mortal al desplegament de la llei. Els principals afectats seran les persones dependents i les seves famílies. Ja es comencen a tenir dades preocupants d'indicadors en aquest sentit, amb una baixada significativa dels terrassencs coberts pel servei de SAD dependència. També hi haurà una forta afectació laboral, com apunten les entitats, sobre molts llocs de treball, directes i indirectes. La situació actual deixa al descobert les limitacions d'una legislació sobre la dependència que va deixar el seu finançament, en el seu moment, en mans de les conjuntures pressupostàries, enlloc de vincular-ho, com va proposar ICV-EUiA, al sistema contributiu de la Seguretat Social. Això hagués pogut donar majors garanties de cobriment pressupostari. El Sr. Salvadó afegeix que també hi ha hagut un problema de formes que cal esmentar. Una retallada d'aquesta magnitud s'ha donat a conèixer, simplement, publicant-la a la web de la Moncloa, malgrat que pocs dies abans el govern havia convocat una roda de premsa monogràfica per presentar el Plan Nacional de Reformas, en el qual aquesta mesura s'insereix. La retallada en la dependència ni tan sols va ser esmentada en aquesta roda de premsa. Cal denunciar també que aquesta retallada situarà més pressió, si cap, en els nivells administratius infraestatals, com són els ajuntaments i les comunitats autònomes. Això no obstant, cal recolzar veus com la del Col·legi de Treballadors Socials de Catalunya, que demanen a la Generalitat que fins on li sigui pressupostàriament possible realitzi una acció compensatòria. Des dels municipis, si més no des de l'Ajuntament de Terrassa, també s'assumeix el compromís d'intentar fer el possible per compensar aquesta retallada, fins on el minvat pressupost ho permeti. Caldrà prioritzar les persones que, a banda de problemàtiques de dependència, tinguin una situació socio-econòmica més difícil, que els impossibiliti cobrir les seves necessitats d'assistència acudint al mercat privat.

La Sra. Peinado comença dient al Sr. Pérez que el govern municipal també va crear un oxímoron, en relació al procés de creació de l'alberg per a persones sense sostre: el de "participació

ciudadana". En relació al present punt de l'Ordre del dia, la Sra. Peinado assenyala que novament l'equip de govern presenta una Proposta de Resolució supramunicipal. El Sr. Turmo ha explicat en el punt anterior quina és la posició del Grup del PPC respecte a les propostes de resolució supramunicipals, que no són competència de l'Ajuntament de Terrassa. Per això la Sra. Peinado no reiterarà els arguments. Pel que fa a la justificació de la posició del Grup del PPC, la Sra. Peinado assenyala que els ponents de la Proposta la presenten fent un exercici de la més pura demagògia, oblidant que aquesta llei, des de què va entrar en vigor, no ha funcionat com es preveia, i ha acabat convertida en un embull normatiu, generant enormes deficiències en l'atenció rebuda, provocant desigualtats entre els ciutadans en funció de la comunitat autònoma de residència, i incomplint amb les expectatives de creació d'ocupació. Cal recordar la negligència i la manca de previsió de l'anterior govern del PSOE, que va provocar el col·lapse del sistema de dependència, tant en el seu aspecte econòmic, amb 2.724 milions d'euros més de finançament de l'inicialment previst, com en l'assistencial, amb 255.000 grans dependents més dels que s'havien estimat, a més de deixar una llista d'espera superior a les 300.000 persones. En aquest context, el govern del Partit Popular no ha tingut més remei que adoptar els canvis legislatius oportuns per a la millora de l'atenció a la dependència, les bases de la qual són: més justa, prioritzant la protecció a les persones amb major grau de dependència; solidària, aportant cadascun en funció de les seves possibilitats; sostenible, posant les bases per garantir la sostenibilitat; equitativa, amb les mateixes prestacions davant les mateixes circumstàncies; eficient, adequant els serveis i les prestacions a les situacions personals dels beneficiaris; transparent, amb un sistema més accessible i coordinat; i eficaç, simplificant els procediments tot mantenint la qualitat. En darrer lloc, la Sra. Peinado considera necessari informar de què la gestió dels serveis socials, entre els quals es troba el sistema d'atenció a la dependència, és una competència de les comunitats autònomes, per la qual cosa el seu nivell d'implantació i desenvolupament depèn més de la comunitat autònoma que de l'Estat. La Sra. Peinado posa un exemple per demostrar que no influeix ni el color polític del govern de torn ni el sistema de finançament de la comunitat, sinó el compromís i la prioritat que vulguin donar els governs autonòmics als serveis socials. Castella-Lleó és una comunitat acollida al règim de finançament autonòmic general, que compleix amb els límits de dèficit, és a dir no està endeutada per sobre del límit que estableix l'Estat, i governada pel Partit Popular des de pràcticament els inicis de la democràcia. Es tracta de la comunitat autònoma millor valorada tant en el desenvolupament dels serveis socials com en la implantació del sistema d'atenció a la dependència, i que a finals de 2011 només el 8,5% de les persones que tenien algun grau de dependència reconegut encara estaven pendents de rebre la prestació o servei del sistema. A Catalunya, en canvi, en aquesta mateixa data, el percentatge era del 34,5%. Castella-Lleó destina 300 euros per persona i any en matèria de serveis socials, el que suposa un 1,36% del seu PIB anual. Catalunya destina 281 euros per habitant i any, el que suposa un 1,08% del seu pressupost anual. Castella-Lleó, governada pel Partit Popular, prioritza les polítiques socials, pensa en el benestar dels seus ciutadans. Catalunya prefereix gastar els diners en estructures d'Estat, en consells per a la transició nacional, i en subvencions per als mitjans de comunicació afins a la causa independentista. Es tracta, doncs, d'una qüestió de prioritats. Per tots aquests motius, el vot del Grup del PPC a la present Proposta de Resolució serà contrari.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Playà, qui comença manifestant que el Grup de CiU està a favor de rebutjar totes aquelles retallades encaminades a menysprear la qualitat de vida de les persones, siguin dependents o no. Menysprear les persones, i en concret a les dependents, és un acte de menyspreu a la vida humana, i se'ls condemna a l'exclusió social. Al juliol de l'any 2012 les ajudes a la dependència suposaven per l'Estat un 0,6% del PIB. Pel que sembla, doncs, no ens trobem davant d'un problema econòmic, sinó que hi ha d'altres condicionants. És impropri d'un govern digne carregar el pes de la crisi en els més dèbils. Quan els Grups del govern van presentar les dues propostes de resolució, el Grup de CiU estava d'acord en quant a la presentada pel Grup

municipal d'ICV-EUiA i hagués votat a favor de tots els acords, ja que es posava de manifest d'on venia el problema: del govern de l'Estat. Però ara, amb aquesta transacció amb els seus companys de govern, el Grup de CiU no pot votar a favor del text, perquè es vol fer creure que la Generalitat no fa res i que vol desmantellar l'Estat del benestar. Això no és així. Si es veu el balanç d'aplicació de la Llei de la dependència, actualment a Catalunya hi ha 161.213 persones dependents beneficiaries de 207.575 prestacions i serveis. La Generalitat, com és públic i notori, està realitzant un gran esforç pressupostari ja que la llei estableix que les aportacions en el finançament de la llei de dependència de l'Estat i de la Generalitat seran a parts iguals, quan a la realitat l'Estat només aporta un 21% de la despesa pública de la dependència, i la Generalitat un 79%. Per tant, les aportacions de les dues administracions, tal com molt bé ha dit la Sra. Soler, i així ho va dir també la Consellera de Benestar Social i Família, Neus Munté, són cada any més injustes. Si la Generalitat hagués complert estrictament la llei i hagués aportat la mateixa quantitat que l'Estat, s'hagués desatès a Catalunya el 53% de les persones. Una altra dada: l'any 2012 l'Estat espanyol va deixar d'aportar els 48 milions que es rebien pel nivell mínim acordat, i aquestes persones s'estan atenent. Ningú ha dit que es paraitzarà aquest sistema d'atenció. Com es pot veure, el govern de la Generalitat està fent un gran sobreesforç per garantir les prestacions i serveis de la llei, ja que en aquest moment un 80% del cost l'està suportant la Generalitat. No cal recordar com va deixar el país el govern tripartit anterior. Venim assistint any rere any, consell territorial darrera consell territorial, a reduccions unilaterals sense previ avís de les quantitats que haurien d'arribar a les comunitats autònomes per cofinançar els serveis de la dependència, i els partits del govern municipal no han fet ni han dit res fins ara. Cal recordar, però, que en el seu moment CiU va votar en contra d'aquesta llei, i ara el temps li està donant la raó. Els partits del govern municipal, que formaven part del govern, ja sigui el del PSOE o el del tripartit, van magnificar les expectatives de la llei de dependència i van presentar la llei com la solució a tots els problemes de les persones dependents i de les seves famílies. Segons aquests partits, era la quarta pota de l'Estat del benestar. CiU no hi va estar d'acord. Va avisar que repercutiria negativament en l'economia, sobretot en la de les comunitats autònomes. Va avisar que envaïa competències en matèries exclusives com les polítiques socials. I no es va fer cas. També va dir que el finançament era insuficient i desigual, i que a més a més discriminava les comunitats autònomes amb un major cost de la vida, amb la qual cosa la Sra. Peinado no té raó en comparar Castella-Lleó amb Catalunya, i dels serveis socials en establir un sistema de copagament únic per a tot l'Estat. Tampoc es va fer cas. Els Grups que ara presenten aquestes propostes de resolució són els mateixos grups parlamentaris que l'any 2008 van donar suport al govern, i amb aquest fet van impedir que es tanqués un acord per garantir un correcte desplegament de la llei de la dependència a Catalunya, ja que van votar en contra d'una moció que va presentar CiU que recollia una bateria de mesures destinades a resoldre els problemes que l'aplicació de la llei de la dependència estatal provocaria a Catalunya. Ara el temps està donant la raó a CiU. Dins d'aquella bateria de mesures que els Grups ponents de la present Proposta de Resolució no van aprovar, precisament ja es contemplaven aquests punts. S'ha de tenir memòria històrica, ja que no és d'ara ni serà a partir d'ara que moltes persones a Catalunya han perdut amb l'aplicació d'aquesta llei ja que perceben menys ajuts. Va ser una mala llei, que sumada a un mal govern va provocar que ara les persones amb dependència a Catalunya estiguin o estaran pitjor. Perquè aquestes forces polítiques, en aquell moment i quan podien fer-ho, no van dotar la llei del finançament adequat tenint en compte el cost de vida a Catalunya. i ara s'estan rebent les conseqüències. Va ser un dels tants enganys del govern del Sr. Zapatero, que els partits que formen el govern municipal, i també el Partit Popular, va recolzar. Els recursos que l'administració central aportava llavors i aporta ara eren i són insuficients, des del primer dia, ja que mai s'ha contemplat que aquest finançament respongués als costos reals dels serveis a prestar i aquest fet provoca una forta pressió sobre la despesa real que han de suportar les comunitats autònomes. A més, és un finançament limitat en el temps, concretament està garantit fins l'any 2015. Però el que sí és cert és que les necessitats que aquesta llei pretén resoldre estan latents i no es pot deixar de banda

l'aspiració a tenir una vida independent per part de les persones amb discapacitat. Finalment, la Sra. Playà demana que es procedeixi a la votació separada de cadascun dels acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució transaccionada.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Soler, qui manifesta que si la Sra. Peinado trepitgés els carrers de la ciutat no diria que aquest és un problema només de la Generalitat de Catalunya i del govern central, ja que la pressió que pateixen els treballadors socials i les entitats del tercer sector de la ciutat és molt important. No és, per tant, una qüestió aliena al Ple municipal. Pel que fa a les desigualtats, la Sra. Soler manifesta que han augmentat en les comunitats autònomes governades pel Partit Popular, que des d'un principi no va tenir cap interès en la Llei d'atenció a la dependència. Sí és veritat que en aquests moments la situació és difícil, que cal buscar noves vies alternatives. La Sra. Soler proposa que el govern faci una bona reforma fiscal, que acabi amb la problemàtica del frau fiscal, i que es busquin alternatives per mantenir la Llei de la dependència. Però s'està parlant d'un model. Per al Partit Popular es tracta d'una qüestió ideològica. El govern municipal està treballant per les polítiques de benestar social. El Partit Popular està treballant per unes minories de ciutadans. La realitat és que molts drets, que no tenen un cost econòmic, s'estan vulnerant, i s'estan modificant diverses lleis, com ara la d'educació o la de l'avortament. També la llei de la dependència. Per tant, es tracta de dos models diferents. Pel que fa a la intervenció del Grup de CiU, la Sra. Soler assenyala que el govern tripartit va fer moltes inversions, va obrir hospitals, va construir escoles, etc. Tots aquests serveis públics són els que el govern de la Generalitat de Catalunya actual està redirigint cap al sistema privat. Per altra banda, la Sra. Soler està d'acord amb la Sra. Playà en què el finançament de la llei de la dependència és molt difícil. Però ho és perquè CiU no ha aprovat el Pressupost de 2013. El govern de la Generalitat de Catalunya és responsable de no haver-lo aprovat, perquè no conforma un equip suficient per poder governar, decidir, planificar. La planificació econòmica es fa en funció dels ingressos que es tenen o es tindran, però no en funció dels ingressos que es podrien tenir. CiU va donar suport a la llei d'estabilitat pressupostària, amb el Partit Popular, fixant un límit del 0,7%. El Sr. Mas ha declarat avui que està satisfet amb el nou límit de dèficit aprovat per Europa. Si aquest límit és així, segurament es podran aportar importants recursos al sistema de suport a la dependència. Tant de bo sigui així. La Sra. Soler es mostra convençuda de què CiU no té la voluntat d'acabar amb la llei de la dependència.

El Sr. Salvadó manifesta el seu desacord amb l'afirmació de què les reformes que està introduint el Partit Popular en la Llei de la dependència estan reduint les desigualtats i fent-la més equitativa. Des de què el Partit Popular ha reformat la llei, la qüestió és tan greu com què en funció de quan s'hagi fet la sol·licitud es tingui un tractament que es podria valorar com a relativament generós, o simplement no tenir cap suport, a igualtat de condicions físiques i nivells de dependència. Tot depèn de quan s'ha intentat entrar en el sistema. Si s'ha fet abans, s'entra en el sistema; si es fa després, no es té dret a res. No hi ha res més inequitatiu que això. El cert és que amb la nova retallada pressupostària se segueix la tendència iniciada l'any anterior, que és, en la pràctica, un tancament total del programa als beneficiaris, i per tant es continuarà veient la lamentable situació de milers de ciutadans, sobretot persones grans, que seguiran morint sense tenir un accés efectiu a un dret i a unes prestacions que la legislació els hi reconeix. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Playà, el Sr. Salvadó assenyala que hi ha algun element que li ha semblat una mica sorprenent i una mica preocupant, en el sentit de què la Proposta de Resolució transaccionada demana, bàsicament, quelcom que el Departament de Benestar i Família ja ha declarat que té intenció de fer: fins on sigui possible intentar realitzar una tasca compensatòria. Si més no, aquesta voluntat és la que s'ha fet arribar a través de la Federació de Municipis. Per tant, resulta una mica sorprenent la posició del Grup de CiU avui en aquest debat plenari, més enllà de la coincidència en què el problema pressupostari ve de l'administració central de l'Estat. El Sr. Salvadó conclou assenyalant que el neguit sobre les retallades que s'estan aplicant a la Llei de la dependència va ser

plantejat en el marc de la darrera reunió del Consell Municipal de Benestar Social. El representant d'una de les entitats del Consell, en relació a l'increment dels copagaments en l'àmbit de la dependència, de fins al 50%, va manifestar que comença a ser molt car poder viure per a determinades persones.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Playà, qui manifesta que el Grup de CiU està convençut de què la política social com més propera al ciutadà es faci, més efectiva és. CiU també treballa per a tothom. CiU va ser la primera força política que va parlar de la dependència al Pacte de Toledo, perquè té una forta ànima social. Per tant, el govern municipal no pot recriminar-li res. Aleshores es va impedir que es respectessin les competències dels governs autonòmics i dels ajuntaments, i no es poden crear nous drets si no van acompanyats amb una garantia de finançament de les prestacions. Ara ens trobem amb la necessitat de garantir un dret que han reconegut altres governs sense tenir-ne recursos suficients. El que han de fer les forces polítiques del govern municipal és posar-se al costat del govern de la Generalitat de Catalunya per tirar endavant el país, ja que és molt difícil planificar amb els diners que han gastat altres governs, sense to ni so. S'han de pagar les coses que es deuen. Però això ja està fet. Anteriors governs van triar un camí equivocant, i ara el Partit Popular, amb el seu programa de govern i amb la seva supeditació a Europa, fa que la Llei de la dependència, que va estar mal formulada des del seu inici, degut a les retallades sigui inviable, justament quan és més necessària, posant en perill a moltes persones. Per això el Grup de CiU es posa al seu costat perquè, és important que es defensi, des de totes les posicions, aquest col·lectiu, del qual la major part estan al llit o en cadires de rodes o no es poden expressar. Per això s'ha de donar la cara per ells, perquè defensar els seus interessos és defensar la seva vida. La Sra. Playà està d'acord en què la retallada és una decisió injusta e inútil, i donarà peu a empobrir encara més a moltes famílies i a destruir més llocs de treball en el tercer sector. Per això la solució no pot ser la de mantenir un mateix enfocament de la llei de 2006, retallant-la per tot arreu. Es necessita una nova llei vinculada a les polítiques de creixement i recuperació, que garanteixi la qualitat de vida de les persones dependents i de les seves famílies, que generi treball i ingressos fiscals, que sigui sostenible financerament i que no ofegui les comunitats autònomes. La Sra. Playà conclou reiterant la seva petició de votació separada. El Grup de CiU votarà a favor dels acords primer i segon, i s'abstindrà en la resta dels acords.

La Sra. Soler posa de manifest que el govern municipal estarà a favor del govern de la Generalitat de Catalunya en l'aplicació de la Llei de la dependència i de les polítiques socials que atenguin totes les persones amb problemes, amb discapacitats o disfuncions en la seva autonomia. La Sra. Soler es mostra d'acord en què la llei ha de ser sostenible. Però el que és important és que el discurs que es faci sigui el discurs de la veritat. Darrera del discurs que ara s'està fent respecte la independència no hi ha un discurs sobre la veritable situació de paràlisi social que estan vivint els catalans. Si CiU aprova els pressupostos de la Generalitat de Catalunya i es duen endavant totes aquestes polítiques socials, el govern municipal estarà al seu costat.

Es procedeix a continuació a la votació separada dels acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució presentada pels Grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA. Es procedeix en primer lloc a la votació dels acords primer i segon, els quals són aprovats amb els vots següents:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Tot seguit se sotmeten a votació la resta d'acords, del tercer fins al vuitè, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 18) Presentada pel Grup municipal d'ICV-EUiA, en defensa de l'atenció a la dependència.

La present Proposta de Resolució queda retirada, atès que el seu contingut ha estat substanciat conjuntament amb l'anterior punt de l'Ordre del dia.

Epígraf 19) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant l'elaboració d'un Pla Estratègic del Comerç de Terrassa.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

» Atès que una de les principals activitats econòmiques de la ciutat i un dels seus actius, de les seves potencialitats és el comerç, activitat que és i ha estat durament colpejada per la crisi econòmica que venim patint, amb un continuat i elevat tancament de comerços- locals de negoci i la dificultat específica de desenvolupament d'activitat comercial a diferents zones i eixos comercials de la ciutat.

» Atès que s'han de continuar impulsant, des de diferents àmbits, mesures de recolzament i de foment del comerç local impulsant veritables polítiques de promoció de l'activitat comercial i per tant d'activitat econòmica que possibilitarà la creació de llocs de treball.

» Atesa la inacció de l'equip de govern municipal per impulsar polítiques de foment del comerç i el seu nul compromís de mantenir i reforçar els àmbits d'anàlisi, debat i participació existents amb les entitats i associacions locals del món del comerç.

» Atesa doncs la necessitat i prioritat d'elaborar, amb el consens del sector, un veritable Pla Estratègic del Comerç de Terrassa amb la finalitat i objectiu d'articular, coordinar i planificar actuacions per recolzar, fomentar i promoure l'activitat comercial a Terrassa i a les diferents zones i eixos comercials de la ciutat..

» Atesa doncs la necessitat de reforçar el funcionament i funcionalitat dels espais de participació amb les entitats i associacions locals del món del comerç, com ara el Consell Consultiu de Comerç o els grups de treballs que en resulten del mateix.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER. Elaborar durant aquest any 2013, amb el consens del sector local del comerç, un Pla Estratègic del Comerç de Terrassa.

SEGON. Reforçar i impulsar els mecanismes de participació ciutadana respecte l'àmbit del comerç local, dotant d'una major funcionalitat i operativitat al Consell Consultiu de Comerç.

TERCERA Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució dels acords anteriors.»

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui comença assenyalant que ara, després de dues hores de sessió plenària, es comença a tractar la primera Proposta de Resolució d'àmbit estrictament municipal. No cal sorprendre's, doncs, que després la ciutadania tingui desafecció vers la comunitat política. El Sr. Rodríguez afegeix que mitjançant la present Proposta, el Grup del PPC pretén crear un veritable pla estratègic de comerç. Ara, més que mai, en l'actual situació econòmica, és fonamental aplicar polítiques i actuacions decidides per part de l'Ajuntament de Terrassa. El comerç de la ciutat és un pilar econòmic fonamental, de creació de llocs de treball, fins i tot turístic. I més que mai, amb la crisi que patim, es necessiten polítiques, instruments i eines potents per ajudar als comerciants de la ciutat. El Sr. Rodríguez vol destacar i donar rellevància al consens del sector. L'Ajuntament no pot actuar donant l'esquena a les associacions de comerciants, ni als veïns ni als mercats municipals. Malauradament cal recordar que hi havia un Pla Estratègic de Comerç, que va quedar paralitzat el 22 de juliol de 2010. Va quedar en un esborrany amb aquesta data, és a dir del mandat anterior. Per mitjà de la present Proposta, el Grup del PPC pretén reactivar el Pla Estratègic o elaborar-ne un de nou. En tot cas, la creació d'una eina que ajudi al comerç de la ciutat. És el moment de què totes les forces polítiques municipals aportin idees i propostes, i treballin, ara més que mai, per les associacions de comerciants i, en definitiva, per Terrassa.

El Sr. Pérez comença corregint a la Sra. Peinado, en el sentit de què l'expressió "participació ciutadana", utilitzada en el debat anterior, no és un oxímoron, sinó en tot cas un pleonasma. Pel que fa a la present Proposta, el Sr. Pérez manifesta que la crisi està castigant a la gent, encara que no a tothom per igual. El Sr. Pérez recorda les declaracions de la Delegada del govern a Catalunya, Sra. Llanos de Luna, quan deia que és important que hi hagi gent rica i "pija", que pogués consumir i gastar. El Sr. Pérez agraeix al Sr. Rodríguez que hagi fet una mica d'història, remuntant-se al mandat anterior i a l'esborrany d'un document, en el qual el Sr. Pere Sánchez, del Grup del PPC, va treballar intensament, fent moltes aportacions i esmenes. Segurament aquest va ser un pla estratègic molt ben vestit, amb estudis, amb diagnosi, amb propostes i línies estratègiques en funció dels diferents eixos de la ciutat. Es parlava del comerç no sedentari. Una de les propostes que es recollien en aquell document avui està en el debat, com és el cas dels diferents mercadals de proximitat. Es parlava també del Parc de la Llar. També es parlava de la Rambla. Sobre aquests dos últims temes avui es debatran sengles propostes de resolució, incloses dins l'Ordre del dia. En aquell document es parlava de la imatge de la ciutat. Era un document força bo, que no es pot enterrar ni obviar. En el moment actual el comerç és, també, un dels sectors més castigats. Fan falta alternatives per reactivar sectors econòmics, entre ells el comerç; alternatives per modernitzar el sector i adaptar-lo a una demanda de mercat canviant. Alternatives per un sector que vertebrava i dona vigor als barris i al nucli de la ciutat. Aquest és un debat que en el mandat anterior va ser molt actiu i molt recurrent. Per diferents raons, a vegades perquè el propi sector no ho veia clar, o perquè altres formacions polítiques no s'hi van prestar, no es va arribar a una concreció. Però el Sr. Pérez recorda debats plenaris sobre el trànsit del POEC vers un pla estratègic, o el debat sobre la trama urbana consolidada, en relació al Parc Vallès o el Parc de la Llar. Aquest debat va acabar amb la Llei Omnibus aprovada pel Parlament de Catalunya. Sobre aquest tema, doncs, se n'ha debatut abastament en aquest Ple. També durant el mandat anterior es van revisar els estatuts del Consell Consultiu de Comerç i Turisme, obrint-lo molt més. A l'exposició de motius de la Proposta es diu que hi ha hagut una inacció per part de l'equip de govern. El Sr. Pérez manifesta que això no és

cert. La necessitat ha de fer entomar el debat, situar-lo en el moment i en el context actual, traient del calaix tot allò del mandat passat que pugui servir com a element o cos central del que planteja avui el Grup del PPC.

El Sr. Rull comença anunciant que el Grup de CiU donarà suport a la present Proposta de Resolució. Tot i així, el Sr. Rull destaca un element sorprenent de la intervenció del Sr. Pérez, que ha donat la sensació de què intervenia no en la seva actual condició de Tinent d'Alcalde de Serveis a les Persones, sinó en la seva antiga condició de Tinent d'Alcalde de Promoció Econòmica. El Sr. Pérez ha fet una lloança de la feina que es va fer durant l'anterior mandat en relació a l'esborrany de pla estratègic, que mai no va acabar de néixer. El Sr. Rull vol situar el problema en dos elements diferents. En primer lloc, que el món del comerç ha estat el gran damnificat de la inacció del govern durant els darrers sis anys. En segon lloc, que si tot allò que ha esmentat el Sr. Pérez és cert, i el Sr. Rull creu que en bona mesura ho és, cal preguntar-se què ha fet l'equip de govern durant els darrers dos anys. Ens trobem a meitat del mandat. Tot i que l'Alcalde ha canviat, el govern és el mateix, i no es disposa de pla estratègic. Hi ha unes declaracions, que el Sr. Aguado aclarirà, segons les quals el govern anuncia que no només no hi haurà pla estratègic sinó que l'òrgan responsable de redactar-lo, el Consell de Comerç, desapareix perquè es prefereix tenir interlocució bilateral amb les entitats, que és molt més fàcil i permet arranjar millor els problemes. La ciutat va fer un exercici interessant i potent, que va ser l'aprovació del POEC. Aquella actuació es va fer amb un consens important, i en el si de l'anterior Consell de Comerç, que funcionava. Aquest Consell, si es vol, pot funcionar. Si no es vol, òbviament, pot quedar en la inacció més absoluta. Ara és clar que es necessita un pla estratègic de comerç. És un instrument convenient, interessant, per clarificar les coses i permetre construir consensos. Abans hi ha hagut un exemple en relació a un tema que va començar relativament malament, com és l'alberg per a persones sense sostre. El Grup de CiU, avui, ha reteixit un consens que s'havia trencat. El consens, doncs, és possible, però cal voluntat política i lideratge. L'equip de govern, en canvi, ha mantingut en relació a aquest tema una posició erràtica, i especialment durant els dos darrers anys. Caldria, doncs, clarificar el tema. El Sr. Rull destaca la importància del primer acord de la Proposta de Resolució, sobre l'elaboració d'un pla estratègic de comerç, i que permeti acotar determinades declaracions extemporànies dels alcaldes. El Sr. Pere Navarro insistia de forma permanent en relació a El Corte Inglés. Ara el Sr. Ballart insisteix en relació a l'antic edifici de la Caixa. A banda d'aquests elements, que en determinats casos semblen ocurrències, valdria la pena de teixir una estratègia. El Sr. Rull es mostra convençut de què si es vol és possible fer-ho. Durant anteriors etapes s'havien aconseguit consensos importants en l'àmbit del comerç. Cal donar fiabilitat i fixar un full de ruta. En un moment de plena crisi, justament, un instrument d'aquesta naturalesa té més sentit que mai. Respecte al segon punt, relatiu al reforçament dels mecanismes de participació ciutadana, és bo per saber què en pensa l'equip de govern sobre el Consell de Comerç, si el vol fer desaparèixer o no. L'última novetat és que volia que hi participés el sector industrial i de serveis. El Sr. Rull demana a l'equip de govern que expliqui exactament què en vol fer, i en base a això el Grup de CiU tindrà més base per posicionar-se en la segona intervenció.

El Sr. Aguado es refereix a la figura del palimpsest, consistent en utilitzar una imatge visual, normalment real, mesclada amb una altra d'irreal, per produir una imatge distorsionada, i per tal d'emetre un missatge. El Sr. Aguado considera que això és el que s'està fent en el Ple d'avui respecte al comerç. S'està creant, amb la barreja d'imatges i de realitats, una visió distorsionada del que està passant en el sector, amb la petició d'un pla estratègic concret. La ciutat té un nombre d'aturats important, com totes les ciutats del país. Això afecta al consum d'arreu. El Sr. Aguado comença manifestant el seu desacord amb els arguments de l'exposició de motius. En aquest sentit, el Sr. Aguado manifesta que hi ha actuacions del Partit Popular que fan mal al comerç, com ara l'augment de l'IVA, l'eliminació de la paga extra de Nadal a milers i milers de treballadors, o fins i

tot una imposició legal que vol regular nous horaris comercials. Tot això fa trontollar el sector. Respecte a la demanda de l'elaboració d'un pla estratègic, durant l'any 2013, el Sr. Aguado recorda que el Grup del PSC també ho va plantejar en el seu programa electoral, i també hi és al Pla de Mandat. Però aquest Grup vol fer de transmissor i altaveu de la majoria del sector comercial de la ciutat, que com la resta del país ha viscut el pitjor trimestre de la seva història. En aquest sentit, el sector manifesta la no conveniència d'un pla estratègic. Es treballa amb majories d'un pla comercial amb el paraigües de la CECOT, cosint eixos diferents de la ciutat. O en petits plans de xoc, que s'estan treballant, com ara la Comissió de la Terrassa gastronòmica, els treballs per la gestió del centre històric, o donar suport habitual a allò que demanen els diferents eixos comercials de la ciutat en diferents activitats dinamitzadores. El Sr. Aguado recorda que el dia 5 d'abril es va reunir la comissió tècnica del Consell de Comerç. Al final de l'acta d'aquella reunió es recull que "Els assistents mostren el seu acord en plantejar el canvi de funcionament del Consell de Comerç i Turisme, en el sentit que el Plenari no és un instrument útil, i cal més un funcionament en forma de grup de treball. Acorden que sigui un òrgan efectiu de treball a nivell tècnic, on es prioritzi l'eficàcia i la capacitat de resolució dels temes que interessin al sector del comerç, ja que tal i com està estructurat el Consell no és operatiu.". Aquestes són les conclusions de la comissió tècnica de Comerç, que es van transmetre el dia 5 d'abril. El govern municipal fa d'altaveu i de transmissor. Però atès que el que cal ara, en l'àmbit del comerç, és la màxima unitat i la menor politització, el Sr. Aguado pensa que si s'afina el llapis en relació als acords es pot arribar, d'una banda i com reclama el sector, a trobar aquells grups de treball, alguns dels quals ja existeixen, i donar suport a un marc participatiu, utilitzant l'eina que ja existeix, el propi Consell, que tot i que el sector el té en *stand by*, es pot reconsiderar la qüestió.

El Sr. Rodríguez coincideix en la darrera reflexió del Sr. Aguado, en el sentit de què ara correspon no fer partidisme i treballar conjuntament. Per això el Grup del PPC demana un pla estratègic, bé reactivant el que va quedar aturat fa tres anys, o bé crear-ne o activar un de nou, en el qual totes les forces polítiques, associacions de comerciants, veïns, etc., puguin fer aportacions per treballar conjuntament per millorar el comerç de la ciutat. El Sr. Aguado parla de la comissió tècnica, del plenari, de la permanent, del Consell, d'un seguit d'òrgans de participació com si fossin un referent a l'hora de gestionar el comerç de la ciutat. Però la realitat és que l'equip de govern té una imatge irreal de com funciona realment la participació en els temes de comerç de la ciutat. El Sr. Rodríguez posa de manifest que avui mateix les diferents formacions polítiques i els ciutadans s'han pogut assabentar per la premsa de modificacions en la circulació de la Rambla. Aquest aspecte afecta al comerç d'una zona de la ciutat. El Sr. Rodríguez recorda que existeix un Grup de treball de la Rambla, que no ha estat informat. També hi ha una Comissió de mobilitat, a la qual tampoc s'ha informat. Ha tingut de ser a través de la premsa que es fessin públics aquests canvis que afecten al comerç. El Sr. Rodríguez pregunta al Sr. Aguado que si tots els òrgans esmentats, Consell, plenari, comissió tècnica, permanent, no serveixen, perquè es mantenen. El Sr. Aguado ha dit que l'atur és preocupant a Terrassa, igual que a d'altres ciutats. El Sr. Rodríguez recorda que la mitjana de la taxa d'atur a Terrassa està per sobre de la mitjana del Vallès Occidental i de la província de Barcelona. Quan la taxa d'atur va baixar a tot arreu durant els mesos de Setmana Santa, a Terrassa no ho va fer. Aquest és un element sobre el qual caldria reflexionar. El Sr. Aguado s'ha referit a mesures que no ajuden al comerç, com la pujada de l'IVA o la supressió de la paga extra. El Sr. Rodríguez assenyala que tant de bo el Ple de l'Ajuntament de Terrassa pogués decidir sobre aquestes qüestions. El que seria preocupant és que si el Ple pogués decidir sobre aquests temes, potser el Sr. Aguado tampoc faria res al respecte. El Sr. Rodríguez recorda que hi ha un pla estratègic de comerç aturat des de fa tres anys. En darrera instància, el Sr. Rodríguez manifesta que no se sent ningú per donar consells al Sr. Pérez. No obstant, li recomana que no escolti tant a la Sra. Llanos de Luna, i escolti més als comerciants de la ciutat.

El Sr. Pérez comença dient que allò que demanaria és que la Sra. Llanos de Luna no parlés tant. Si parla, inevitablement, se l'ha d'escoltar. El Sr. Pérez no vol fer esment aquí a la qüestió de la Divisió Azul, que serà objecte d'un acord de la Junta de Portaveus. Pel que fa a la intervenció del Sr. Rull, i la seva pregunta sobre perquè no va acabar de néixer mai el pla estratègic de comerç, part de la resposta la té el Grup municipal de CiU. Durant els darrers anys, ha dit també el Sr. Rull, no hi ha hagut ajudes, apostes, per part del govern municipal, al sector del comerç. El Sr. Pérez recorda que s'han destinat milers d'euros a convenis amb eixos comercials, amb federacions de comerciants, amb Comerç Terrassa Centre, mentre que tant la Generalitat de Catalunya com la Diputació de Barcelona han acabat eliminant totes les aportacions a aquest conveni. El Sr. Pérez pregunta al Grup de CiU si se'n recorda de les àrees de promoció econòmica i urbanística, i per tant de la gestió d'excel·lència. CiU té l'oportunitat, ara, en el Parlament de Catalunya, de legislar i desenvolupar aquest element d'excel·lència, i respecte del qual la ciutat de Terrassa, històricament, n'ha volgut ser pionera. El Sr. Aguado ha expressat, a través de la lectura de l'acta d'una comissió tècnica, el dubte i la poca confiança que té part del sector comercial en relació als plans estratègics. El Sr. Pérez considera que allò que cal és un debat obert, en un òrgan de participació que ja existeix, el Consell Consultiu de Comerç. El Sr. Pérez proposa convocar el Consell, presentar aquest debat, i escoltar si volen petits plans de xoc, en el marc de la CECOT o en el marc que calgui, o altres actuacions. Cal clarificar el tema. Al capdavall, avui s'està parlant d'opinions, de reflexions i de comentaris de tercers. Al Sr. Pérez li ha semblat entendre que el Sr. Aguado plantejarà alguna transacció als acords. Per tant, deixa que sigui el Sr. Aguado qui es pronuncii la respecte.

El Sr. Rull comença dient que arran de les seves declaracions, té la sensació de què el Sr. Pérez no sembla que estigui massa en la mateixa línia del que planteja el Regidor de Comerç, en el sentit que es fan declaracions públiques però sense saber massa bé per on van. El que va sortir el dissabte passat al Diari de Terrassa semblava inequívoc, en el sentit de què el plantejament és eliminar el Consell de Comerç, donar per tancat el tema de la Rambla, i plantejar una relació en els termes que ha exposat el Sr. Aguado. El Sr. Rull afegeix que aquesta manera d'actuar es podria repetir respecte tota l'estructura participativa de l'Ajuntament de Terrassa, deixant de banda els òrgans col·legiats, comuns, de participació, i anant a una relació directa amb les entitats. Fa la sensació que aquests espais de participació incomoden al govern, que els molesta, que els considera com a elements no positius. El Sr. Rull assenyala que un Consell de Comerç és ben valorat per les entitats que hi participen en funció de la capacitat, per part dels què governen, de donar-li utilitat. Durant molts anys de la història de l'Ajuntament de Terrassa s'ha tingut un Consell de Comerç, liderat per un equip que va fer que els membres del Consell se sentissin útils, participants actius del procés. Des de fa cinc anys, això ha canviat. Les entitats del món del comerç s'exclamen amb raó. Se'ls convoca per no res. Això també està passant amb molts Consells de Districte. Per això s'està fent el procés de repensar el nous Consells de Districte. Hi ha unes dificultats que són evidents. El Sr. Rull considera que fóra bo que el Sr. Aguado aclarís els termes: si cal un pla estratègic de comerç o no. Pel que el Sr. Rull ha entès de la intervenció del Sr. Aguado, sembla que no, que s'ajorni aquesta Proposta, que allò que es deia en el Pla de Mandat i en el programa electoral del PSC ara ja no serveix, ni els treballs de l'anterior etapa tampoc, perquè les entitats del sector diuen que ara no toca, i el govern municipal ho assumeix com a propi. El Sr. Rull pregunta al Sr. Aguado si aquesta interpretació de les seves paraules és correcta o no. Seria legítim que fos així, però cal que el Sr. Aguado ho clarifiqui. Cal que el govern utilitzi els òrgans més adequats per explicar-ho i per expressar-se en uns termes clars. En segon lloc, el Sr. Rull també pregunta si amb el que ha dit avui en la seva intervenció el Sr. Aguado esmena el que va dir en un mitjà de comunicació local i, per tant, no es farà desaparèixer el Consell de Comerç. De cara al transcurs del conjunt de la sessió plenària, fóra bo clarificar alguns aspectes. El que és molt empipador és que s'utilitzi aquest temps no per consensuar propostes sinó per veure en quins termes s'expressa el govern, si està cohesionat en aquest tema, tot i que el Grup de CiU té la sensació de què no n'està massa, i per veure si allò

que diu el Regidor de Comerç en els mitjans de comunicació se sustenta davant el Ple de la Corporació. Convindria que les normes del joc estiguessin clares, perquè anant plegats es podrien fer coses importants. En darrera instància, el Sr. Rull manifesta que hi ha un clam per part d'aquella gent que ho està passant malament, i el sector del comerç ha passat un trimestre terrible en el conjunt del país. Per tant, el sector reclama respostes. Cal donar-les. Però abans cal saber amb quines normes del joc i amb quins instruments s'està treballant.

El Sr. Aguado prefereix traslladar la resposta a aquestes darreres preguntes del Sr. Rull al debat d'una Proposta de Resolució posterior, feta a partir de la interpretació d'un titular en un mitjà de comunicació local. El Sr. Aguado retorna, doncs, a la Proposta de Resolució presentada pel Grup del PPC. El Sr. Aguado es mostra convençut de què serà possible assolir un acord al respecte, amb una voluntat d'unitat. El Sr. Aguado puntualitza, però, que la responsabilitat de l'atur no és municipal. El Grup del PPC diu que no presenta propostes supramunicipals, i després imputa al govern que Terrassa és una ciutat amb un nombre especialment important d'aturats. En tot cas, el govern ja presentarà mocions de caire supramunicipal pel que fa a mesures de reactivació econòmica. El Sr. Aguado ha donat lectura de l'acta de la comissió tècnica del Consell. Això és un referent per al govern. No es pot obviar. El govern fa de transmissor i d'altaveu. És en funció d'aquesta opinió, expressada en acta, que el govern fa un *stand by* i fa una tasca d'acompanyament. A la ciutat van sorgint iniciatives en el marc del sector comercial, com per exemple un pla comercial que pot absorbir o no un pla estratègic. En aquest sentit, en el marc de les negociacions mantingudes amb el Grup del PPC, el Grup del PSC defensava un sol acord, que els ponents van rebutjar. En un primer moment el Grup del PPC va demanar l'abstenció del govern, per no posar al comerç en més problemes. Després el Grup del PSC va presentar un únic acord, consistent en convocar la comissió permanent del Consell de Comerç i Turisme per tal d'analitzar la seva operativitat i funcionalitat, així com valorar l'oportunitat d'elaborar un nou pla estratègic. És a dir, recollir allò que diu el sector del comerç, convocar l'òrgan existent i veure quin és el seu pensament, acompanyant-lo en qualsevol cas. El Grup del PPC va rebutjar aquest plantejament i va manifestar que mantenia els dos acords. El Sr. Aguado proposa ara mantenir els dos acords, ja que el reforçament dels mecanismes de participació ciutadana passa per la convocatòria de la comissió permanent. No és el mateix cas que el Plenari, ja que segons el propi reglament del Consell primer s'ha de convocar la permanent i abans la comissió tècnica. El Sr. Aguado proposa convocar els òrgans que faci falta per tal que hi hagi el debat oportú i l'intercanvi d'impressions del sector comercial i dels Grups polítics municipals. Pel que fa a la posició del Grup del PSC, aquest votaria a favor de l'acord segon. Pel que fa al primer, el Sr. Aguado puntualitza que el consens del sector està en el marc del Consell. Per tant, el Sr. Aguado proposa que l'acord primer tingui el següent redactat: elaborar durant aquest any 2013, un Pla Estratègic del Comerç de Terrassa, si aquesta és la voluntat del Consell Municipal de Comerç i Turisme.

El Sr. Rodríguez entén que el sector del comerç de Terrassa està millor representat en el Plenari que no pas en la comissió tècnica. De cara a elaborar un pla estratègic és molt millor comptar amb la participació del Plenari del Consell, respectant l'opinió de la comissió tècnica.

Pren la paraula el Sr. Turmo per demanar que es precisi millor el redactat proposat, perquè fóra possible que s'estigui dient el mateix.

El Sr. Aguado reitera que el reglament del Consell diu que la comissió permanent és la que elabora l'ordre del dia del Plenari. Per això planteja convocar primer la comissió permanent, que és qui decideix si es convoca o no el Plenari. En aquest sentit, es pot afinar encara més respecte a l'acord primer, per fer més visible la voluntat de consens amb els comerciants i que se situï en un àmbit consensuat amb anterioritat. En tot cas, en funció de la responsabilitat de l'equip de govern i

respectant la voluntat dels propis comerciants, el Grup del PSC no s'hi oposarà a l'acord primer, tot i que agrairia el matís que el propi Sr. Aguado ha esmentat abans.

El Sr. Turmo manifesta que l'acord primer de la Proposta planteja l'elaboració d'un Pla Estratègic del Comerç de Terrassa. El Grup del PPC no canviarà aquesta petició. Sobre el consens del sector del comerç, ja es diu al propi acord. El Sr. Turmo es mostra d'acord en afegir una referència al Plenari del Consell.

Així doncs, el redactat transaccional del primer acord de la Proposta de Resolució resta com segueix:

« PRIMER. Elaborar durant aquest any 2013, amb el consens del sector local del comerç, i si aquesta és la voluntat de consens del Plenari del Consell Municipal de Comerç i Turisme, un Pla Estratègic del Comerç de Terrassa.»

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, en els termes resultants de la transacció reproduïda anteriorment, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 20) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant la instal·lació de càmeres de videovigilància al Parc del Nord.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

» Atès que el vandalisme i l'incivisme continua sent, malauradament, una de les principals problemàtiques de la nostra ciutat d'àmbit no econòmic ni social, una problemàtica que malauradament no s'està afrontant adequadament des de l'Ajuntament.

» Atès que encara es troba pendent, des del Ple ordinari del mes de setembre de 2011, l'elaboració d'un Pla de Treball contra l'incivisme i el vandalisme amb l'objectiu d'articular i coordinar tots els instruments i mecanismes possibles, entre les diferents àrees municipals implicades, des d'una vessant preventiva fins a la sancionadora.

» Atès que no consta que s'hagi iniciat cap actuació per iniciar l'elaboració de l'esmentat Pla de Treball contra l'incivisme i el vandalisme el que il·lustra la manca de compromís i fiabilitat de l'equip de govern municipal quan s'adopten acords per lluitar contra l'incivisme i el vandalisme.

» Atès que també es troba pendent d'impulsar la nova Ordenança de Bon Govern i Convivència Ciutadana, per fer front i donar una resposta adequada a les manifestacions d'incivisme i vandalisme que afecten a la convivència ciutadana, i que continua per tant encara vigent la desfasada Ordenança de Bon Govern i Convivència Ciutadana de 1995.

» Atesa doncs la absoluta manca de voluntat de l'Ajuntament per articular planificadament actuacions per lluitar i fer front al vandalisme i l'incivisme que pateix la ciutat.

» Atès l'important cost econòmic que resulta dels actes vandàlics i d'incivisme que es donen a la ciutat contra elements del mobiliari urbà i de l'espai públic, un cost econòmic molt important per l'Ajuntament de Terrassa i per tant per tots els ciutadans/es de Terrassa.

» Atès que és del tot necessari garantir que l'espai públic sigui un espai de convivència, civisme i interrelació ciutadana inspirat en els valors de la seguretat, la llibertat i el respecte així com en la igualtat en drets i obligacions.

» Atès que per fer front a la problemàtica de l'incivisme cal articular el màxim d'instruments possibles per prevenir la comissió d'actes incívics i vandàlics així com per la identificació i detenció dels presumptes responsables d'aquests actes.

» Atès que un dels espais públics de la ciutat més colpejats per l'incivisme i el vandalisme és l'àmbit del Parc del Nord, on es troba una de les principals escultures de la nostra ciutat, "Homenaje a Malevich" del prestigiós escultor Jorge Oteiza, i que ja ha estat malauradament colpejada pel vandalisme, un àmbit molt concret i determinat en el que no resultaria complex adoptar mesures per fer front amb èxit a l'incivisme i al vandalisme.

» Atès que un sistema de vigilància operatiu arreu del país és el de les càmeres de videovigilància i que a l'actualitat a Terrassa no hi ha instal·lades, en cap punt càmeres de videovigilància de manera específica en espais públics i que a l'espai esmentat, àmbit del Parc del Nord, podria resultar un bon instrument per la prevenció d'actes incívics i vandàlics.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER. Instal·lar, prèvia la tramitació administrativa corresponent per obtenir els permisos requerits per la normativa vigent d'aplicació, càmeres de videovigilància al Parc del Nord i a l'àmbit d'aquest Parc amb els següents objectius:

- protegir als ciutadans/es
- protegir al patrimoni municipal
- prevenir la comissió de delictes i d'actes vandàlics i d'incivisme
- i facilitar i possibilitar la identificació i detenció dels presumptes responsables

SEGON. Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Turmo per tal de presentar aquesta Proposta de Resolució. El Sr. Turmo recorda que amb l'objectiu d'evitar la passivitat de l'equip de govern per impulsar actuacions contra el vandalisme i l'incivisme, i per evitar que aquesta passivitat agreugi aquesta problemàtica a la ciutat, una de les principals problemàtiques d'àmbit no econòmic ni social que té Terrassa, i que a més té unes importants conseqüències econòmiques per a l'Ajuntament, i per tant per al conjunt de la ciutadania, pel cost que resulta dels actes vandàlics i incívics, el Grup del PPC va anunciar que proposaria a cada sessió plenària actuacions i mesures concretes per fer front al vandalisme i a l'incivisme. Actuacions i mesures que podrien, en el seu cas, integrar el que hauria d'haver estat el pla de treball contra el vandalisme i l'incivisme, que es va acordar elaborar fa més d'un any i mig en aquest Ple, arran d'una Proposta de Resolució presentada pel Grup del PPC i que va ser transaccionada, al setembre de l'any 2011. El Sr. Turmo ho anirà recordant, a cada sessió plenària si fa falta, per si hi ha possibilitat de què l'equip de govern reaccionï. L'acord primer de aquella Proposta deia el següent: "Elaborar en els propers mesos un Pla de Treball contra l'incivisme i vandalisme amb l'objectiu d'articular i coordinar tots els instruments i mecanismes

possibles entre les diferents àrees municipals implicades, des d'una vessant preventiva fins a la sancionadora, impulsant la nova Ordenança de Bon Govern i Convivència Ciutadana, per fer front i donar una resposta adequada a les manifestacions d'incivisme i vandalisme que afecten a la convivència ciutadana." El Sr. Turmo posa l'èmfasi en el termini dels "propers mesos", tot puntualitzant que en qualsevol cas s'estava parlant d'un període inferior a un any. Si no fos així s'hagués parlat dels "propers anys". Per part de l'equip de govern, qui va prendre la paraula aleshores, va dir que "El govern comparteix l'objectiu de la resolució del problema, fent front als actes incívics i el vandalisme. (...) El govern municipal no es resigna ni es resignarà, i continuarà treballant, de forma coordinada entre les diferents àrees municipals implicades, per tal d'abordar aquesta qüestió. En aquests temes, i així s'ha demostrat amb la present Proposta de Resolució, hi ha voluntat de treballar conjuntament amb totes les forces polítiques del Consistori." Aquestes són paraules pronunciades el 29 de setembre de 2011 pel Sr. Jordi Ballart, actual Alcalde de Terrassa. En la present Proposta de Resolució es proposen actuacions concretes contra l'incivisme i el vandalisme, en aquest cas en el parc del Nord i el seu entorn. Al Ple passat es plantejaven en relació a la plaça de Catalunya. El parc del Nord és, malauradament, i tant de bo el Grup del PPC no hagués de presentar aquesta Proposta, un dels espais públics de la ciutat més colpejat per l'incivisme i el vandalisme, i on es troba una de les principals i més significatives escultures de la ciutat: "Homenatge a Malevich", del prestigiós escultor Jorge Oteiza, que ja ha estat malauradament afectada i colpejada per l'incivisme. En relació a aquesta zona, i per justificar la Proposta, el Sr. Turmo fa referència a diferents incidències relatives a danys i desperfectes durant l'any 2012: arrencada fusta de la tarima del Registre de la Propietat, asporsos trencats (quatre incidències), font vandalitzada a la part nord, arrencada de fustes de la tarima de l'edifici CICOR (sis incidències), arrencat el polsador de la font de la plaça de Dalt, carros de supermercat llençats al parc, fustes arrencades a la tarima pisos del parc del Nord, pintades a l'escultura del parc, pintades a l'escultura d'Oteiza, vidres trencats al camí del parc, amb el risc que això suposa, etc. El Sr. Turmo podria seguir. El Sr. Turmo considera evident que al parc del Nord hi ha un problema d'incivisme i vandalisme. Dir el contrari seria faltar a la veritat. Una altra cosa és que el govern no vulgui fer res o no ho vulgui assumir, que és la sensació que té el Grup del PPC. Amb aquesta Proposta el Grup del PPC li ofereix novament la possibilitat de rectificar i de què actuï d'una vegada. Avui es pot començar. El Grup del PPC serà molt insistent en aquesta qüestió, atès l'acord esmentat d'aprovació d'un pla de treball, respecte del qual no s'ha fet res. Cal que el govern rectifiqui, afronti les problemàtiques de la ciutat i recolzi la present Proposta de Resolució.

El Sr. Bigordà manifesta que el Grup de CiU és coherent, en les propostes que fa i en les seves opinions. Propostes similars ja es van presentar al setembre de 2011, al febrer de 2012, a més de la del mes passat. En tots els casos el Grup de CiU va votar favorablement. Però avui el vot d'aquest Grup no serà favorable. No vol jugar al joc que planteja el Grup del PPC. La seva manera d'actuar, en un tema tan important com la seguretat ciutadana, i en un projecte com la col·locació de càmeres de seguretat en punts estratègics de la ciutat, es mereix un altre tipus d'actuació, més planificada, i no aprofitar cada sessió plenària per proposar la col·locació de càmeres en un indret diferent. El Grup de CiU no donarà suport a propostes que per interès partidista, i només de cara a la galeria, són repetitives. El Sr. Bigordà contesta el mateix que va dir al Ple anterior. El Grup de CiU és conscient de què el vandalisme i l'incivisme continua essent una de les principals problemàtiques de la ciutat. Està d'acord en què cal aplicar mesures extraordinàries per evitar aquests actes als carrers i places de la ciutat. També nota la manca de voluntat de l'equip de govern per prendre mesures per evitar els nombrosos actes vandàlics i incívics que es produeixen a la ciutat. El Sr. Bigordà recorda que a la ciutat hi ha més de quaranta càmeres de seguretat. La majoria són per temes de seguretat vial, però també podrien donar servei de videovigilància. La col·locació de càmeres és important, però si ningú gestiona la informació donen un servei molt limitat, tot i que puguin fer d'element dissuasiu. El Sr. Bigordà no està d'acord en què només la plaça de Catalunya,

que es va plantejar a l'anterior sessió plenària, i el parc del Nord, que es planteja avui, siguin els àmbits més colpejats per l'incivisme, ja que malauradament hi ha més zones de la ciutat que necessiten de mesures per evitar la quantitat d'actes vandàlics que es produeixen. El vot del Grup de CiU serà en aquest cas d'abstenció. L'opinió d'aquest Grup ha estat ja expressada en diferents sessions plenàries. Aquest cop no pot votar-hi a favor, ja que cal un disseny fet des de la comissió de seguretat, que decideixi dues qüestions bàsiques: determinar la ubicació de les càmeres i, si és el cas, la seva modificació o retirada, i garantir l'equilibri entre la seguretat i el respecte al dret a la intimitat de les persones enregistrades.

Intervé seguidament la Sra. Labòria, qui assenyala que el Grup del PPC li ho ha posat fàcil: respecte al mes passat ha canviat el nom de la ubicació i ha afegit alguna cosa. La Sra. Labòria també farà el mateix discurs que va fer el mes passat. Es tracta, doncs, d'un *déjà vu*. A l'anterior sessió plenària la Sra. Labòria ja va dir que es tracta de dos models diferents de seguretat, que l'equip de govern i el Grup de PPC no comparteixen ni coincideixen en absolut. Crida l'atenció com són de reiteratives les intervencions i peticions del Grup del PPC, les al·lusions a l'incivisme i als actes de vandalisme, com si aquests actes, per nombre o nivell, constituïssin el major dels problemes de la ciutat, i fins i tot en relació a d'altres municipis amb els quals es pugui comparar. Tal i com mostren les dades que el govern ha anat lliurant al Grup del PPC, Terrassa no és una ciutat incívica ni insegura. Els actes d'incivisme o vandalisme no s'han incrementat, ni al parc del Nord, ni a la plaça de Catalunya ni a la resta de la ciutat. La Sra. Labòria es remet a les dades del Pla Local de Seguretat, presentat ara fa un mes a l'anterior Consell de Seguretat. Això no significa, com s'ha expressat en d'altres ocasions, que aquestes qüestions no preocupin a l'equip de govern, i no estiguin situades a la seva agenda política. Pel que fa a la present Proposta de Resolució, la Sra. Labòria reitera el que ja s'ha dit en nombroses ocasions en aquest Ple: Terrassa, i Catalunya també, constitueix un territori raonablement segur. Les càmeres de vigilància, col·locades en un espai públic, suposen una afectació directa als drets i llibertats de les persones que en fan ús. Una decisió com aquesta ha de respondre al principi de proporcionalitat i a l'existència d'un risc real per a la seguretat de les persones. De les dades de què es disposa no es desprèn, en cap cas, que el parc del Nord sigui un espai especialment conflictiu, per sobre d'altres espais públics de la ciutat. Es tracta de setze intervencions. En el cas de la plaça Primer de Maig, n'eren dotze. A la plaça de Catalunya, n'eren tretze. A la plaça Salvador Espriu, nou. Aquestes dades li foren lliurades el Sr. Turmo en resposta a una pregunta seva. La Sra. Labòria recorda també la superfície del parc del Nord, amb 30.000 metres quadrats, que en aquests moments són 20.000 donada l'ocupació per les obres de l'intercanviador del ferrocarril. Per tant, es pot afirmar, a partir de les dades de què es disposa i de les vigilàncies efectuades en el parc i carrers de l'entorn, que no es dona cap problema d'inseguretat que aconselli la instal·lació de càmeres de videovigilància.

El Sr. Turmo manifesta, en referència a l'equip de govern i també a l'altre Grup de l'oposició, que pot entendre que pugui resultar avorrit per alguns que en una sessió plenària de l'Ajuntament de Terrassa es tractin problemàtiques de la ciutat de Terrassa. Ho entén, en atenció a la *síndrome del Diputat* desbocada que tenen la resta de Grups, interessats en tractar sempre temes supramunicipals, sobre els quals no es pot decidir des de la ciutat. Per tant, el Grup del PPC serà avorrit, i tractarà sobre aquelles qüestions que són problemes reals de la ciutat i d'aquelles propostes de solució. El Grup del PPC serà reiteratiu tantes vegades com sigui necessari. Essent reiteratiu, aquest Grup va aconseguir que una zona blava amb una configuració conservadora s'anés reformant i fent més progressista, com a concepte, gràcies a la seva insistència. Per tant, malauradament, els governs d'esquerres de la ciutat han demostrat que per aconseguir canvis s'han de repetir molt les qüestions, fins que es donen compte d'una realitat que no perceben perquè no trepitgen el territori. Pel que fa a les dades relatives a l'any 2012 respecte a desperfectes causats per actes vandàlics i d'incivisme sobre contenidors i papereres, qüestions que la Sra. Labòria considera com no

significatives, el Sr. Turmo informa que el cost dels contenidors cremats va ser de 53.283 euros. El cost del trencament de papereres per actes vandàlics, de 2.051,92 euros. Pel que fa a l'enllumenat públic, el cost de reposició d'elements afectats va ser de 12.407 euros. La despesa derivada del robatori de diversos elements de l'enllumenat públic va ser 35.076 euros. Només en aquests dos conceptes ja s'està parlant de més de 100.000 euros, que paga tota la ciutadania, per no prendre mesures de prevenció, en primer lloc, i després mesures de sanció. Respecte a les incidències del parc del Nord, de la plaça de Catalunya, etc., el govern no n'ha facilitat el seu cost econòmic. És possible, però, imaginar quin pot ser finalment el cost per a la ciutat de Terrassa de les conseqüències del vandalisme i de l'incivisme. No s'està fent la feina que s'havia de fer. Al setembre de 2011 es va aprovar, per unanimitat, una Proposta de Resolució transaccionada pel responsable de l'equip de govern d'aleshores, l'actual Alcalde, Sr. Ballart, per elaborar un pla de treball contra l'incivisme, en els mesos següents. Però no s'ha fet res. No s'assumeix que existeix una problemàtica que el Grup del PPC està posant a sobre de la taula. Aquest Grup continuarà insistint en les incidències que es van produint en diferents punts de la ciutat. Pel que fa a la intervenció del Sr. Bigordà, el Sr. Turmo confirma que l'estratègia que ha decidit seguir el Grup del PPC és presentar, a cada sessió plenària, una proposta amb mesures concretes, per posar a sobre de la taula que és necessari el pla que al setembre de l'any 2011 es va aprovar que s'havia de fer. Donat que no es fa, el Grup del PPC planteja mesures i propostes que haurien de configurar aquest pla. A les altres propostes a les quals ha fet referència el Sr. Bigordà, el Grup del PPC plantejava la instal·lació de càmeres de videovigilància d'una manera general, prèvia la decisió d'on s'havien d'instal·lar. Ara s'estan plantejant lloc concrets, amb dades a la mà, amb problemàtiques evidents d'incivisme i de vandalisme, amb el cost que tenen per a la ciutadania. El Sr. Turmo demana a l'equip de govern que reaccioni d'una vegada, per tal de garantir que l'espai públic sigui un espai de convivència, de civisme, d'interrelació ciutadana, inspirat en els valors de la seguretat, la llibertat i el respecte, així com la igualtat en drets i obligacions. És així de senzill. Si no està d'acord en garantir tots aquests aspectes, aleshores és coherent que el govern voti en contra. I si vota en contra és perquè no vol garantir allò que el Sr. Turmo acaba de plantejar.

El Sr. Bigordà posa de manifest que tal vegada, com diu el Grup del PPC, és perd temps en debatre qüestions supramunicipals, però també en debatre reiteradament els mateixos assumptes. El Grup de CiU demana una actuació coherent. Les càmeres tenen una utilitat i una funció important, però el tema s'ha de plantejar millor i estudiar on es poden instal·lar, que és en aquells punts de la ciutat que el govern ja coneix per les dades que té, i en els quals hi ha situacions de més tensió d'incivisme i de vandalisme. També buscar la relació de determinades situacions i actuacions delictives, i sempre utilitzar les càmeres com a element de prevenció. Ha de ser la comissió de seguretat la que ha de començar a dissenyar un projecte d'aquesta importància.

La Sra. Labòria posa de manifest que el Grup del PPC no vol parlar de qüestions que considera que no afecten directament als ciutadans de Terrassa, amb l'excusa de què són supramunicipals, com ara l'atur, les polítiques actives d'ocupació, l'ensenyament, la reforma laboral, etc. Sembla que l'únic gran problema que tenen els ciutadans de Terrassa és l'incivisme i el vandalisme. Això és increïble. El govern municipal continuarà treballant de forma coordinada entre els diferents serveis municipals per prevenir, sensibilitzar, conscienciar i, en definitiva, reduir o evitar els actes incívics. La Sra. Labòria demana al Grup del PPC que deixi de parlar d'increment dels actes incívics, ja que se'ls ha demostrat, per activa i per passiva, amb dades reals, que no és així; que deixi de criminalitzar i estigmatitzar determinats llocs de la ciutat, amb una clara intencionalitat política al darrera; que deixi de crear alarmisme. Al govern també li preocupen l'incivisme i el vandalisme, protegir la ciutadania, prevenir la comissió de delictes i actes vandàlics, protegir el patrimoni municipal, identificar i detenir els responsables d'aquests actes. Però la instal·lació de càmeres no és la solució. La normativa parla del principi de proporcionalitat i de

l'existència d'un risc raonable per a la seguretat pública. El Sr. Turmo diu que el govern no creu que l'espai públic hagi de ser un espai de convivència. La Sra. Labòria respon que no es tracta d'això, sinó de què l'espai públic ja és un espai de convivència. El membres del Grup del PPC no deuen utilitzar-lo gaire. El govern municipal no comparteix el model de polítiques de seguretat del Grup del PPC. No s'ha de treballar des de la coacció ni la limitació de les llibertats dels ciutadans, sinó des de l'educació i la pedagogia. En temes que afecten drets i llibertats cal ser molt seriós i responsable, i no es poden tractar amb tanta frivolitat i irresponsabilitat. Si la idea del Grup del PPC és anar presentant a cada Ple una proposta d'instal·lació de càmeres, a llocs diferents, és perquè considera que Terrassa, en el seu conjunt, és incívica i insegura. La Sra. Labòria ho nega rotundament, i les dades demostren que no és així.

El Sr. Turmo assenyalava que la Sra. Labòria podria enfocar el debat de diferents maneres, però negar l'evidència, amb totes les dades que ja s'han facilitat i les que es facilitaran en funció de les peticions que farà el Grup del PPC, a més de la percepció ciutadana, que és qui viu dia a dia els efectes del vandalisme, és quelcom sorprenent. Continua la crema de contenidors d'escombraries, la crema de contenidors de recollida selectiva, de cotxes, de senyals, pintades, danys contra papereres, peces de bancs, peces de jocs infantils, arbrat, jardineria, ascensors del parc de Vallparadís, etc. És horrorós. El Sr. Turmo puntualitza que no ha dit que sigui la principal problemàtica de Terrassa. El Grup del PPC és molt curós en quant a les expressions. Hi ha dos àmbits d'actuació prioritaris en aquests moments: les polítiques de promoció econòmica, per generar activitat econòmica i creació d'ocupació, i les polítiques socials. Però apart d'aquestes hi ha d'altres problemàtiques de la ciutat, i a les propostes de resolució del Grup del PPC així s'indica, d'àmbit no econòmic ni social. L'equip de govern no s'ho va pensar gaire per instal·lar càmeres a la Rambla d'Egara, per multar els conductors infractors. Terrassa podria denominar-se com la ciutat de les pintades. El que es demana a la Proposta de Resolució, en definitiva, és que es comenci a actuar contra el vandalisme i l'incivisme, amb tot el cost econòmic que suposen per a la ciutadania. I després el govern puja els impostos municipals. També es demana que es torni a valorar la conveniència, com a instrument fonamentalment preventiu, i amb una eficàcia demostrada en aquells municipis on funciona, per fer front al vandalisme i a les actituds incíviques, de la instal·lació de càmeres de videovigilància en aquells espais on es detecta una major incidència d'aquest tipus d'actes. Un d'aquests àmbits és el parc del Nord, com ho és la plaça de Catalunya, i com malauradament, perquè pocs incívics poden fer molt de mal, és una situació estesa per tota la ciutat.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	ABSTENCIÓ
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Epígraf 21) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant la millora i reforç de la senyalització relativa a la prohibició de circulació de vehicles privats a la Rambla d'Egara.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que en relació a la prohibició, amb caràcter general, de circulació de vehicles privats per la Rambla d'Ègara impulsada pel govern municipal, l'Ajuntament va decidir, la instal·lació de càmeres a la Rambla d'Ègara com a sistema de control i detecció d'infraccions de trànsit, fonamentalment la de circulació de vehicles privats en el tram prohibit.

» Atès que ja es va haver de millorar la senyalització informativa de la prohibició de circulació de vehicles privats per la Rambla d'Ègara només 5 dies després d'entrar en funcionament les càmeres instal·lades a la Rambla donat l'elevat nombre de deteccions (1608).

» Atès que a data d'avui el nombre de vehicles que circulen per la Rambla d'Ègara i que per tant són objecte de denúncia continua sent elevadíssim, malgrat el temps transcorregut des de l'aplicació de la mesura, concretament, 29.315 a l'any 2012 (una mitjana de 80 denúncies al dia aproximadament).

» Atès que d'aquestes 29.315 denúncies, 23.676 es corresponen amb propietaris-conductors no residents a Terrassa, i és indubtable per tant que la senyalització de la prohibició no és suficient i que resulta necessària la seva millora.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER. Millorar i reforçar la senyalització relativa a la prohibició de circulació de vehicles privats a la Rambla d'Ègara, traslladant la proposta de millora i reforç de l'esmentada senyalització a la propera reunió de la Comissió Política de Mobilitat.

SEGON. Facultar l'Il·lm. Senyor Alcalde-president de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per a l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Turmo, qui anuncia que ha estat possible transaccionar la present Proposta de Resolució i, per tant, reconeix, si més no en aquest àmbit, tot i que espera que també sigui present en d'altres propostes que el Grup del PPC presentarà en futurs plens, la predisposició de l'equip de govern, i de la Sra. Labòria en concret, per resoldre un problema evident. Una evidència detectada a partir d'una sol·licitud d'informació, presentada per escrit, respecte al nombre de conductors denunciats i sancionats l'any 2012, i el nombre de conductors denunciats i sancionats l'any 2012 que no tenen la seva residència a Terrassa, per circular amb vehicle privat pels trams de la Rambla on està prohibit fer-ho. Les dades i els números són indiscutibles: 29.315 denúncies durant l'any 2012, la qual cosa suposa una mitjana de 80 denúncies al dia, aproximadament. Això il·lustra que la situació no està funcionant. D'aquestes, 23.676 corresponen a propietaris conductors no residents a Terrassa. Aquestes dades il·lustren que la senyalització no és suficient i que necessita millora. Per tot això, es planteja millorar i reforçar la senyalització relativa a la prohibició de circulació de vehicles privats a la Rambla d'Ègara, traslladant la proposta de millora i reforç de l'esmentada senyalització a la propera reunió de la Comissió Política de Mobilitat. El Sr. Turmo posa de manifest que la proposta transaccionada s'ha fet arribar a tots els Grups municipals i a la Secretaria General, en el sentit que hi ha hagut matisos importants en l'exposició de motius. L'exposició de motius de la Proposta inicial era més política, en bona part, i de crítica a l'equip de govern. Però allò important per al Grup del PPC és resoldre problemes. Per fer-ho, aquest Grup renuncia al contingut polític de la Proposta, centrant-se en els acords. Per tant, aquesta és una proposta que exemplifica com davant un problema, molt evident per les dades, es prenen decisions i es pacten solucions per resoldre'l.

El Sr. Oriach comença assenyalant que avui ha descobert per la premsa local les capacitats de futurologia dels membres del Grup del PPC. Quan llegia la Proposta de Resolució pensava que donat que al Grup del PPC, al qual no li agrada perdre el temps en qüestions accessòries, i davant unes dades tan evidents, es podria haver resolt perfectament el problema formulant un prec. Però el Grup del PPC té la capacitat d'endevinar el futur, i sabia que el govern anunciaria per mitjà de la premsa, sense passar per la Comissió Informativa de Planificació Urbanística o la Comissió Política de Mobilitat, uns canvis de circulació a la Rambla que han deixat estorat tothom, amb un canvi de criteri important. Per tant, aquesta Proposta de Resolució pren molt més sentit avui que el que tenia ahir o abans-d'ahir. El Grup de CiU votarà a favor de la Proposta, que pren tot el seu sentit arran d'unes modificacions que sovint s'havien demanat i que el govern havia negat sempre. Ara, en canvi, es veuen pràcticament executades. A més, sembla que seran una prova pilot, que requereix el canvi dels accessos a l'aparcament de la plaça Vella. Per tant, més que una prova pilot es tracta d'una decisió definitiva, que en part recull idees que el Grup de CiU ja havia proposat. Llàstima que es descarti encara l'accés des de la zona nord, pel tram que hi ha entre el carrer Pare Llaurador i el carrer Grànius. O es deixa que es pugui accedir a l'aparcament per tot arreu, o bé per enlloc. La confusió actual, amb la proposta que es fa, augmentarà molt més, i per tant caldrà senyalitzar-la molt millor.

La Sra. Labòria comença dient que és conscient, a partir de les dades, de què les multes que es posen per circular per la Rambla per part de vehicles no autoritzats, la gran majoria són de vehicles de fora de la ciutat. Això s'ha detectat i s'hi està treballant. En breu es portarà a la comissió política la millora de la senyalització. Ja es va fer una vegada, i ara es tornarà a millorar, i es millorarà totes les vegades que convingui si així es requereix.

El Sr. Turmo posa de manifest que el Grup de CiU intenta organitzar l'activitat o funcionament dels altres Grups polítics municipals. La senyalització, com ha assenyalat la Sra. Labòria, ja es va millorar en una altra ocasió. El Sr. Turmo recorda que va ser arran d'una pregunta seva, just quan acabava de posar-se en funcionament. El Sr. Turmo respon al Sr. Oriach que es tracta d'una qüestió de treball i d'activitat. En el si del grup de treball de la Rambla, amb les propostes que s'han formulat per part de tots els qui han participat, es demostra qui ha fet propostes i qui ha treballat.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 22) Presentada pel Grup municipal del PPC, proposant la modificació del Reglament Orgànic Municipal, introduint un nou precepte que reguli un nou apartat de les sessions plenàries ordinàries, amb la denominació "Assumptes Supramunicipals".

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que al vigent Reglament Orgànic Municipal es regula a l'article 57.6 les "Declaracions de la Junta de Portaveus".

» Atès que les "Declaracions de la Junta de Portaveus" s'articulen, fonamentalment, com instrument per tractar, exposant posicionaments, assumptes que no són de competència municipal.

» Atès que tot i existir la figura de les “Declaracions de la Junta de Portaveus”, els Grups Municipals del PSC, ICV-EUiA i CiU presenten de manera regular i reiterada, per ser objecte de debat i votació als plens ordinaris de l’Ajuntament, propostes de resolució sobre qüestions que no són de competència municipal.

» Atès que resultaria entenedor i clarificador diferenciar entre Propostes de Resolució sobre qüestions de competència municipal i aquelles altres que no són sobre qüestions de competència municipal.

» Atès que fa anys que dura el procés de revisió del Reglament Orgànic Municipal, acumulant per tant un important retard, i que res indica que aquest procés es pugui agilitzar.

» Atès que tot i estar paralitzat el procés de revisió del Reglament Orgànic Municipal això no obsta que es pugui modificar parcialment.

Atès que és necessari continuar millorant el funcionament de les sessions plenàries.

És per tot això que es proposa a l’Ajuntament en Ple l’adopció dels següents

ACORDS

PRIMER. Modificar la regulació del Reglament Orgànic Municipal, introduint un nou precepte que reguli un nou apartat a les sessions plenàries ordinàries de l’Ajuntament amb la denominació “Assumptes Supramunicipals” on es tractaran les propostes de resolució sobre qüestions que no són de competència municipal, amb una duració limitada de 15 minuts i ubicat, respecte l’ordre del dia de les sessions ordinàries del Ple Municipal, com a un punt posterior a l’apartat de precís i preguntes.

SEGON. Facultar a l’Il·lm. Senyor Alcalde-President de l’Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l’execució de l’acord anterior.»

Pren la paraula la Sra. Peinado, qui comença recordant que el nombre de propostes supramunicipals presentades pels tres altres Grups municipals de l’Ajuntament de Terrassa durant els dos últims anys, ha estat de 43. Això és vergonyós, per la pèrdua de temps, d’esforços i de recursos que suposa per a tothom. Fa un moment, en el debat sobre la proposta municipal relativa al pla estratègic de comerç de Terrassa, el Sr. Rull preguntava, de forma retòrica, a què s’havia dedicat l’equip de govern durant els dos darrers anys. La Sra. Peinado respon que a presentar propostes de resolució supramunicipals. El Grup de CiU també ho ha fet. Aquest esforç inútil, presentant propostes sobre assumptes que no són de competència municipal, ha suposat més del 40% del total de propostes presentades per la resta de Grups, o dit d’una altra manera, més del 40% del seu treball no és aprofitable, si més no per a la ciutadania de Terrassa. El més preocupant, però, és la tendència ascendent d’aquesta dèria, que es pot catalogar de veritable abús. Si al començament de la legislatura es presentava una, o com a molt dues, propostes supramunicipals, en els darrers plens estan essent molt més de la meitat, o encara pitjor: durant el passat més de març totes les propostes presentades per aquests Grups van ser supramunicipals. O el d’avui, en què s’han presentat, pel conjunt dels altres Grups municipals sis, de les quals quatre són supramunicipals. Només dos són relatives al municipi. La Sra. Peinado afegeix que, a més, cap d’aquestes propostes són iniciativa dels Grups municipals ponents, sinó que les marquen les direccions dels seus respectius partits. Les direccions dels seus partits envien aquest tipus de propostes als seus representants en els diferents

ajuntaments, els quals les presenten als Plens. Així, quan a Terrassa s'està debatent sobre la independència de Catalunya, la mateixa proposta s'està debatent també a d'altres ajuntaments de Catalunya. Es tracta d'una estratègia política i d'un seguidisme partidista. Per això el Grup del PPC ha considerat que és necessari reconduir aquesta situació, presentant aquesta Proposta de Resolució. Allò ideal per al Grup del PPC fóra que cap proposta supramunicipal tingués entrada en el Ple. Però intueix que això és del tot impossible. Per tant, el Grup del PPC vol ser comprensiu amb la resta de Grups, pot entendre la seva manca de llibertat per decidir les propostes que presenten a Terrassa, i ofereix que aquestes propostes supramunicipals o bé s'articulin com a Declaracions de la Junta de Portaveus, en aplicació de l'article 57.6 del Reglament Orgànic Municipal, o si no que es modifiqui el R.O.M., introduint un article que reguli un nou apartat en les sessions ordinàries del Ple, dedicat exclusivament a les propostes de resolució supramunicipals, situat al final de les sessions plenàries, i amb una durada màxima de quinze minuts.

El Sr. Pérez recorda que el Sr. Turmo ha parlat de la *síndrome del Diputat* desbocada. El Sr. Pérez planteja que tal vegada el que hi hagi és una síndrome d'autisme polític per part del Grup del PPC. En relació a la intervenció de la Sra. Peinado en el debat sobre la Llei de la dependència, el Sr. Pérez li agraeix que hagi explicat la situació a la Comunitat de Castella-Lleó. Sembla ser que això no és una qüestió supramunicipal. El Sr. Pérez recorda que els ajuntaments són governs. Hi ha partits als quals això els hi agrada més i a d'altres menys. Des de l'inici dels ajuntaments democràtics, aquests han tingut un fort paper en la lluita contra la pobresa, per la cohesió social, en el desenvolupament econòmic, en l'educació, en la sostenibilitat, en la construcció nacional, en la construcció democràtica. Ara, en aquests moments de crisi, els ajuntaments són murs de contenció de la crisi. D'això en són molt conscients la resta d'administracions, la de Catalunya o la de l'Estat. Durant molt de temps han acabat subcontractant o finançant serveis que no eren de competència pròpia dels ajuntaments, competències que pertanyien a d'altres administracions. Al Grup del PPC no li agrada aquest model, com es demostra a l'esborrany de la modificació de la Llei de Bases del Règim Local. El model que agrada al Partit Popular i que ha començat a redactar és el d'uns ajuntaments merament gestors, controlats pels cossos estatals. Uns ajuntaments que només s'hagin de preocupar de la neteja, de l'enllumenat, o que omplin els carrers de la ciutat de càmeres, com una mena de "Gran Hermano". Fa un moment el Grup del PPC presentava una Proposta de Resolució en aquesta línia. El Sr. Pérez afegeix que a d'altres ciutats el Partit Popular no té aquesta síndrome del "això no toca" i de no parlar de res que no sigui municipal. A d'altres municipis presenten propostes de tota mena. El Grup del PPC pensa que la ciutat és una illa autosuficient, autàrquica, que pot funcionar dins una bombolla asèptica, i que la resta de polítiques, europees, autonòmiques o estatals, no li afecten. Neguen aquesta interrelació entre totes aquestes administracions. I neguen les conseqüències d'aquestes polítiques a la nostra ciutat. Això sí, demanen que el govern municipal faci polítiques d'ocupació, que actui en relació al fracàs escolar, que es modifiquin les zones escolars, que es commemori el Dia de la Constitució Espanyola, per no parlar d'altres qüestions com ara l'IVA o les pensions. El Sr. Pérez valora aquesta estratègia, que no és nova, com a excel·lent: vol eludir la responsabilitat i les conseqüències que les decisions del govern central del Partit Popular tenen a la nostra ciutat. El Sr. Pérez recorda que durant les campanyes electorals se solen portar a la ciutat ministres, consellers i líders de partits. Si la dimensió de la ciutat no fos supramunicipal, el Grup del PPC evitaria portar líders del seu partit a Terrassa. És veritat, afegeix el Sr. Pérez, que l'Ajuntament de Terrassa no pot decidir en moltes qüestions. El Sr. Pérez pregunta, però, si tampoc té dret a opinar, a parlar, a criticar, a exigir. Aquest és el concepte de democràcia i de qualitat democràtica que el Grup del PPC planteja amb la seva iniciativa.

La Sra. Vigués comença anunciant que el Grup de CiU votarà en contra de la Proposta, i ho farà des de la més absoluta convicció. En el fons va bé que el Grup del PPC hagi presentat

aquesta Proposta, perquè permet debatre una qüestió que per a la Sra. Peinado és recurrent, però que d'acord amb criteris democràtics i ciutadans, no és menor. El Grup del PPC acusa constantment al Grup de CiU, al llarg de la present sessió ho ha fet quatre vegades, i també a l'equip de govern, de presentar propostes de resolució que no tenen res a veure amb l'àmbit local. S'acusa, amb una insistència que arriba a cansar i avorrir, de tenir la *síndrome del Diputat*, de fer perdre el temps, i fins i tot els diners, al contribuent. La Sra. Vigués desconeix com es pot comptar això. En tot cas es tracta d'una afirmació molt irresponsable. Al Grup de CiU li dóna la sensació de què quan el Grup del PPC no té arguments utilitza aquestes frases tòpiques i recurrents per sortir del pas. Les fan servir per tot, es parli del que es parli. Els ajuntaments són les institucions democràtiques més properes a la ciutadania. I el Ple municipal és l'expressió més propera de la voluntat democràtica dels terrassencs. S'estan vivint uns moments en els quals la ciutadania demana als càrrecs electes, amb tota la raó del món, una democràcia més rica, la qual no és compatible amb un Ple municipal que limiti els temes, on hi hagi qüestions que no es poden discutir, que s'haurien de quedar portes endins, a la Junta de Portaveus, o que si es debaten es faci al final del Ple, com a temes a més a més, i concedint una duració de quinze minuts per fer-ho. La Sra. Vigués afegeix que als ciutadans de Terrassa, com a persones, els afecta de la mateixa manera a la seva vida quotidiana que al Ple es tracti de la gratuïtat dels autobusos, o que l'escola torni a ser en blanc i negre, reculant en la història i eliminant aquelles maneres de fer que fins al curs passat anaven bé. Els afecta que al sortir de casa els carrers estiguin nets o bruts. Però també que se'ls pugui retallar la pensió, o que puguin decidir sobre el seu futur com a nació, per posar alguns exemples tractats al Ple. El que democràticament no val és que els càrrecs electes diguin als ciutadans que un determinat tema no toca, perquè no és de la competència de l'Ajuntament, i que només estan disposats, com a molt, a concedir quinze minuts per discutir-los.

Pren la paraula el Sr. Vega, qui comença recordant la dada aportada per la Sra. Peinado, en el sentit de què han estat presentades 43 propostes de resolució supramunicipals durant el present mandat. El Sr. Vega manifesta que en un any el govern del Partit Popular, en el Congrés dels Diputats, ha aprovat 28 Decrets Llei. Aquesta és una manera d'arrabassar el debat social. El Sr. Vega, doncs, pregunta a la Sra. Peinado que si al Ple municipal no toca, i al Congrés dels Diputats no es fa, on es durà a terme el debat social sobre tots aquests temes que afecten als ciutadans. Pel que fa a la Proposta de Resolució concreta, el Grup del PPC intenta silenciar una sèrie de temes. Avui aquest Grup surt amb l'ocurrència de portar aquests temes al final de les sessions plenàries. Però, en definitiva, el que no vol el Grup del PPC és que es tractin determinats temes en aquesta sala de Plens. El Sr. Vega recorda que el Grup del PPC, l'any 2010, va presentar una Proposta de Resolució al Ple en contra de la congelació de les pensions. Aquella vegada el Grup del PPC va dir que aquest era un tema que afectava tothom. El Sr. Vega demana a la Sra. Peinado que rebaixi la seva vehemència, perquè el Grup del PPC també ha incorregut en incoherències. Per altra banda, en un debat anterior, la Sra. Peinado ha dit que no parlaria, i no obstant la Presidència ha tingut de cridar-la dos cops l'atenció perquè excedia el seu temps, en una aferrissada defensa de la Comunitat de Castella-Lleó. El Sr. Vega continua plantejant una qüestió de sentit comú. Una de les causes de la reforma de les competències locals és la voluntat de privatitzar serveis. Entre les motivacions que figuren en l'avantprojecte de reforma està clarificar la qüestió de les competències compartides, en el sentit de què el Partit Popular considera que n'hi ha massa. Hi ha temes educatius, o de seguretat, que seria difícil esbrinar en quin punt s'haurien de posar, si al mig del Ple o al final, perquè les competències són compartides. El Sr. Vega considera que es prestaria un mal servei a la ciutadania si es comencen a fer aquestes discriminacions, que moltes vegades serien aleatòries. El Sr. Vega, en tot cas, vol fer una reflexió més conceptual. Entendre el municipalisme com un espai de gestió, com un espai de competència, no és el més correcte. El municipalisme és un concepte polític, el lloc on es desenvolupa la vida dels nostres conciutadans, i per tant tot allò que els afecta, si no és de la competència legal dels seus representants sí ho és de la seva incumbència. El Sr. Vega pregunta al

Grup del PPC si quan es parla en el Ple del dret a decidir, de la reforma laboral, de retallades de drets en educació, en sanitat, etc., problemes que afecten als ciutadans, considera que els seus representants no s'haurien de definir. Aquestes persones es manifesten, fan protestes, participen sovint en el Ple, s'entrevisten amb els representants polítics. El Sr. Vega pregunta perquè ho fan. Ho fan perquè volen que els seus representants es pronunciïn sobre aquests temes, que els escoltin. Avui hi ha hagut un exemple. Una entitat cultural ha participat en el Ple, expressant la seva preocupació pel que consideren que s'està fent: un atac a la cultura, a l'educació, a la cohesió social del país. Han acudit al Ple perquè volen que els representants polítics els escoltin i es pronunciïn. I volen també que els donin una resposta, i que facin tot allò que estigui a les seves mans, encara que sigui aprovant uns acords per remetre'ls a les institucions competents. Però tot i així, i quan això es fa en nom d'una col·lectivitat, té un pes. El Grup del PPC s'atribueix la defensa dels ciutadans d'una manera molt falsa. Els ciutadans esperen el contrari dels seus representants, que aquests estiguin a prop dels seus problemes.

La Sra. Peinado reitera que han estat 43 les propostes supramunicipals presentades. I afegeix que ha estat generosa, ja que no ha inclòs cap proposta que fes una mínima referència a Terrassa. La Sra. Peinado ho puntualitza pel que ha dit el Sr. Vega sobre les competències compartides. Hi ha hagut alguna proposta en la qual es reclamaven actuacions a d'altres administracions, però que també incloïen alguna actuació directa per part del propi Ajuntament. La Sra. Peinado lamenta que els altres Grups no siguin capaços de respondre amb arguments municipals la Proposta que fa el Grup del PPC. Aquesta Proposta és molt clara: que sobre les qüestions supramunicipals hi ha un instrument que és l'acord de la Junta de Portaveus. I si no, en tot cas, es proposa debatre-les al final, separades i amb una limitació de temps. Aquesta és la proposta del Grup del PPC, i cap de la resta de Grups ha dit res al respecte de la mateixa. Respecte al plantejament del Sr. Vega de què si aquests temes no es debaten en els fòrums on es tenen les competències no es debateran enlloc, la Sra. Peinado considera que sí es debaten en els fòrums adequats, siguin polítics o d'altres àmbits. El que sí és cert és que cap Regidor de cap Grup polític de Terrassa anirà a debatre'ls allà on corresponen les competències, perquè són Regidors de l'Ajuntament de Terrassa. Aquesta és la *síndrome del Diputat*. Els membres dels altres Grups temen veure's privats del seu minut de glòria, transmeten en definitiva els argumentaris dels seus respectius partits. La Sra. Peinado reitera que el Grup el PPC està plantejant solucions, intentant estalviar un autèntic suplici per als ciutadans.

El Sr. Pérez clarifica a la Sra. Peinado que si els Grups del PSC i d'ICV-EUiA no presenten propostes de resolució sobre la ciutat és, simplement, perquè governen. La seva actuació és governar. No presenten propostes, sinó que actuen, desenvolupen programes. La política, afegeix el Sr. Pérez, és en bona part pedagogia. La política no es pot allunyar dels ciutadans i amagar-se a les talaies, sobretot en uns moments de descrèdit, de desconfiança vers la política i els polítics. El Sr. Pérez recorda que un bon nombre de les qüestions que han plantejat les entitats que han participat en el Ple municipal ha estat sobre la manca d'habitatge, demanant la dació en pagament. Els membres del Grup del PPC també els escoltava, i també tenen fil directe amb els seus Diputats, a Madrid o al Parlament de Catalunya. També han participat en el Ple entitats del tercer sector, empreses d'economia social, reclamant que no es retallin les aportacions que venen de Madrid, unes retallades que les ofeguen i no les permeten treballar. L'Alcalde Sr. Ballart, i l'anterior Sr. Navarro, van rebre el comitè d'empresa de Mútua i de l'Hospital de Terrassa, que ha posat de manifest els problemes que representen, a nivell laboral i d'atenció a la ciutadania, les retallades. El Sr. Pérez pregunta si l'Alcalde de la ciutat els hi hauria d'haver contestat que aquest tema és supramunicipal i per tant no els podia atendre ni contestar, que aquest tema no va amb l'Ajuntament de Terrassa. El Sr. Pérez manifesta que sí que hi va. L'aposta del Grup d'ICV-EUiA és doble: polititzar tant com sigui possible la política i també la gestió. El que vol el Partit Popular és que els ajuntaments només

es dediquin a fer la gestió de la neteja, de l'enllumenat, etc. Tot el demés no els hi correspon. El Grup del PPC pretén negar aquest paper pedagògic de la política, d'explicar, de reivindicar, de reclamar, de prendre posicions, i vol deixar un espai a la política local totalment petit. El Sr. Pérez, enllaçant amb un debat anterior, manifesta que l'eliminació de la paga extra té molta importància per a la ciutat. També la té l'increment de l'IVA, o la reforma laboral. El Sr. Pérez recorda que la taxa d'atur de Terrassa està per sota de la mitjana d'Espanya. El Sr. Rodríguez no ho ha dit en el debat que ha tingut lloc anteriorment. També té importància la manca de polítiques actives d'ocupació per part del govern de l'Estat, que afecta després a la Generalitat de Catalunya i finalment arriba a l'Ajuntament de Terrassa. També la té la modificació de la Renda Mínima d'Inserció per part de la Generalitat de Catalunya. O l'eliminació del cofinançament amb les escoles bressol o amb l'Escola de Música, o la reducció dels contractes-programa de serveis socials. O la no acceptació de la dació en pagament. El Grup del PPC, recorda el Sr. Pérez, ha reivindicat en aquesta sala de Plens que s'incrementés la ràtio de membres de la Policia Nacional, quan hi era, o dels Mossos d'Esquadra. També ha reivindicat en aquesta sala de Plens la construcció de l'escola de Can Montllor. El Sr. Pérez pregunta si aquests assumptes són municipals o supramunicipals, i qui n'és el responsable, si l'Ajuntament de Terrassa o la Generalitat de Catalunya. El Grup del PPC cau, doncs, en totes les contradiccions. Aquest Grup ha reivindicat també en aquesta mateixa sala la programació del Quart Cinturó, o la Llei de Barris. La present Proposta de Resolució planteja una manera d'actuar que suposa un retrocés de la qualitat democràtica.

Intervé seguidament la Sra. Vigués, qui manifesta que és fals que no es presentin propostes de resolució d'àmbit municipal, en el sentit que el Grup del PPC entén per àmbit municipal, un sentit que el Grup de CiU no comparteix. Repassant les actes de les sessions plenàries es poden comptar les propostes de resolució d'aquest tipus. La Sra. Peinado podrà comprovar que el Grup de CiU n'ha presentat més durant el present mandat que el propi Grup del PPC. Malgrat que hi ha propostes que tenen una aparença més global, que afecten l'àmbit nacional, l'estatal o l'europeu, com la dels horaris comercials o el dret a decidir, es tracta d'assumptes que tenen efectes sobre la ciutadania de Terrassa. La Sra. Vigués pregunta si les botigues de Terrassa no són a Catalunya, i que defensant el model català no es defensen els interessos del botiguers de Terrassa; o si defensant el dret a decidir dels ciutadans de Catalunya no es defensa el dret a decidir dels ciutadans de Terrassa. Terrassa no és un espai intergalàctic, sense lligams amb cap altra realitat que no sigui ella mateixa. Moltes de les decisions que es prenen en el Parlament nacional, l'estatal o fins i tot l'europeu afecten la vida diària dels ciutadans de Terrassa. Per tant, el Grup de CiU, independentment de què li pugui convenir políticament més o menys que es debati en el Ple un tema concret, o que li sigui incòmode pels atacs constants i sempre negatius que el Grup del PPC, i també l'equip de govern, fan al govern legítim de la Generalitat de Catalunya, i per responsabilitat democràtica amb la ciutadania de Terrassa, no defugirà el debat i, en la mesura que es pugui, seguirà intentant assolir acords. Mai obviar els temes, com fa el Grup del PPC en les administracions en què governa. En el fons, en la present Proposta, com en d'altres temes que s'han debatut en el Ple, el Grup del PPC pretén posar portes al camp, que no és altra cosa que limitar el perímetre de la democràcia.

El Sr. Vega considera, en contra del que ha dit la Sra. Peinado, que s'han donat molts arguments i molt profunds. Però el Grup del PPC no té resposta. Està molt clar que la representativitat va molt més enllà de la capacitat de gestió de les competències legals, que els ciutadans no tenen ni perquè conèixer. El ciutadà vol la resolució dels seus problemes. Els representants municipals tenen aquesta responsabilitat i aquesta obligació, la de donar respostes. El Grup del PPC té un concepte molt diferent de la democràcia. La democràcia no és només governar o gestionar, sinó també escoltar, fer pedagogia. És escoltar a les persones, teixir complicitats, plantejar problemes i trobar solucions. A vegades aquestes solucions no estan en cap taula concreta,

perquè sovint els problemes són molt complexes, però comencen a tractar-se en un lloc i acaben solucionant-se. El Sr. Vega es refereix, per exemple, a la problemàtica de l'habitatge. Va començar com un moviment ciutadà, es van anar afegint associacions, també es van presentar propostes de resolució al Ple municipal i sessions monogràfiques del propi Ple. Malgrat que la solució actual no és la que desitjarien, sí es pot dir que tota aquesta força ha col·locat el problema de l'habitatge en el primer pla de l'agenda política. Això ha estat gràcies a aquesta força, i no gràcies a mirar si l'Ajuntament en tenia competències, o si tocava o no parlar-ne. El Sr. Vega recorda el plantejament que ha fet en la seva primera intervenció, i al qual la Sra. Peinado no ha donat resposta ni justificació. Respecte al que ha dit el Sr. Vega sobre el que no es fa aquí, a l'Ajuntament, perquè el Grup del PPC considera que no pertoca, i que a Madrid s'aprova mitjançant Decret Llei, sense un debat social, la Sra. Peinado no ha donat resposta. El Partit Popular ho fa perquè té majoria absoluta, dictant 28 Decrets Llei, batent tots els rècords de la democràcia.

La Sra. Peinado comença dient que ha entès perfectament perquè la resta de Grups municipals no volen reduir el temps de debat de les propostes supramunicipals: perquè no saben distingir-les. La Sra. Peinado pregunta com es pot dir que l'escola de Can Montllor no és un tema municipal. Per descomptat que ho és. I per descomptat que el Grup del PPC estarà a favor dels veïns de la ciutat. Aquest és un tema municipal, i afecta directament al municipi. A més, el que el PPC defensa al Ple també ho defensa al Parlament, a diferència d'altres forces polítiques. La Sra. Peinado demana a la resta de Grups que reflexionin en relació als efectes positius directes que han tingut les 43 propostes sobre la ciutadania de Terrassa. Després d'aquesta reflexió, la Sra. Peinado demana que aquests Grups votin en consciència.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	EN CONTRA
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Epígraf 23) Presentada pel Grup municipal de CiU, en relació a l'execució del projecte d'accés a la zona del Parc de la Llar.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« La zona del Parc de la Llar situada l'Avinguda del Vallès és un pol potent de la ciutat, no només en capacitat d'atraure consumidors, usuaris i clients de Terrassa i de la comarca, sinó de més enllà; tot i això, fa temps que aquesta zona presenta greus problemes de senyalització i d'accessibilitat, la solució dels quals consisteix en habilitar un parell d'accessos de girs a l'esquerra, -un al carrer Saturn i l'altre aprofitant el carril d'acceleració de l'autopista C-58-, ha estat repetidament reclamada per l'Associació de Comerciants del Parc de la Llar.

» Al Ple de 26 d'abril de 2012, el Grup Municipal de Convergència i Unió plantejava la necessitat de millorar els accessos a la zona del Parc de la Llar. S'exposava la dificultat d'accedir-hi venint per l'Avinguda del Vallès, des del sud, des de la C-16 o des de la carretera de Rubí davant la impossibilitat de dur a terme el gir a l'esquerra; es preguntava explícitament a l'equip de Govern quines eren les actuacions previstes en aquesta qüestió.

» El llavors regidor de Mobilitat donava resposta al mateix Ple i explicava que es podria realitzar un accés provisional al parc de la Llar a través del carril d'incorporació a la C-58 de l'avinguda del Vallès a l'alçada del carrer Saturn. Afegia que aquesta actuació formava part d'una separata del projecte de construcció d'un nou pont sobre la riera de Les Arenes a l'alçada del carrer Itàlia que de moment no es podia executar degut a l'elevat cost d'1.450.000 euros. El seu cost era de 24.480€, i es realitzaria durant l'any 2012, sempre i quan es poguessin aplicar romanents d'altres inversions en execució. Afirmava que es disposava de l'informe favorable del Departament de Carreteres de la Generalitat de Catalunya, sense el qual no es podria abordar la intervenció.

» Durant l'any 2012 no va ser possible obtenir el finançament necessari per a dur a terme aquesta actuació, que sí ha pogut ser dotada pressupostàriament enguany.

» Actualment ja es disposa d'un projecte acabat, concretament d'una memòria valorada, que preveu les obres necessàries per a la construcció d'un accés provisional a la zona mitjançant la construcció d'una calçada que possibiliti el canvi de sentit als vehicles que ascendeixen pel vial oest de l'Av. del Vallès, aprofitant l'inici del ramal d'incorporació a l'autopista C-58. El pressupost d'execució per contracte és de 35.244, 54,€, IVA inclòs.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

ÚNIC.- Executar amb la màxima rapidesa el projecte d'accés a la zona del Parc de la Llar d'acord amb els compromisos adoptats per l'Equip de Govern.»

Pren la paraula el Sr. Rull, qui assenyala que aquesta és una Proposta de Resolució que, malauradament, ja fa temps que es va plantejar per al seu debat en aquest Ple. De fet, ve de molt lluny. Es tracta de garantir l'accessibilitat a la zona comercial del Parc de la Llar. La idea és permeabilitzar-ne l'accés, i millorar-ne la senyalització. El Parc de la Llar és una zona molt potent des d'un punt de vista comercial, i que es troba, paradoxalment, isolada, malgrat estar al costat d'una de les grans vies de la ciutat, l'avinguda del Vallès. Des de l'accés sud de l'avinguda és impossible, en aquests moments, fer un gir a l'esquerra, ja sigui a la zona del carrer Saturn, o des del nord del Parc en els accessos de la C-58. L'Ajuntament de Terrassa, ja l'any 2006, va demanar a la Generalitat de Catalunya, a la Direcció General de Carreteres, el permís per poder fer un accés des de la zona nord del polígon del Parc de la Llar en l'accés a la C-58. L'any 2007, aquesta Direcció General va autoritzar l'Ajuntament de Terrassa per dur a terme aquesta actuació, sempre i quan fes una darrera sol·licitud formal. L'informe de la Direcció General va ser favorable. Ara fa un any, el Grup de CiU va proposar, en el torn de Precs i preguntes, que s'agilitessin aquests accessos. Si no es podia fer un accés provisional entre l'avinguda del Vallès i el carrer Saturn, es demanava que es pogués agilitar aquesta actuació. La resposta, en aquell moment, es va produir pel que aleshores era el Regidor de Mobilitat, l'actual Alcalde de la ciutat, dient que el tema estava enllestit, que les obres començarien al llarg de l'any 2012, i fins i tot va arribar a concretar el cost específic de l'obra. El cert és que un any després d'aquella presa de posició formal per part del Sr. Ballart, set anys després de la primera petició a la Generalitat de Catalunya, avui el més calent és a l'aigüera. En conseqüència, el Grup de CiU ha presentat aquesta Proposta de Resolució, per tal que es pugui executar amb el màxim de rapidesa el projecte d'accés al Parc de la Llar, d'acord amb els compromisos que en el seu moment va adquirir l'equip de govern, l'any 2007 i l'any passat. Finalment, conclou el Sr. Rull, s'ha assolit un acord amb l'equip de govern, en el sentit de reduir l'abast de la Proposta de Resolució a un únic acord. El que desitja el Grup de CiU és que aquest acord tingui incorporada una actuació ràpida i diligent, ja que actualment una zona que té llocs de

treball, i la capacitat de ser referent no només local sinó també comarcal i nacional, necessita que l'Ajuntament hi estigui al costat, invertint la tendència a una certa passivitat a l'hora d'estar al costat d'aquells que creen riquesa i ocupació a la ciutat.

El Sr. Rodríguez anuncia que el Grup del PPC donarà suport a la Proposta, valorant positivament l'acord assolit entre l'equip de govern i el Grup de CiU. El Sr. Rodríguez manté la seva crítica per la lentitud amb la qual s'ha desenvolupat el projecte de millora dels accessos al Parc de la Llar, acordat l'any passat, fins avui. El Sr. Rodríguez espera que no trigui massa en desenvolupar-se aquest projecte.

La Sra. Labòria comença ratificant que el compromís adquirit l'any passat en aquest Ple era executar l'obra. S'hi està treballant. S'ha redactat la memòria valorada del projecte, que inclou la senyalització. El pressupost és una mica més elevat del que es va calcular l'any passat, de 35.000 euros, incloent l'increment de l'IVA. La Sra. Labòria afegeix que hi ha disposició econòmica. Properament s'aprovarà i s'exposarà al públic. Es tracta d'un contracte menor. El termini d'execució de l'obra és de vuit setmanes. El govern és conscient de què l'obra és necessària. La Sra. Labòria no pot dir si es podria haver anat més ràpid. La situació econòmica és difícil. En aquests moments es disposa dels recursos. El Sr. Rull ha recordat una part de la intervenció del què aleshores, l'any passat, era el Tinent d'Alcalde de Planificació Urbanística. El Sr. Ballart puntualitzava que es faria durant l'any 2012 sempre i quant el seu cost, de 24.000 euros, es pogués cobrir aplicant romanents d'altres inversions en execució. Aquests romanents s'han pogut aplicar a partir del mes de març d'enguany. S'ha redactat la memòria valorada i es durà a terme ràpidament.

El Sr. Rull posa de manifest que aquest és un exemple de què amb petites actuacions es pot aconseguir un resultat molt important. Quan es parla de polítiques de promoció econòmica, en determinats casos no calen grans inversions, sinó una actitud adequada, diligent. Aquesta és una inversió relativament petita, en relació a la despesa que gestiona l'Ajuntament de Terrassa. Però l'impacte positiu que suposarà per aquell entorn tindrà un nivell de retorn molt alt. Aquesta és la línia de treball que al Grup de CiU li agradaria que apuntés l'equip de govern. El Sr. Rull no vol entrar en retrets. Sí ha volgut fer un repàs del context històric de la present Proposta de Resolució. El Grup de CiU se n'alegra de què finalment s'hagi pogut subscriure aquest acord, i que abans de l'estiu, si és possible, es pugui concretar aquesta obra.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 24) Presentada pel Grup municipal de CiU, en contra del secessionisme lingüístic en la llengua catalana.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« Tot i que el català és una llengua parlada per més d'11 milions de persones arreu d'Europa i 4 estats europeus: Andorra, Estat espanyol, Estat francès i Itàlia. Concretament a l'Alguer, Andorra, Balears, el Carxe, Catalunya, Catalunya Nord, Franja de Ponent i País Valencià. I malgrat que l'Estat espanyol va signar el 5 de novembre del 1992, i va ratificar el 9 d'abril del 2001, la Carta Europea de les Llengües Minoritàries o Regionals.

» Darrerament la nostra llengua pateix diversos atacs no sustentats per criteris científics sinó per criteris purament polítics, interessats i irresponsables.

Això és el que passa a:

- el País Valencià, on el Govern del Partit Popular dóna suport clarament a la institució secessionista de la Real Acadèmia de Cultura Valenciana, que no accepta la unitat de la llengua catalana, i que és un dels baluards més fermes, per bé que científic, de la llengua valenciana separada del català;
- a les Balears, en què el Govern del Partit Popular està al darrere de la potenciació de la llengua balear, amb normes lingüístiques diferents de la llengua catalana; i,
- a l'Aragó, on la Conselleria de Cultura del Govern del Partit Popular s'inventa el LAPAO, "llengua pròpia aragonesa de l'àrea oriental", i es crea l'Acadèmia Aragonesa de la Llengua, per definir una gramàtica i normes independents de la catalana, com si fossin una altra llengua. La llei obliga a la preeminència del castellà en la retolació oficial, en la relació amb les administracions, i en l'ensenyament. El català (o Lapao) queda minoritzat i la seva regulació i presència serà optativa.

» Aquests tres casos, afegit al què suposaria l'aplicació de l'anomenada Llei Wert, són un exemple clar del fet que els diversos governs de l'Estat Espanyol, en major o menor grau, no han acceptat que la diversitat cultural sigui una riquesa i l'hagin considerat com una amenaça per a una unitat que, en general, s'ha volgut obtenir a partir de la imposició, i no de l'assumpció de la diversitat.

» En aquest sentit, lamentem que novament haguem de sortir en defensa d'allò tan preuat com és la nostra llengua, el català. La llengua catalana ha estat i seguirà sent l'espina dorsal d'un model de societat que, en independència de qui governi, es basa en la integració i l'acolliment de qualsevol que vulgui formar part de la nostra societat.

» Malauradament, massa sovint, criteris estrictament partidistes s'anteposen a la ciència, a les tesis científiques internacionalment acceptades sobre la unitat de la llengua, i a la realitat: a Catalunya no tenim cap problema amb la cooficialitat de dues llengües; el problema el tenim quan una, que no és la pròpia malgrat ser-ne oficial, es vol imposar a l'altra i és qüestionada en la seva integritat.

» És per tot això que el Grup Municipal de CiU a l'Ajuntament de Terrassa es posiciona clarament i diàfana, com no podria ser d'altra manera, per les tesis acadèmiques que defensen la unitat del català, lamenta l'ús polític, interessat i irresponsable per part del Partit Popular de la qüestió lingüística i la seva lluita coordinada a diversos territoris de parla catalana per tal de laminar i minoritzar l'ús de la llengua i, l'entén com un més dels aspectes de la lluita de l'estat jacobí contra el procés de Transició Nacional de Catalunya, que democràticament, el poble de Catalunya, per mitjà de la seva majoria de representants ha iniciat.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Que l'Ajuntament de Terrassa esdevingui actor actiu en la defensa de la unitat de la llengua catalana a tots els territoris que la tenen com a llengua pròpia.

Segon.- Mostrar el rebuig a qualsevol mesura que posi traves a la ciutadania dels diferents territoris dels països de parla catalana a poder viure en la seva llengua pròpia amb normalitat.

Tercer.- Donar suport a les entitats i als grups de la nostra ciutat que treballen a favor de la plena normalització en l'ús social de la llengua, i de la seva unitat arreu dels territoris de parla catalana, i alhora, facilitar-ne la realització en allò que depengui de l'Ajuntament de Terrassa

Quart.- Traslladar els continguts d'aquesta proposta de resolució als governs de Catalunya, les Illes Balears, el País Valencià, i als seus respectius parlaments, així com també a les entitats Òmnium Cultural, Acció Cultural del País Valencià, Obra Cultural Balear, Iniciativa Cultural de la Franja i Plataforma per la Llengua.»

Pren la paraula el Sr. Perarnau, qui comença assenyalant que, com li deia avui un amic seu, defensar aquesta Proposta en contra del secessionisme lingüístic i a favor de la llengua, és com defensar l'esfericitat de la Terra. Però tal i com estan les coses, aquesta defensa s'ha de fer. El Sr. Perarnau té, doncs, una sensació molesta, com demanar que es reconegui que la Terra és rodona. No caldria fer-ho, però des del moment en què una certa política espanyola sembla més aviat pròpia d'un plató de la cadena "Intereconomía", cal insistir en la qüestió. Es tracta de defensar la unitat de la llengua catalana, una llengua que parlen onze milions de persones. Aquesta qüestió preocupa als terrassencs, si més no als nou Regidors i Regidores del Grup de CiU, que són ciutadans terrassencs. Per tant, aquest no és un tema supramunicipal, sinó absolutament municipal. Aquesta qüestió també preocupa a l'entitat que avui ha participat en el Ple i que ha parlat d'aquest tema. Aquesta entitat representa a més de nou persones. El Sr. Perarnau afegeix que la llengua catalana pateix atacs diversos, com ara la Llei Wert, en contra de la immersió lingüística, o amb d'altres actituds del Partit Popular, especialment a València, a les Balears o, l'última i més pintoresca, de la invenció del Lapao. Mitjançant aquesta Proposta, el Grup de CiU es posa, de manera clara i diàfana, a favor de la unitat de la llengua, a favor de les tesis i de les aportacions de la ciència lingüística, que defensa la unitat del català. També lamenta l'ús polític que se'n fa, un ús interessat i irresponsable. Tot seguit el Sr. Perarnau llegeix el contingut dels quatre acords que conformen la part dispositiva de la Proposta.

El Sr. Pérez comparteix els arguments exposats pel Sr. Perarnau, i també els exposats pel representant d'Òmnium Cultural avui en el Ple: la defensa de la unitat de la llengua catalana, establerta i reconeguda, científica i internacionalment. El Sr. Pérez es pregunta sobre què ha passat des de l'Estatut d'Aragó, que, encara que d'una manera una mica enigmàtica, reconeixia modalitats lingüístiques al seu territori, o més endavant quan reconeixia llengües minoritàries com ara l'aragonès o el català, que serien especialment protegides, tot considerant-les una riquesa cultural pròpia. El Sr. Pérez pregunta què ha canviat perquè la llei aprovada negui l'existència d'aquestes dues llengües, i les acabi etiquetant com unes llengües desconegudes; o què ha passat per deixar de respectar els drets dels parlants, com reconeix la legislació internacional, europea i espanyola. El Sr. Pérez considera que no es tracta d'una qüestió de canvi de nom, sinó d'una actitud partidista. En debats anteriors el Grup del PPC ha acusat a la resta de Grups de presentar al Ple de l'Ajuntament de Terrassa qüestions per complir amb les directives dels respectius partits. En el cas present es pot trobar, precisament, una actitud partidista, una estratègia que té per objectiu la uniformització, la recentralització, també a les Balears i al País Valencià. Al Sr. Pérez li preocupen poc les declaracions del Ministre Wert quan parlava d'espanyolitzar als nens catalans. El problema és que

aquestes paraules s'han traduït en articles d'una llei orgànica. Això és el més perillós. La pretensió és, doncs, segregat. També li preocupen les declaracions de la Delegada del govern, Sra. Llanos de Luna, o unes recents declaracions del Sr. Aleix Vidal-Quadras, que parlava de deixar caure la Generalitat de Catalunya i de la intervenció de l'Estat. Actuava així com un bomber piròman. El Partit Popular s'ho està carregant tot, i la llengua és un element bàsic d'un país.

Intervé seguidament la Sra. Peinado, qui reitera que aquesta és, novament, una proposta supramunicipal, i per tant no repetirà els arguments exposats en propostes anteriors. La Sra. Peinado es vol limitar a anunciar que el Grup del PPC hi votarà en contra. La Sra. Peinado es refereix a dos aspectes de la Proposta. En primer lloc, a la manca de respecte que demostra en intentar envair competències que corresponen a altres territoris. Les llengües cooficials són competència de les respectives comunitats autònomes, raó per la qual els Grups que donen suport a la Proposta no haurien de dir res respecte al que altres comunitats autònomes decideixin o regulen sobre allò que és de la seva única i exclusiva competència. A més, es falta al respecte no només a les institucions d'altres comunitats, sinó als seus habitants. El valencià està reconegut com a llengua minoritària per la Carta Europea de les Llengües Minoritàries o Regionals, a les quals es fa referència a la Proposta. Negar l'existència del valencià és una ofensa per als seus parlants. I encara més greu, dir que la Conselleria de Cultura del govern aragonès s'ha inventat el Lapao és radicalment mentida. Aquest acrònim ni surt a la llei ni surt del govern aragonès, sinó que ha estat inventat pels sectors ultracatalanistes que estan en contra de la llei. Si s'utilitza aquest terme referir-se a la llengua pròpia aragonesa de l'àrea oriental només pot tenir un objectiu: humiliar i burlar-se dels aragonesos. Després d'això, la Sra. Peinado pregunta com és possible que determinades forces polítiques retreguin a les demés que no respectin la diversitat cultural, quan són elles les que volen imposar les seves normes i criteris, quan no accepten allò que els demés regulen en el seu territori, quan el seu ideari es basa en instaurar un pensament únic, el seu. Aquestes forces polítiques s'estan especialitzant en l'art del més pur cinisme. En segon lloc, en la Proposta es diu que a Catalunya no hi ha cap problema amb la cooficialitat de les dues llengües; que el problema apareix quan una, que no és la pròpia, malgrat ser-ne oficial, es vol imposar a l'altra i és qüestionada en la seva integritat. La Sra. Peinado recorda que a Catalunya, per a més del 50% dels catalans, les seves llengües pròpies són el castellà i el català. La Sra. Peinado dedueix que els ponents de la Proposta cataloguen com a problema més del 50% de la població catalana, que parlen el castellà tant com el català. La Sra. Peinado sempre ha sospitat que per qui subscriu la Proposta allò desitjable fóra que desapareguessin aquests catalans. Però mai hagués pensat que gosarien posar-lo en una proposta de resolució. Parlant de repressions i d'imposicions, la Sra. Peinado recorda que a Catalunya la Generalitat prohibeix que es retoli únicament en castellà. En canvi, no es prohibeix que es retoli únicament en català. La Generalitat de Catalunya prohibeix que el castellà s'utilitzi com a llengua vehicular en l'educació, mentre que en català no. Aquest és un estrany concepte del que significa imposició. El ponents de la Proposta, i dels que la subscriuen, tenen un greu problema de distorsió de la realitat, que terminarà per perjudicar tothom. En darrer terme, la Sra. Peinado considera que si tal vegada no es notés tant la vena imperialista d'algunes forces polítiques, tindrien més èxit en les seves empreses.

El Sr. Aguado assenyala que el Grup del PSC té un compromís amb la ciutat. Després de la intervenció d'Òmnium Cultural en la sessió plenària d'avui, el govern ha assumit el compromís de respecte a les llengües i de defensa de la cultura. El Grup del PSC considera que aquest atac, que es fa més punyent i visible en allò que afecta al català com a llengua pròpia, és un atac a la cultura i a l'educació. L'ideari del PSC defensa la cultura i l'educació com les dues eines bàsiques per garantir el progrés i la cohesió social. Així doncs, se sent doblement agreujat pel despropòsit i l'atemptat a la raó i al coneixement que suposen les últimes propostes legislatives del Partit Popular. El Sr. Aguado es refereix també al gran desconeixement de la realitat social, cultural

i educativa que evidencien aquestes propostes, aquesta manera de fer política, que podria dir-se política de ficció. Aquesta manera de fer comporta un greu afebliment de la democràcia i un gran descrèdit de l'acció política. El PSC demana un exercici de responsabilitat democràtica a tots els partits. La feina dels representants polítics és procurar elements de progrés a la ciutadania, i no inventar realitats per desentendre's de l'autèntica realitat. El Sr. Aguado pregunta com es pot enfortir una llengua si la seva denominació són unes sigles sense cap mena de contundència etimològica. El Sr. Aguado pregunta si els terrassencs que llegeixen Jesús Moncada, autor de *Camí de Sirga*, o de *El Cafè de la Granota*, poden pensar que Jesús Moncada escrivia en Lapao. El que entenen és que forma part d'una cultura i d'un idioma. La unitat de la llengua es preserva a través de les seves variants, i aquestes variants són les que enforteixen la unitat. Això pot passar amb totes les llengües. El Partit Popular sempre actua enfocat contra el català. Es podria fer la prova amb el castellà, un idioma que es respecta en tant que llengua oficial. Per exemple, en el cas d'Andalusia, on el castellà té una riquesa i uns matisos especials, no es parla del "Lapa", la llengua andalusa pròpia d'Andalusia. Tampoc es parla del castellà que es parla a Galícia, que té una riquesa particular, la llengua especial galega del propi territori autònom, la "Legpta". Això no és seriós. I això és el que està fent el Partit Popular. El Sr. Aguado demana més serietat i respecte. La Sra. Peinado ha parlat de respecte. El respecte ha de ser a la possibilitat d'expressar-se en la llengua pròpia.

El Sr. Perarnau comença proposant que es reservi per al final de la sessió plenària un apartat per tractar sobre aquelles qüestions de les quals no se'n parla a les propostes de resolució, però que malgrat tot algú s'entesta en parlar. A la present Proposta de Resolució no es parla del castellà, ni de la llibertat d'ús del castellà a Catalunya. Es parla del secessionisme, un fet que està succeint. Qui no ho vulgui veure és que no sap res de filologia o està implicat en aquest tema. El secessionisme lingüístic és, en paraules de Gabriel Biliboni, un dels principals problemes que entrebanquen l'ús mínimament normal del català al País Valencià, a les Illes, etc. És i ha estat sempre una estratègia productiva contra l'ús de la llengua. Ja se sap que la millor manera d'acabar d'enfonsar un idioma de demografia modesta, com el català, en conflicte amb una poderosa llengua d'un Estat jacobí, és trossejar-la en uns quant trossos. Això ho diu una de les principals autoritats filològiques. Fa pocs dies, a Burjassot, una manifestació anticatalanista contra l'Alcalde va cometre actes vandàlics contra l'estàtua del poeta Vicent Andrés Estellés, glòria de les lletres catalanes, valencianes o com es vulgui. Aquesta llengua és única, unitària en les seves variants. Qualsevol que sàpiga alguna cosa de filologia no en pot dubtar. A més, el Sr. Perarnau considera que no s'està complint la Constitució, perquè aquesta Constitució, tan sagrada i intocable en alguns aspectes, no s'acompleix en d'altres. En el seu article 3.3 es diu que "La riquesa de las distintas modalidades lingüísticas de España es un patrimonio cultural, que será objeto de especial respeto y protección". Primer, afegeix el Sr. Perarnau, cal saber de què s'està parlant. Es fa referència a la riquesa lingüística d'Espanya. Per tant, cal saber alguna cosa de lingüística. Aleshores, el Sr. Perarnau pregunta si el Lapao representa un exercici de respecte i de protecció de la riquesa lingüística. El foment del secessionisme no és objecte d'especial respecte i protecció per part de la Constitució. Per tant, aquesta llei no es compleix. El Sr. Perarnau considera que tot plegat podria ser molt més fàcil. Els partits d'àmbit estatal, si volen complir amb l'article 3.3 de la Constitució, primer s'han d'informar, i si cal llegir i estudiar el que diu la ciència filològica sobre què és una llengua, sobre les seves variants, sobre què passa amb una llengua que intenta seguir processos de normalització, i que està poc protegida per un Estat, si vol sobreviure. Primer s'han d'informar, i després fer una declaració institucional sobre la unitat del català i de les seves variants. Així s'acabaria el tema d'una vegada.

El Sr. Pérez comença dient que la Sra. Peinado ha dit que les forces que defensen la unitat de la llengua tenen un problema. El Sr. Pérez confirma que sí existeix un problema: les

polítiques del Partit Popular. Potser caldria col·locar càmeres de videovigilància en la sala del Consell de Ministres, en atenció a les decisions que es prenen. El Sr. Pérez fa servir tot seguit un aforisme: la diferència entre un depredador i la seva presa és que el depredador es pot permetre una fallada, la presa no. Això és el que està fent el Partit Popular en la qüestió de la llengua: depredant, uniformant, recentralitzant, negant les diferències, fent servir un discurs dur i agressiu, com el que ha fet la Sra. Peinado anteriorment.

El Sr. Aguado recorda l'aforisme xinès segons el qual el que per a l'eruga és la fi del món, per a la resta del món és una papallona. Per molt que això sembli el final d'una etapa, d'estigmatització d'una llengua, no ho aconseguiran. El català no és només patrimoni de Catalunya. Potser fa nosa el nom, perquè en aquest cas el nom fa la cosa. I això molesta. Mai una llengua havia estat tan maltractada políticament i sempre per un mateix partit. La llengua se sustenta en unes bases científiques, i no es pot maltractar ni la cultura ni la ciència. Fa uns mesos, en aquesta sala de Plens, arran dels atacs a la llengua catalana, es comentava que el socialista Marcelino Iglesias va assentar les bases de l'acadèmia del català a Saragossa. El primer que va fer el nou govern va ser eliminar-la. Ja es preveia i es podia oïr la desfeta. El que no es podia pensar és que s'acabaria en aquest disbarat. A Terrassa es parlen desenes de llengües diferents, dues de les quals són oficials, el català i el castellà. El Sr. Aguado demana que es respectin.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	A FAVOR
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	EN CONTRA
ICV-EUiA	(3 vots)	A FAVOR

Epígraf 25) Presentada pel Grup municipal de CiU, de rebuig de l'actuació del Regidor de Comerç i de l'equip de govern municipal en relació al Consell Municipal de Comerç i Turisme i a l'acabament del Grup de Treball de la Rambla.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Convergència i Unió, és el que a continuació es transcriu:

« El dissabte 25 de maig llegíem amb sorpresa la decisió unilateral del regidor de Comerç i, per extensió, de l'Equip de Govern de suprimir un òrgan de participació, el Consell de Comerç i Turisme i de retruc el Grup de treball de la Rambla.

» El Consell de Comerç i Turisme de Terrassa és un òrgan de participació sectorial de caràcter consultiu de l'Ajuntament de Terrassa, subjecte al Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la llei municipal i de règim local de Catalunya amb la finalitat d'informació, proposta, consulta i assessorament en tot allò que afecti el comerç i el turisme de la ciutat.

» Les atribucions del Consell tenen caràcter consultiu, assessor i informatiu. Així, el Consell pot elaborar estudis, dictàmens i propostes en l'àmbit sectorial per al qual ha estat constituït. Entre aquestes atribucions, hi ha l'elaboració d'informes de caràcter preceptiu i relacionats amb la planificació estratègica de la promoció del comerç i del turisme de la ciutat.

» Són objectius del Consell de Comerç i Turisme:

- Estudiar i analitzar, Impulsar i fomentar l'activitat econòmica general, i la comercial i turística en particular, del municipi de Terrassa en el seu mes ampli sentit.
- Promoure noves fórmules de negoci.
- Dinamitzar i promoure l'oferta bàsica (comerç, restauració, turisme, oci, etc.) de Terrassa.
- Fomentar la utilització racional dels recursos naturals disponibles.
- Integrar els agents econòmics i socials de cara a la promoció de l'estructura econòmica del municipi.
- Promoure la presència activa del municipi de Terrassa en els esdeveniments de promoció turística nacional i internacional, procurant la coordinació de tots els sectors d'activitat interessats en el foment de l'activitat econòmica i turística del municipi.
- Promoure la presència activa del municipi de Terrassa en esdeveniments, fòrums de debat, conferències, etc. d'àmbit regional, nacional o internacional amb la finalitat de compartir experiències amb altres destinacions de configuració similar a la de Terrassa.
- Estudiar i promoure les condicions favorables per al desenvolupament econòmic del municipi.
- Proposar l'encàrrec i la realització d'estudis sectorials.
- Col·laborar amb altres organismes públics o privats en la consecució de les finalitats perseguides pel Consell.
- Coordinar tots els sectors involucrats en l'activitat econòmica del municipi.
- Elevar propostes a la consideració dels òrgans de govern de l'Ajuntament de Terrassa o d'altres Institucions i Organismes en el marc dels objectius generals de promoció i dinamització del turisme, comerç, oferta complementària i resta de l'estructura productiva del municipi de Terrassa.

» És inqüestionable que avui el funcionament d'aquest Consell no és satisfactori. L'equip de govern l'ha abocat a la inanició més absoluta. Fa massa temps que no ha estat convocat, malgrat que se n'ha reclamat la seva convocatòria repetidament. Cal recordar que durant força anys el Consell de Comerç havia estat un autèntic fòrum de debat i de concertació de les polítiques públiques en aquest àmbit.

» Més enllà d'un tema material, cal denunciar amb tota energia les formes emprades pel regidor de Comerç a l'hora de prendre aquesta decisió. Sense convocar el Consell decideix fulminar-lo per mitjà d'unes declaracions a la premsa.

» Aquesta manera de fer contradiu de ple l'esperit del Pla estratègic de Participació Ciutadana de Terrassa 2011-2015 i vulnera de ple l'intens treball que la Comissió Política de Participació Ciutadana està portant a terme des de fa temps en la revisió del Reglament de Participació Ciutadana d'aquest Ajuntament.

» Eliminar un òrgan de participació d'aquesta manera no és justament el que l'actual Reglament de Participació Ciutadana estableix: és competència del Ple la creació, modificació o extinció dels consells de participació per acord de majoria absoluta. I en l'esborrany de Reglament que s'està treballant es contempla la possibilitat que es requereixi un informe preceptiu del servei de Participació Ciutadana i Equipaments Cívics.

» I pel que fa referència al Grup de treball de la Rambla, el 30 de març de 2012, a iniciativa del Grup Municipal de CiU, l'Ajuntament en Ple va aprovar per unanimitat la creació d'un grup de treball específic de la Rambla per procurar la seva regeneració i dinamització i fer-ne l'eix social que la ciutat de Terrassa es mereix.

» Aquest grup de treball està format per representants dels grups municipals, de Terrassa Centre, de l'Associació de comerciants de Ca n'Aurell, de les associacions de veïns del Centre i de Ca n'Aurell, del Gremi d'Hosteleria i restauració i del Mercat de la Independència, i havia de presentar un primer document de conclusions en el termini de tres mesos.

» El primer document de conclusions es va enllestir al març del 2013 i fins a principis d'abril els membres d'aquest Grup de treball podien fer les seves aportacions. Tres membres n'han fet aportacions tot i que no va ser fins divendres passat que es va convocar una nova reunió; una reunió sense ordre del dia, malgrat ser-ne sol·licitat expressament.

» Ara bé un cop més la sorpresa va ser a través d'un mitjà de comunicació local en què vam llegir que el regidor de Comerç donava per tancat aquest Grup. Es trencava, novament, l'esperit de l'acord de l'Ajuntament en Ple, de la Comissió de Mobilitat i del Consell Municipal de Comerç.

» Cal dir que en la darrera reunió del Grup de treball es va quedar que si hi havia aportacions rellevants es convocaria una nova reunió per parlar-ne i si no era així el document seria debatut en el Consell de Comerç. Doncs bé, ni una cosa ni l'altra. El regidor de Comerç ha donat per tancat el Grup de treball.

» Així doncs, aquesta manera destrallera de fer les coses, sense consens ni previ avís, així com aquesta vulneració al què hom entén per participació ciutadana i a l'esperit que inspira els treballs fets fins ara en el procés de revisió del Reglament de Participació Ciutadana, fan que aquest Grup Municipal proposi al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Mantenir la vigència del Consell de Comerç i Turisme.

Segon.- No donar per acabada la feina del Grup de Treball de la Rambla fins que no se n'acordin les conclusions.

Tercer.- Rebutjar fermament l'actuació del regidor de Comerç i per extensió de l'equip de govern a l'hora de prendre unilateralment la decisió de suprimir un espai de participació com és el Consell de Comerç i Turisme i lamentar la seva actitud de menyspreu cap a aquest consistori en ple i cap a les entitats que formen part d'aquests òrgans de participació.

Quart.- Rebutjar fermament la decisió unilateral del regidor de Comerç i per extensió de l'Equip de Govern de donar per acabada la feina feta pel Grup de treball de la Rambla.

Cinquè.- Instar la regidora de Participació Ciutadana a fer una presa de posició formal sobre la idoneïtat de les maneres emprades pel regidor de Comerç a l'hora de decidir eliminar unilateralment un espai de participació com és el Consell de Comerç i de retruc el Grup de treball de la Rambla.

Sisè.- Instar l'alcalde a fer una presa de posició formal sobre si té sentit revisar l'actual Reglament de Participació Ciutadana sota aquests criteris arbitraris emprats per l'equip de govern de suprimir el Consell de Comerç i liquidar el Grup de treball de la Rambla.»

Pren la paraula el Sr. Rull, qui anuncia que a conseqüència del debat mantingut en un punt anterior, plantejat pel Grup del PPC, el Grup de CiU retira els acords Primer, Tercer, Quart, Cinquè i Sisè de la Proposta de Resolució, així com el conjunt de l'exposició de motius Per tant, la part dispositiva de la mateixa queda reduïda a un únic acord, amb el següent redactat:

« Únic.- No donar per acabada la feina del Grup de Treball de la Rambla fins que no se n'acordin les conclusions.»

El Sr. Rull afegeix que són conegudes les bases que van suscitar la presentació d'aquesta Proposta de Resolució: l'anunci fet a través d'un mitjà de comunicació per part del Regidor de Comerç, en el sentit de prescindir del Consell de Comerç, per una banda, i de donar per acabada la feina del Grup de Treball de la Rambla, per una altra. En la mesura en què en el debat anterior hi ha hagut una correcció, una esmena, per part de l'equip de govern, en el sentit de no qüestionar el Consell de Comerç, de mantenir-ne la vigència, i fins i tot encomanar-li un encàrrec tan important com el del pla estratègic de comerç, no té massa sentit mantenir tots els acords de la Proposta de Resolució. Davant de la perplexitat que van produir aquelles declaracions, el Grup de CiU demanava a la Regidora de Participació Ciutadana que es posicionés sobre aquesta decisió. També es demanava a l'Alcalde si tenia massa sentit continuar amb els treballs del Reglament de Participació Ciutadana, en la mesura que semblava que la nova tendència plantejada per l'equip de govern era mantenir relacions bilaterals o multilaterals amb organitzacions de la ciutat, estalviant-se els fòrums formals de participació, ja fossin els Consells de Districte, el Consell de Comerç o d'altres. El Grup de CiU tenia la sensació de què aquests fòrums funcionaven, però d'acord amb la teoria de la utilitat segons la qual les entitats se senten més còmodes parlant amb el Regidor, i no la Regidora, i no posant en comú determinats elements, es podria plantejar la desaparició d'aquest model. El debat anterior d'avui ha tranquil·litzat al Grup de CiU, i per això retira aquestes propostes d'acord. Es manté, tanmateix, l'acord segon de la Proposta de Resolució. El Sr. Rull recorda que al març de 2013 es va posar a sobre de la taula un document de conclusions, i es va obrir la possibilitat de fer-ne aportacions. Hi ha hagut tres organitzacions que les han fetes. El que es va acordar és que o bé es convocaria una darrera reunió o bé es transmetrien les conclusions al Consell de Comerç. Ara per ara, cap de les dues alternatives ha anat endavant. Per tant, es demana que no es doni per tancat el Grup de Treball fins que no se n'acordin les conclusions, ja sigui a través d'una nova reunió o simplement elevant-les al Consell de Comerç. Una altra cosa és el nou paquet de mesures, amb alguna de les quals el Grup de CiU hi pot coincidir, de reordenació de la circulació per la Rambla, i d'allò que s'hauria d'haver fet fa força temps, de permeabilització i de facilitar l'accés als diversos aparcaments subterranis de la ciutat. En un altre debat s'ha plantejat, de forma retòrica, per a què serveixen els grups de treball, si elements que són molt substancials, que s'haurien de tractar, es decideixen de manera unilateral, tot i que sigui legítim fer-ho, i se n'informi a través dels mitjans de comunicació. Per guanyar aquesta legitimitat, per fer que aquests grups de participació se sentissin útils, valdria la pena que aquests elements es debatessin, es posessin a sobre de la taula, i segur que es podrien aconseguir alts nivells de consens. El Sr. Rull puntualitza que el Grup de CiU retira també l'exposició de motius, ja que les reflexions que s'hi fan són conseqüència de l'article publicat en un mitjà de comunicació, i que en un altre moment de la present sessió plenària ha quedat aclarit i esmenat. Per tant, no tindria sentit mantenir l'exposició de motius.

El Sr. Pérez demana al Sr. Rull la retirada del tota la Proposta de Resolució. Aquesta Proposta no hauria d'haver arribat mai al Ple. El Grup de CiU, amb els acords que es plantegen,

obre una nova dinàmica i una nova via perillosa, la de reprovar un membre de l'equip de govern, en base a una interpretació d'unes declaracions d'un Regidor a un mitjà de comunicació, a partir de les quals se'n fa un titular. El Sr. Pérez pregunta si el Sr. Rull creu realment que es pot desmuntar un òrgan de participació d'aquesta manera. Aquesta Proposta de Resolució no s'hagués hagut de presentar mai. Respecte a l'acord segon, el Sr. Pérez recorda que el Grup de Treball està convocat per demà mateix. S'han dit moltes coses de la política, com ara que és l'art de fer possible allò impossible. Però hi ha una definició de Groucho Marx que s'adapta perfectament a aquesta Proposta de Resolució: la política és l'art de buscar problemes, trobar-los, fer un diagnòstic fals i aplicar els remeis equivocats. Això és el que ha fet el Grup de CiU amb aquesta Proposta. El Sr. Pérez reitera la seva petició de retirada del conjunt de la Proposta.

El Sr. Rodríguez considera que avui és un gran dia per al comerç de Terrassa. S'ha transaccionat la Proposta que el Grup del PPC ha presentat. Respecte a la presentada pel Grup de CiU, ara queda limitada a demanar el que es contemplava a l'acord segon. El Sr. Rodríguez demana al Sr. Aguado que accepti aquest punt, l'únic en què ha quedat la Proposta. No es pot donar per tancat el Grup de Treball de la Rambla. El Sr. Rodríguez s'imagina que potser en la reunió de demà aquesta serà la conclusió. No hi ha un document final de conclusions del Grup de Treball, que està paralitzat des del mes de març. El Grup del PPC donarà suport a l'únic acord en què ha quedat la Proposta de CiU, i reitera la seva petició al Sr. Aguado, per tal que continuï la línia positiva i de bona voluntat per afavorir el comerç de la ciutat.

El Sr. Aguado agraeix la retirada de pràcticament la totalitat de la Proposta, ja que és un exercici de responsabilitat i coherència. Construir tota una Proposta de Resolució sobre la interpretació d'un titular d'un diari, es fer-ho sense cap base. Davant d'un dubte, afegeix el Sr. Aguado, n'hi ha prou amb una trucada. Si al Grup de CiU li semblava un disbarat el que va llegir, hagués estat suficient amb una trucada. A l'acta de la Comissió Informativa de Promoció Econòmica del dia 20 de març, queda reflectit el següent:

“ Pren la paraula el Sr. Soler per tal de preguntar al Sr. Aguado sobre la reiterada petició de convocatòria del Consell de Comerç i Turisme.

El Sr. Aguado comença dient que el Grup de CiU és l'únic integrant del Consell que demana la seva convocatòria [ja que fins aleshores era així]. Afegeix que està convocada la Comissió Permanent, per tal d'estudiar els temes que es portaran al plenari.”

El Sr. Aguado afegeix que abans de convocar la Comissió Permanent es va convocar la Comissió Tècnica. En aquesta darrera es ratifica el sentiment del comerç local de no avançar en aquesta direcció i de fer-ho en altres. De la mateixa manera que es comunica que la Rambla està essent objecte d'una excessiva estigmatització, i que no n'hi hagi més comissions. El Sr. Aguado reitera que demà es reunirà el Grup de Treball de la Rambla. Quan el Grup de CiU llegia el titular de premsa, el Grup de Treball feia dies que estava convocat. No estava paralitzat. A l'última reunió, del 5 de març, tothom va prendre l'acord de què era la darrera reunió, com així consta en acta, i es donen uns dies, abans de Setmana Santa, per tal que si hi ha alguna puntualització es pugui considerar i traslladar al Consell de Comerç o a l'àmbit que es cregués oportú. Els membres del Grup del PPC no van complir amb aquest termini i van adreçar a l'equip de govern una petició sobre si encara estaven a temps de presentar esmenes. La resposta va ser afirmativa. Totes aquestes esmenes, com les presentades pel Grup de CiU o pel Mercat de la Independència, són repartides a tots les integrants del Grup de Treball. I no es va produir retorn. Paral·lelament es demana que es dissolgui aquesta comissió i que es treballi en allò que ja està consensuat, i situar el reclam polític en al marc de la Comissió Informativa o del Ple, per tal de no atabalar més al sector o estigmatitzar

més la Rambla. Davant de la insistència dels Grups de l'oposició, el govern, en comptes de desactivar el Grup de Treball el torna a convocar, per tal que es contrastin les diferents opcions respecte la darrera reunió. Per tot plegat, abans el govern ha votat a favor de la Proposta de Resolució del Grup del PPC. I per això es convoca el Consell de Comerç, perquè tothom pugui expressar-se. El Sr. Aguado demana al Sr. Rull que treballi més pel comerç de Terrassa, i per agilitar el pagament dels deutes que la Generalitat de Catalunya té amb les associacions de comerciants, des del 2011. El Sr. Aguado no vol polititzar el comerç, però si tota solució que el govern de la Generalitat de Catalunya ofereix al comerç és una loteria de Cap d'Any, no és una gran idea. El Sr. Aguado se n'alegra de la retirada de la Proposta perquè, en definitiva, el govern continua essent transmissor i altaveu d'allò que demana el comerç, sense voler passar per davant de ningú. Ho ha demostrat al Ple i davant el propi sector. Per això els Grups municipals tindran demà l'oportunitat de manifestar en el Grup de Treball de la Rambla, amb tots els seus membres, el que ara diuen al Ple. I per això el Grup del PSC votarà en contra de la Proposta de Resolució, ja que constitueix una deslleialtat vers el propi Grup de Treball.

El Sr. Rull llegeix allò publicat a la premsa: "Aguado desactiva los órganos consultivos del comercio. El Concejal de Comercio, Amadeo Aguado ha decidido revisar los mecanismos de consulta del departamento y desactivar el Consejo de Comercio, el instrumento de participación que durante los últimos años ha sentado en una misma mesa a comerciantes, al gobierno y a los partidos. *Lo hago a petición del sector*". Això és bàsicament el que ha dit el Sr. Aguado abans. Ha estat el Sr. Alcalde qui en l'últim moment li ha imposat una transacció. Ha estat en l'últim moment. El Sr. Aguado insistia en aquest plantejament, en aquesta actitud. Aquest és el problema de fons. Al govern li molesten profundament aquests òrgans de participació. Al llarg de les diverses expressions que ha anat fent el Sr. Aguado en aquest Ple, així ho ha reflectit. El Sr. Rull demana que no traslladi a l'oposició una responsabilitat que és directament seva. El Sr. Aguado sap perfectament què diu i què no diu, i amb quina intensitat ho vol dir. Planteja cercar altres mecanismes, que ja existeixen, que són molt legítims. La Comissió de Comerç Interior de la CECOT és molt potent i és un gran instrument per poder arribar a determinats acords. Però cal que el Sr. Aguado sigui honest, i posi aquests elements a sobre de la taula. El Sr. Rull li demana que sigui valent, i si creu que el Consell de Comerç no funciona ho expliqui davant del Ple, i que plantegi els canvis que s'han de plantejar; que no es comuniqui amb el món a través dels mitjans de comunicació. Aquesta és una molt mala praxi per aconseguir complicitat política. Aquest és el problema que té el Sr. Aguado i que fa la sensació que s'està estenent al conjunt de l'equip de govern. Quan el Sr. Aguado ha volgut, i molt sovint ho ha volgut, s'ha aconseguit teixir consensos. El consens no li ha de fer por, ni tampoc els òrgans de participació ciutadana. Al final de la seva intervenció ha parlat de la loteria. El Sr. Rull pregunta al Sr. Aguado què explica als comerciants de Terrassa sobre el tema del finançament del món del comerç. Pel que fa la loteria, el Sr. Rull manifesta que la loteria de Catalunya no té viabilitat en aquests moments. Això és un problema. I la recaptació de la loteria de Catalunya serveix bàsicament per destinar-la a objectius de caràcter social. És un mecanisme que quan ha funcionat ha estat important a l'hora de fer front a la important despesa social del país. Per tant, la Generalitat de Catalunya intenta reinventar una part d'aquesta loteria i buscar, si s'hi ofereixen, comerços per tal que quatre vegades a l'any facin de mecanismes voluntaris per difondre-la. Com es fa amb la loteria de Nadal, no per finançar el comerç sinó per donar una via de sortida a la loteria de Catalunya, gràcies als ingressos de la qual es poden fer programes de caràcter social. Per tant, entre allò que el Sr. Aguado explica a la gent del món del comerç, i que els espanta, i allò que realment és, hi ha un abisme brutal. Si cada vegada que el Sr. Aguado s'expressa ho fa amb aquest poc rigor, que l'ha caracteritzat avui, molt malament. En tot cas, el Sr. Rull vol acabar el debat en uns termes positius. Demà es reunirà el Grup de Treball de la Rambla i hi ha la possibilitat d'arribar a un acord. Es podran posar els elements en comú,

subratllant allò que uneix i no els elements que separen. Però aquesta lleialtat passa per utilitzar els instruments dels quals s'ha dotat l'Ajuntament, el més important dels quals és el Ple municipal.

El Sr. Pérez lamenta que arran de la seva consideració de què tant de bo no s'hagués presentat aquesta Proposta de Resolució, s'hagi obert un debat de política mediàtica. El Sr. Pérez té la voluntat d'acabar el debat amb una sensació positiva, que el Sr. Rull no ha aconseguit. El diàleg més eficaç és el que es fa sense soroll. I avui el Grup de CiU ha volgut fer soroll. És com un entrepà amb més pa que farcit. El Sr. Pérez espera que demà, a la reunió del Grup de Treball de la Rambla, es decideixi el que es decideixi, es torni a reconduir tot aquest debat, que de moment és aliè al propi sector.

El Sr. Rodríguez lamenta que el Sr. Aguado hagi espatllat el tarannà positiu amb el qual el Grup del PPC ha volgut afrontar el present debat, especialment després de la retirada de la pràctica totalitat de la Proposta de Resolució, reduint-la a un únic acord. El Sr. Aguado ha dit que el Grup del PPC no va complir amb els terminis de presentació de propostes en el Grup de Treball. El Sr. Rodríguez li pregunta a quins terminis es refereix. No hi havia terminis. No s'hi van fixar. Es va parlar de donar un temps fins a Setmana Santa o després. Però això no va quedar recollit a l'acta, ni havia un termini formal de presentació de propostes. Aquesta és una clara mostra de la importància que el Sr. Aguado dóna a aquest Grup de Treball: la incapacitat de fixar un termini per presentar propostes. Fa dos mesos que el Grup de CiU, el Mercat de la Independència i el Grup del PPC van presentar propostes a l'esborrany provisional del Grup de Treball. El que han rebut fins al moment és silenci. El Sr. Rodríguez va parlar amb el Sr. Aguado la setmana passada, i aquest li va dir que no estava previst convocar cap altra reunió del Grup de Treball. Fa més d'una setmana, justament quan el PPC de Terrassa va fer una roda de premsa demanant aquesta convocatòria, el Sr. Aguado va enviar un correu electrònic convocant la reunió de demà. Ja es veurà què es planteja demà i què surt de la reunió. El Sr. Aguado ha dit que els comerciants no volen més reunions. El PPC hi està d'acord. No volen més reunions sinó actuacions. Però en tot cas, el que ha de fer el Sr. Aguado és terminar allò que va començar. Si va començar el Grup de Treball de la Rambla el 18 de juny de l'any 2012, el que cal és acabar la feina feta, i que no sigui un altre instrument, com el Pla Estratègic de Comerç, que quedi totalment inacabat.

El Sr. Aguado assenyala que el comerç necessita calma, i això és el que s'intenta fer des de la Regidoria. Pel que fa a la intervenció del Sr. Rodríguez, el Sr. Aguado manifesta que el termini el va fixar la comissió, i el Sr. Rodríguez hi era present. En relació a la intervenció del Sr. Rull, el Sr. Aguado li demana que no faci acusacions de voler acabar amb la participació. El Sr. Aguado torna a llegir l'acta de la reunió de la comissió tècnica del Consell de Comerç del dia 5 d'abril: "Els assistents mostren el seu acord en plantejar el canvi de funcionament del Consell de Comerç i Turisme, en el sentit que el Plenari no és un instrument útil, i cal més un funcionament en forma de grup de treball. Acorden que sigui un òrgan efectiu de treball a nivell tècnic, on es prioritzi l'eficàcia i la capacitat de resolució dels temes que interessin al sector del comerç, ja que tal i com està estructurat el Consell no és operatiu." Això és participació: fer-se'n ressò del que demana el sector. El Sr. Aguado reitera que el Grup del PSC votarà en contra de la Proposta, ja que demà està convocat el Grup de Treball de la Rambla, i allí els Grups polítics podran dir el que estan plantejant avui en el Ple. Per això no és bo duplicar l'acord plantejat, per respecte a la reunió de demà.

El Sr. Rull considera que la virtut que han de tenir els governants és no crear problemes allà on no n'hi ha. En aquest cas, a través d'aquesta dèria de qüestionar tot el que havia fet la Regidoria anterior, s'estan creant uns problemes allà on no hi eren. Si el Ple decideix crear un Grup de Treball de la Rambla; si l'equip anterior de la Regidoria de Comerç s'ho pren seriosament; si s'hi treballa amb intensitat, buscar un problema allà on no hi és suposa esmenar, també a través

d'un mitjà de comunicació, tot allò que havia fet l'equip anterior. El Sr. Rull recomana al govern tranquil·litat, discreció, fer feina, fer-la bé i fer-la ràpida. També que distensió la relació amb la societat civil i amb la resta de formacions polítiques del Consistori. Al Grup del CiU no li hagués agradat haver de presentar una Proposta com aquesta. En cap cas, com ha dit el Sr. Pérez, es parla de reprovar. Es parla de rebutjar determinats plantejaments i actituds, que pel que s'ha intuït en el debat de l'anterior Proposta de Resolució relativa al comerç, al Sr. Pérez tampoc li han generat massa comoditat. El Sr. Rull insisteix, de la mateixa manera que el Grup de Treball de la Rambla es va crear per acord del Ple, en què fóra bo tancar-lo amb un acord del Ple.

Es procedeix tot seguit a la votació de la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, entenent que aquesta està formada per un únic acord, transcrit anteriorment, el qual és desestimat amb el següent resultat:

PSC	(11 vots)	EN CONTRA
CiU	(9 vots)	A FAVOR
PPC	(4 vots)	A FAVOR
ICV-EUiA	(3 vots)	EN CONTRA

Epígraf 26) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 27) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions números 2.640 a 3.843/2013, així com els tramitats electrònicament (385 a 521), dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 2.640/2013, de 5 de març, al 3.843/2013, de 19 d'abril d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 385 al 521). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 28) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 10 i 24 de maig d'enguany (sessions números 8 i 9/2013, respectivament).

Epígraf 29) Donar compte de les Declaracions de la Junta de Portaveus, si s'escau.

En compliment del que preveu l'acord aprovat per la Junta de Portaveus, i del qual se'n va deixar constància en la sessió de l'Ajuntament en Ple de 25 de març de 2004, pren la paraula la Sra. Salvador, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Un altre mes, des del Ple de l'Ajuntament de Terrassa manifestem el nostre rebuig envers la violència masclista. I malauradament ho fem en un mes en què les víctimes mortals han tornat a créixer alarmantment, i en són ja 22, dues d'elles a Catalunya.

» Fa pocs dies hem celebrat el Dia d'Acció per la salut de les dones, un dia que serveix per recordar la relació que existeix entre la violència i la salut. Per recordar que les dones emmalalteixen a causa de la violència masclista, i especialment per la violència exercida per la seva parella, que suposem és la persona que les estima. Des de la medicina ens diuen que les dones tenen, en major proporció que els homes, problemes d'ansietat, de depressió, d'angoixa, trastorns de l'alimentació o trastorns de la son, i també fibromiàlgia, molts tipus de malalties reumàtiques, migranyes o determinats trastorns neurològics.

» Es podria fàcilment caure en la temptació de pensar que les dones, genèticament, tenen més predisposició a emmalaltir. Però no ens enganyem. Molts dels problemes de salut que les dones presenten són per culpa de la situació de pressió, sotmetiment, abandonament, menyspreu o agressions físiques, psicològiques, socials, sexuals o de qualsevol tipus a les que sovint estan exposades al llarg de molts anys.

» Perquè es facin una idea, actualment hi ha a l'Estat espanyol 97.000 dones amb atenció policial, i 15.000 amb protecció activa. Imaginin-se què és viure constantment amb por, sota amenaça. Sens dubte és un estat de tensió i angoixa, que fàcilment pot desembocar en trastorns de salut. I potser no és el moment d'omplir-los el cap de números o estadístiques. Però cal recordar, en aquest sentit, que segons un informe del Consell d'Europa, la violència del marit, company o pare, és la primera causa al món de mort i invalidesa permanent entre les dones de 16 a 44 anys, per sobre del càncer, els accidents de trànsit o les guerres. I com afirma l'OMS, la violència de gènere és la segona causa d'anys de vida saludable perduts per les dones i un factor essencial en el deteriorament de la salut i causant de pèrdues irrecuperables en l'esfera psíquica, física i social.

» Les conseqüències de la violència sobre la salut de les dones són evidents. I per això les polítiques públiques contra la violència masclista són importants. Des de l'Ajuntament de Terrassa reiterem la necessitat de continuar treballant per prevenir i eradicar la violència masclista, protegint les dones que la pateixen, i també dedicant esforços i recursos a formar el personal que les atén i sensibilitzar la societat contra la violència masclista.»

Tot seguit, i en compliment de l'esmentat acord de la Junta de Portaveus, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci, atès que malauradament durant el mes en curs s'han produït víctimes mortals de la violència contra les dones.

Epígraf 30) PRECS I PREGUNTES

Pren la paraula en primer lloc el Sr. Rodríguez, qui es refereix al programa, emès pel canal públic de televisió Terrassa Vallès, anomenat "...amb l'Alcalde". Aquest programa té per objecte, sempre segons la descripció que es dona a la pròpia web del canal televisiu, que l'actual Alcalde de la ciutat, Jordi Ballart, analitzi i avalui l'actualitat de Terrassa i les inquietuds de la ciutadania, des de diferents llocs de la ciutat. Tenint en compte que ja s'han emès quatre edicions del programa, el Sr Rodríguez demana informació d'on va sorgir l'idea original del mateix, els seus nivells d'audiència, el cost de realització i emissió, la persona encarregada de decidir el contingut de cada programa, amb quina antelació li són facilitades les preguntes al Sr. Alcalde, i la persona encarregada de preparar les respostes, en el supòsit que no sigui directament el propi Sr. Alcalde.

El Sr. Turmo comença la seva intervenció donant una informació adreçada al Grup municipal de CiU. Al Reglament Orgànic Municipal està previst que l'apartat de Precs i preguntes tingui una durada de trenta minuts per a la formulació de preguntes i per donar les respostes, tot i que a la pràctica, i en funció de la flexibilitat dels diferents alcaldes d'aquest Consistori, permeten que les preguntes i les respostes s'estenguin durant el temps que sigui necessari. Però hi ha una reglamentació i una durada limitada en el temps, per donar un ordre als diferents apartats, encara que a la pràctica no es compleixi. Si s'hagués aprovat la Proposta de Resolució del Grup del PPC, segurament no haguessin estat quinze els minuts destinats a l'apartat de propostes supramunicipals, però potser sí trenta. El Sr. Turmo demana si fos possible, i fruit del debat que s'ha produït al final de la darrera Proposta de Resolució del Grup de CiU, fixar uns criteris generals, perquè no és la primera vegada que es produeix, en quant a terminis per treballar sobre suggeriments, esmenes o consideracions a documents que s'elaboren en determinades comissions, grups de treball o reunions planificades per treballar sobre diferents qüestions. El Sr. Turmo fa aquest plantejament per evitar tornar a escoltar manifestacions com les que ha fet el Sr. Aguado respecte de si havia un termini o no. En moltes ocasions, fruit d'un treball o d'un procés, quan ja hi ha un document, els Grups de l'oposició tenen pocs dies per presentar-ne esmenes. El Grup del PPC no té cap inconvenient en quant a la dedicació d'hores i a la capacitat de treball. Però no disposa d'equips tècnics ni d'assessors. Per això, si realment hi ha voluntat d'assolir consensos, el Sr. Turmo demana que es flexibilitzin aquests terminis. El Sr. Turmo fa el suggeriment de què es fixi com a termini general, quan hi hagi un document treballat o ja s'hagi presentat, un temps que serveixi de referència per fer valoracions o suggeriments per part dels Grups de l'oposició. Així s'evitarà l'ús interessat, i fins i tot desafortunat, que abans ha fet el Sr. Aguado en relació al Grup de Treball de la Rambla. En un altre ordre de coses, i fruit dels danys que s'han produït en la part sud de la Terrassa de la riera del Palau, com a conseqüència de les últimes pluges, el Sr. Turmo considera que fóra important treballar algun tipus de document, amb independència de les pròpies actuacions que s'impulsen per part de l'equip de govern, que articulés una actuació política conjunta, de tots els Grups polítics municipals de l'Ajuntament, encara que segurament el Grup de CiU no s'hi podrà sumar, com en el cas de l'escola de Can Montllor, el tancament de la qual compta amb el seu suport, per reclamar a l'Agència Catalana de l'Aigua el compliment de les seves obligacions de neteja, conservació i manteniment de les rieres de Terrassa. Es tracta d'un tema que afecta directament a la ciutat, especialment en qüestions de seguretat. I reclamar a l'ACA que actuï amb urgència quan es donin raons de seguretat i sigui necessària l'actuació per al bon estat de conservació i manteniment. En tercer lloc, el Sr. Turmo, recollint el suggeriment d'unes estudiants de ciències polítiques, que estan duent a terme un treball en relació a la política municipal, demana, si fos possible, millorar el contingut de la pàgina web de l'Ajuntament de Terrassa, a l'hora d'informar tant de la realització dels plens ordinaris, o extraordinaris en el seu cas, així com del contingut de l'ordre del dia, per facilitar o apropar la política municipal, de la qual el Ple ordinari de cada mes és la seva màxima expressió, a la ciutadania. Aquesta informació ja hi és, però convindria millorar-la o potenciar-la. Una altra qüestió té a veure amb l'ordre del dia que acostumen a tenir els plens ordinaris de la nostra ciutat, i amb tantes propostes que no tenen contingut sobre competències municipals, encara que afectin a la ciutat, com li afectat tot, fins i tot un tractat internacional. Aquests temes no faciliten l'interès per les qüestions que són objecte de debat i es genera desafecció. El Sr. Turmo recorda que l'altre dia algú li preguntava perquè pensava que hi havia desafecció vers la política. Hi ha moltes consideracions que es podrien fer. Però el Sr. Turmo va dir que perquè segurament hi ha dues realitats, i l'Ajuntament de Terrassa n'és un exemple. Una realitat és la política, els interessos dels partits polítics, i l'altra és la realitat social. En tot cas, el Sr. Turmo reitera la seva petició de millora dels continguts de la pàgina web de l'Ajuntament de Terrassa, per facilitar informació sobre el Ple municipal, el seu contingut i la seva realització. Finalment, tot i que el Grup del PPC no té inconvenient en estar en el Ple, si fa falta fins a les dues o les tres de la matinada, hi ha raons de conciliació familiar que aquest Grup defensa. Hi ha horaris que per a moltes persones amb família

són difícils de poder-los compatibilitzar amb l'activitat política, i tenint en compte que no prosperen les propostes del Grup del PPC per dedicar les sessions plenàries només a temes municipals, el Sr. Turmo proposa, i es materialitzarà en una Proposta de Resolució, encara que sigui una qüestió que ja es va tractar en el seu moment, i amb l'exemple d'avui si es mira l'assistència al saló de Plens, que s'avancin les sessions ordinàries a les cinc de la tarda.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Salvador, qui es refereix a un prec que el Grup de CiU va efectuar a la reunió de l'Ajuntament en Ple d'octubre de 2011. El prec tenia a veure amb l'actuació de l'equip de govern respecte a la incorrecta instal·lació d'antenes parabòliques i aparells d'aire condicionat a les façanes dels edificis. Ambdues instal·lacions estan regulades a l'article 260 de la normativa urbanística del POUM, aprovada per unanimitat dels Grups municipals. La Sra. Salvador sap que s'han dut a terme diverses actuacions de caire pedagògic i informatiu, però continuen sent insuficients. Potser cal plantejar-se fer altres tipus d'actuacions, arribat el cas en què s'incompleixi reiteradament la normativa. La resposta de l'equip de govern en aquell moment va ser que era conscient de la problemàtica, que s'havia fet molta feina informativa i de sensibilització, i que la gent ja coneixia que certes actuacions no estaven permeses; que s'intensificarien al màxim les tasques d'inspecció i de sanció, posant tots els mitjans al seu abast per poder-ho solucionar. Així doncs, la Sra. Salvador vol conèixer quines tasques d'inspecció i sanció s'han posat en marxa, desglossades per barris des de l'octubre de 2011 fins a l'actualitat, i com pensa continuar treballant per eradicar aquestes males pràctiques ja que, com es pot observar, no s'han solucionat. Un altre prec té relació amb el reg automàtic situat a les placetes del Passeig 22 de juliol, entre els carrers Aneto i Ordal, al barri de Les Arenes. Les voreres que donen a aquestes places són molt estretes, la qual cosa fa que quan passen dues persones simultàniament, una d'elles trepitja la zona verda i per tant les canonades del reg, que estan a la vista, molt sovint es trenquen, provocant escapaments d'aigua continus. Segons les queixes veïnals, el Consistori és conscient d'aquesta situació perquè molt sovint fa reparacions puntuals. La Sra. Salvador considera, però que caldria una acció definitiva, ja sigui ampliant les voreres o canviant el tipus de reg i protegint les zones verdes que ara es trepitgen, per tal d'estalviar aquesta despesa continuada. És una zona per on passa molta gent, sobretot l'alumnat del col·legi i l'institut propers, i per tant caldria una acció definitiva. En un altre ordre de coses, la Sra. Salvador recorda que a partir de l'1 de juny entrarà en funcionament el procediment de certificació energètica d'edificis existents. Això vol dir que segons la normativa estatal serà exigible per als contractes de compravenda o lloguer de la totalitat o parts d'un edifici (pisos o locals, per exemple), així com edificis públics de més de 500 m², la presentació als compradors o llogaters del certificat d'eficiència energètica. Malgrat que ja s'han emès de forma voluntària alguns d'aquests certificats, per part de l'ICAEN, i tenint en compte que és competència del govern nacional el fet d'informar i ja ho està fent, fóra necessari també que s'aprofitessin els recursos municipals per informar la ciutadania en la mesura que es pugui, ja que s'estan generant certes incerteses. La Sra. Salvador vol conèixer quines accions ha dut a terme el Consistori per tal d'informar la ciutadania d'aquesta nova norma. La Sra. Salvador proposa que l'Ajuntament de Terrassa aprofiti una guia informativa de la qual disposa l'Institut Català d'Energia, penjada al seu web, i que fóra interessant aprofitar els seus continguts i difondre'ls a nivell municipal a través dels recursos de què ja es disposa.

La Sra. Playà comença recordant que fa poc va tenir lloc la primera trobada dels Consells de Nens de Catalunya. Els petits polítics van aplegar-se per escriure de forma conjunta un manifest en el qual es van fer públiques les demandes que exigien als responsables polítics. Els nens van demanar als polítics que els tinguessin més en compte i que treballessin per tenir unes ciutats més netes, solidàries i sostenibles. La Sra. Playà considera que Terrassa seria objecte de les demandes d'aquests nens, ja que no es pot considerar una ciutat neta. Hi ha carrers i indrets que fan pena. Un d'ells, que s'està degradant cada dia més, és el carrer del Portal Nou, en el seu primer

tram, que fa pena. Està ple de pintades i amb una presència cada dia més gran de cartells enganxats als fanals, a les parets i als llocs més inversemblants. Per això la Sra. Playà demana que s'efectuï la neteja d'aquests cartells i, al mateix temps, que es procedeixi a imposar les corresponents sancions. Per altra banda, la Sra. Playà recorda que durant el mandat anterior ja va fer un prec en relació a la falta de manteniment de la zona enjardinada que es troba al final de la Rambleta del Pare Alegre, donant a la benzinera i propietat d'aquesta. L'equip de govern va dir que se la requeriria per a què fes la neteja de la zona. Fa dues sessions plenàries es va tornar a demanar el mateix, ja que la zona continua en el mateix mal estat, amb una considerable falta de manteniment i amb residus orgànics al terra que envaeixen les voreres. Això fa que l'entrada a la ciutat, que ja no és gaire agradable ni acollidora, resulti encara més decebedora. Per aquests motius la Sra. Playà pregunta sobre quines actuacions s'han realitzat encaminades a què es faci, per part dels propietaris de la zona, l'arranjament de la mateixa. En darrera instància, la Sra. Playà es refereix al mal estat de brutícia i deixadesa de l'accés al parc de Vallparadís pel carrer de Sant Joan. En aquell indret no se sega l'herba. El terra està ple de restes orgàniques i deposicions d'animals, així com de restes arbòries, de runes de les parets de les finques colindants, que van caient i no es retiren. La Sra. Playà demana que es procedeixi a la seva neteja.

La Sra. Valverde demana en primer lloc que s'instal·lin papereres en un tram de la carretera de Castellar, des del carrer de la Castellassa de Sant Llorenç fins a l'avinguda Font i Segué, on hi ha la rotonda. Es tracta d'un tram pel qual hi transita molta gent, passejant amb gossos, i no hi ha ni una paperera per poder llençar els excrements dels animals. La Sra. Valverde també demana que s'incrementi la recollida de residus a la zona de Mossèn Homs, sobretot durant els caps de setmana. Es tracta d'un indret on hi va molta gent. En el camí asfaltat d'accés només hi ha una paperera, justament a l'entrada d'una zona de parc infantil. En aquest parc, on sovint s'hi celebren festes d'aniversari, no hi ha papereres. L'única paperera que hi ha al vial és insuficient per llençar-hi les deixalles. Caldria doncs posar-n'hi més, i demanar també que sobretot els caps de setmana, quan hi ha més gent, s'incrementés la recollida.

El Sr. Oriach agraeix al Sr. Alcalde la seva benevolència en quant a l'aplicació del límit de trenta minuts per a l'apartat de Precs i preguntes. D'aquesta manera, la resta de Regidors i Regidores, apart del Sr. Turmo, també podran intervenir, fent prec i preguntes. El Sr. Oriach pregunta tot seguit en relació al que havia estat un temple evangèlic situat al carrer de Galvani, en un edifici modernista catalogat. Aquest edifici està tapiat des de fa força anys. El Sr. Oriach pregunta en relació a la previsió d'ús d'aquest edifici per part de l'Ajuntament, sobre la seva possible alienació o el destí final del mateix, si n'hi ha algun de plantejat.

El Sr. Soler posa de manifest que s'han fet inspeccions a determinats despatxos d'advocats, en relació a la legalització d'activitats. El Sr. Soler demana que s'informi en relació a aquestes inspeccions, i a què fan referència aquestes preteses legalitzacions. En segon lloc, el Sr. Soler es refereix a la Comissió Informativa de Promoció Econòmica, tot dient que no es va informar en el seu moment en relació a la Plataforma d'Agents Públics i Privats per a la Integració del Sistema d'Innovació de Terrassa (PAPPISIT), ni respecte la seva creació ni sobre els seus programes. El Sr. Soler agrairia que la comissió fos realment informativa, que es donessin les explicacions oportunes no a través de la premsa sinó a la pròpia comissió, i no una vegada s'han dut a terme determinades actuacions sinó abans.

La Sra. Vigués es refereix a les benzineres que hi ha tancades a la ciutat, i pregunta quina és la situació de cadascuna d'elles, si els tancaments són definitius, quins són els protocols que s'estan seguint per controlar els dipòsits soterrats, els gasos, els fluïts, les aigües subterrànies, i com és que encara figuren senyalitzades en alguns punts. Per altra banda, la Sra. Vigués es refereix

a la Masia de Can Parellada. Al mes de febrer el Grup de CiU va fer unes preguntes en relació a aquest edifici, demanant informació sobre de qui era la titularitat, i si havia algun projecte per aturar la seva degradació. S'ha conegut que durant les darreres setmanes la masia ha estat objecte d'actes vandàlics, entrant dins l'edifici, rebentant les portes, fins i tot a la part d'accés de l'edificació on hi havia les quadres. La Sra. Vigués pregunta si s'han fet actuacions al respecte o si es té coneixement dels fets.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Gallardo, per tal de donar resposta a la intervenció del Sr. Rodríguez. El format d'un programa a través del qual l'alcalde d'una ciutat pugui contactar amb els seus conciutadans, a través dels mitjans de comunicació, no és un format nou. Ja s'ha fet a Terrassa anteriorment. També a d'altres ciutats. La idea, per tant, no és original d'ara mateix, sinó que es recullen unes idees que s'estaven practicant des de fa temps. Respecte a l'audiència, el Sr. Gallardo assenyala que no es poden donar dades en aquests moments, ja que des de fa un temps aquelles empreses independents que s'encarregaven de mesurar l'audiència de les televisions locals i comarcals, ja no ho fan. Només s'encarreguen de les grans cadenes de televisió. El Sr. Gallardo afegeix que l'audiència del canal Terrassa Vallès, en l'última medició que es va fer, estava per sobre de 40.000 persones de mitjana. Però en relació a un programa que ha començat fa unes setmanes no es disposa de dades, per les raons abans exposades. Sobre el cost, el Sr. Gallardo no pot donar ara mateix una xifra. S'ha triat un format de programa que intenta minimitzar els costos. Es poden consultar les dades i donar al Sr. Rodríguez la informació que ha demanat en un altre moment. Es tracta d'un programa que compta amb una professional del periodisme, la seva directora, que decideix les preguntes que es fan, a partir d'una bateria de preguntes possibles, ja sigui per mitjans visuals, d'àudio, preguntes telefòniques o escrites per mitjans electrònics. El Sr. Gallardo afegeix que ningú li ha de preparar les respostes a l'Alcalde de Terrassa, que és prou coneixedor de la política municipal i de la ciutat, ja que la trepitja diàriament. Té doncs un coneixement exhaustiu de la ciutat. A més, el Sr. Gallardo considera que no fóra correcte que ningú li preparés les respostes, ja que ell, com a màxim responsable de l'Ajuntament de Terrassa, ha de saber què dir, ja que el que passi en el futur és la seva responsabilitat.

El Sr. Vega respon en primer lloc al Sr. Turmo sobre la fixació d'un termini general per a la presentació de suggeriments o propostes. El Sr. Vega considera que pot ser interessant, però aquest és un tema que tal vegada convindria plantejar en el marc de la Junta de Portaveus, i en el cas que els propis òrgans no fixin d'antuvi els seus terminis. Respecte a la pàgina web, el Sr. Vega està d'acord amb el Sr. Turmo sobre l'interès d'informar a través de la web. Tot i així, el Sr. Vega assenyala que tractant-se d'un tema tècnic, li concretarà la resposta en un altre moment. Les sessions plenàries es publiquen íntegres a YouTube. Els ciutadans, per tant, tenen una informació detallada. Si posar l'ordre del dia de les sessions pot contribuir a una millor informació i transparència, el Sr. Vega anuncia que també s'incorporarà. Pel que fa a l'avançament de les sessions ordinàries del Ple, el Sr. Vega assenyala que es tracta d'un tema propi de la Junta de Portaveus. En relació a la masia de Can Parellada, el Sr. Vega anuncia que informarà en un altre moment a la Sra. Vigués, ja que ara no disposa de la informació. Respecte a la intervenció del Sr. Soler, el Sr. Vega puntualitza que no es tracta pròpiament d'inspeccions, sinó de regularitzacions de padrons. Un principi de justícia fiscal és que totes les persones que hagin de pagar ho facin. El que es fa habitualment en comerços i altres activitats, i quan correspon, és una regularització dels padrons, per aconseguir que totes estiguin d'acord amb la normativa vigent. Si el Sr. Soler vol informació més detallada el Sr. Vega es posa a la seva disposició per donar-li.

La Sra. Labòria respon a la Sra. Salvador en relació a la instal·lació d'antenes parabòliques, tot emplaçant al Grup de CiU a la propera reunió de la Comissió Informativa de Planificació Urbanística i Territori, en la qual s'informarà sobre quines han estat les inspeccions

fetes i què s'ha fet al respecte d'aquest tema al llarg d'aquest temps. Respecte a l'edifici del temple evangèlic del carrer Galvani, la Sra. Labòria confirma que no és de propietat municipal. Es va fer una permuta amb un solar que tenen a la cantonada del carrer Volta. Es tracta doncs d'un edifici de propietat privada, i per tant la Sra. Labòria no sap quina és la previsió d'ús que en tenen. Respecte al tema de les rieres, la Sra. Labòria informa que el govern municipal entén que el seu manteniment és competència de l'ACA. L'Agència va fer un escrit a l'Ajuntament de Terrassa demanant que assumís el 50% del cost. L'Ajuntament va fer un requeriment previ, al qual s'ha rebut resposta reiterant el plantejament de què el municipi assumeixi el 50% del cost de l'actuació. Per tant, considerant que la competència és de l'ACA, l'Ajuntament de Terrassa presentarà recurs contenciós-administratiu, que ja s'ha anunciat. Pel que fa als murs, es tracta d'una infraestructura hidràulica, i per tant és competència de l'ACA. L'Agència recapta el cànon de l'aigua, que és finalista per al manteniment de la infraestructura. S'ha redactat també un requeriment, previ a la via contenciosa, per tal que siguin els jutges qui diguin de qui és la responsabilitat. Pel que fa al tema de camins i guals, la Sra. Labòria considera que sí és de competència municipal. Durant els passats dies de pluges intenses s'ha produït la caiguda de dos trams. L'Ajuntament de Terrassa haurà d'actuar per urgència, assumint-ne la despesa, ja que es tracta d'una competència municipal. L'Ajuntament demanarà cita amb el director de l'ACA. Tots els requeriments previs i el recurs contenciós que s'està preparant estan a disposició de tots els Grups municipals, per tal de treballar-hi conjuntament. La Sra. Labòria mostra la seva predisposició a assolir el màxim de consens possible, per tal de defensar el que és competència de l'Agència i el que és competència de l'administració local.

El Sr Domínguez respon a la Sra. Salvador que es farà una revisió al Passeig 22 de Juliol, entre els carrers Ordal i Aneto. Es mirarà com està el reg automàtic i, si cal, es faran les reparacions que calguin. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Playà, el Sr. Domínguez també li anuncia que mirarà la situació del carrer Sant Joan. Pel que fa als voltants de la benzinera de la Rambleta, tot està net llevat d'una zona que és privada. L'Ajuntament no para de demanar a la propietat que faci la neteja corresponent. Si no la fan s'hauran de prendre altres mesures. Pel que fa a la Sra. Valverde, el Sr. Domínguez assenyala que es mirarà el tema de les papereres de la carretera de Castellar. Sobre la recollida de residus a Mossèn Homs, el Sr. Domínguez informa que quan hi ha entitats que fan un acte festiu a la zona, demanen a l'Ajuntament uns contenidors, que s'instal·len i es recullen després de la festa o al dia següent. De totes maneres es comprovarà si, com ha dit la Sra. Valverde, la zona està bruta.

La Sra. Herrero es refereix a la certificació d'eficiència energètica, esmentada per la Sra. Salvador, tot dient que des de l'Àrea de Medi Ambient no s'havia previst en principi fer cap tipus de difusió d'aquesta normativa. No perquè no tingui importància, que la té, ja que suposa un abans i un després en relació a aquest tema, sinó perquè s'ha plantejat d'una manera molt transversal, com un requeriment més en la transmissió d'una propietat immobiliària. Per tant, s'ha pensat que els ciutadans ja ho anirien coneixent, i atès que es tracta d'una obligació legal que s'haurà de complir. En tot cas, la Sra. Herrero valora que la Societat Municipal d'Habitatge ja hagi començat a fer tot el procés de certificació. Això s'ha fet públic i és positiu. Pot ser un bon exemple per al mercat privat, per a què també s'anima a fer-ho. En tot cas, a partir de la petició de la Sra. Salvador, la Sra. Herrero es compromet a parlar amb altres serveis municipals, com el de consum, que puguin estar implicats en aquest tema, per analitzar si convindria fer algun tipus de difusió a través de la web municipal, donant la informació que en un primer moment és més difícil d'aconseguir per part dels ciutadans.

El Sr. Aguado demana al Sr. Soler que revisi les actes de les darreres tres reunions de la Comissió Informativa de Promoció Econòmica, en les quals es va informar detalladament sobre

el PAPPISIT. Pel que fa a la intervenció de la Sra. Vigués, el Sr. Aguado informa que el tema està a sobre de la taula. S'informarà a la Comissió Informativa. De la mateixa manera que es pot parlar de les benzineres existents que estan en desús, també s'està parlant amb emprenedors i s'estan rebent ofertes empresarials.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan són tres quarts de dotze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari **CERTIFICO**.